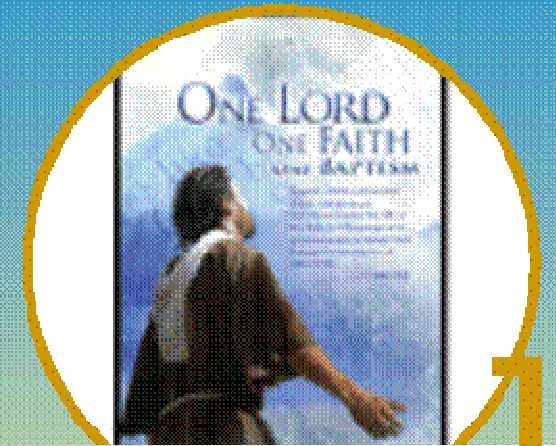

Loạt
Bài
Giảng

[DÂN SỐ KÝ 33]

của
Mục Sư Võ Thanh Bình

Quản Nhiệm
Hội Thánh Tin Lành Lincoln
1440 West "A"
Lincoln, NE 68522
(402) 314-1037 bvo19@neb.rr.com

Nhật ký hành trình Ysơrên

DÂN SỐ KÝ 33

Phần 1. Hành trình Quá khứ. c 1- 49.

Phần 2. Hành trình Tương lai. c 50- 56.

Bài 1. Môise chép hành trình. c.1, 2 .

I. CHUẨN BỊ HÀNH TRÌNH. c1- 4.

A. Tiếp nhận vào hành trình:

Bài 2. Tin Được cứu..... *Sau lễ Vuốt qua*

Bài 3. Tổ chức Dân sự *Tùy theo Đội ngũ.*

B. Trang bị cho hành trình

Bài 4. Đáp ứng từ Chúa..... *Có.*

Bài 5. Đáp ứng qua con người..... *Mô-i-se, và A-rôn*

C. Tuân phục trong hành trình

Bài 6. - Gìn giữ trong Quản lý.

Bài 7. - Chúc vạ Quản lý sự Mâu nhiệm.

Bài 8. - Chúc vạ dâng Cửa lễ

D. Tận hiến trong hành trình

Bài 9. - Cửa lễ Chúa dạy

Bài 10. - Quản lý Cửa dâng

Bài 11. - Tinh thần trong Cửa lễ

II. GIAI ĐOẠN HÀNH TRÌNH. c.5 - 49.

Bài 12. Bước đầu Theo Chúa.....c 3-4.

Bài 13. Chuyển động Thuộc linh....c 5-8.

Bài 14. Năng lực Theo Chúa.....c 9-14.

Bài 15. Thử thách Theo Chúa.....c15-37.

Bài 16. Chúc trọng của Arôn.c38-39.

Bài 17. Mục đích Theo Chúa..... c40-49.

III. NHẬN LÃNH ĐẤT HỨA. c 50-56.

Bài 18. Đất hứa Xưa và Nay..... c 50-56.

Bài 19. Đất hứa Ở Đâu ?.....c 50-56.

Bài 20. Đường vào Đất hứa..... c 50-56.

Bài 21. Đánh chiếm Đất hứa.....c.50-56.

Bài 22. Nhận Lãnh Đất hứa.... c 50-56.

- 4:31. Ai nấy, đều được đầy đầy Đức Thánh Linh. Ai nấy, cũng như hễ ai là mỗi người.

- Phải cứ những chi phái của tổ phụ mà chia xứ. Đây đường như điều khó hiểu trong chức vụ, hoặc trong sự nhận lãnh ân tứ, có một mối liên quan trong dòng dõi về các sự ban cho của Chúa. Cũng không loại trừ trường hợp được Chúa dùng một cách đặc biệt. Sự kêu gọi đôi khi cũng có sự tùy thuộc vào tổ phụ chúng ta thế nào.

Rôma 8:28-30. ..tùy ý muốn Ngài đã định. Êphêso 1:4,5. Trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ.

7. Lời cảnh báo. C55,56.

- Vẫn có trường hợp ở trong đất hứa mà ở chung dân ngoại. Hãy coi chừng trường hợp được Thánh Linh, nhưng đôi lúc người cũ, xác thịt vẫn còn đó. Đó là trường hợp chúng ta thấy có người được Chúa dùng nhưng sau đó lại vấp ngã.

- Có 3 mối nguy.

* **Như gai** trong mắt. nguy ý về sự **khó chịu** khi nhìn thấy những điều không đẹp lòng Chúa còn sót lại.

* **Như chồng** nơi hông. Hông chỉ về **vợ hoặc chồng**, như Chúa lấy sương xuống làm nên người nữ. Ảnh hưởng những điều còn sót lại sẽ là nỗi khổ người thân.

* **Sẽ theo bắt riết** các người chỉ về sự đeo đuổi cho đến khi nào bắt được. Những yếu đuối chừa lại trong đời sống theo Chúa không dùng lại ở chừng mực nào đó, mà chờ khi nào bắt được.

* **Hành hai các người như ta đã toan hành hai chúng nó.** Ý ở đây là sự **trở nên giống như** tình trạng của những người bị Chúa loại bỏ.

Sự đầy đầy Thánh linh là kinh nghiệm mỗi ngày, chứ không phải kinh nghiệm trong quá khứ. Mặc dù vào Đất hứa nhưng hiểm họa vẫn còn đó. Hãy theo Chúa và tiếp tục chiến đấu cho đến khi bước vào vinh quang nước Trời.

Thể loại . *Giải kinh Văn mạch*

Bài 1

Môise chép HÀNH TRÌNH

Dân số ký 33:1-2. **Câu gốc. c 2.**

Môise vâng mạng Đức Giêhôva chép sự hành trình của dân chúng.

Có 3 điều Chúa bảo Môise được chép trong câu này.

1. **Ai ban lệnh ?** *mạng Đức Giêhôva.*

2. **Ai ghi chép ?** *Môise vâng mạng Đức Giêhôva chép.*

3. **Chép điều gì ?** *chép sự Hành trình.....nơi đóng trại.*

Phần Thánh kinh không chỉ nhằm nhắc lại địa danh, nhưng hàm chứa nhiều ý nghĩa quan trọng. Thí dụ: Có ai đi từ Sài gòn ra Nha trang rồi ghi lại các chỗ mình đi qua ? Chắc không ai làm như vậy nó sẽ trở thành vô nghĩa. Chúa muốn phán dạy điều gì khi bảo Môise khi ghi chép việc này là quan trọng hơn.

I. CHÚA BAN LỆNH GHI CHÉP.

1. Lệnh truyền ghi chép :

Mở đầu đoạn này đã ghi: *Môise vâng mạng Đức Giêhôva chép.* Có phải chỉ phần này Chúa bảo viết, phần khác thì không ? Không ! Nhiều lần Chúa bảo viết, nhưng tại đây được nhắc lại trong phần mở đầu để cho thấy đây là đoạn Thánh kinh rất quan trọng, nếu không dễ làm người đọc sẽ bỏ qua vì một là sự việc được nhắc lại, hai là chỉ thấy toàn là tên những địa danh, người đọc thường không lưu ý. Tất cả những gì được Chúa bảo ghi lại, và được xếp vào Kinh thánh đều có một giá trị nhất định. Chúng ta phải thành tâm cầu khẩn để thấy, hiểu được những lời này.

Môise sau khi đã lập lại những gì Chúa phán dạy. Ông đã ghi:

Phục 32:46, 47. *Hãy để lòng chăm chỉ về hết thấy lời ta đã nài khuyên các người ngày nay... Vì chẳng phải một lời nói vô giá cho các người đâu, nhưng nó là sự sống của các người; nhờ lời này mà các người sẽ ở lâu trên đất mà các người sẽ đi nhận lấy.* Đối với chúng ta ngày nay, nhờ lời Chúa mà chúng ta tiếp tục sống trong ơn phước và sự dẫn dắt của Chúa không phải chỉ trên đất mà sẽ được bước vào nước Đức Trời nhờ lời Ngài.

2. Mục đích ghi chép :

Đường như đây là cách làm việc của Chúa, không một chi tiết nào bỏ sót trước mắt Chúa. Kinh thánh thường nhắc đến việc Chúa bảo ghi điều xảy ra :

Malachi 3:16. *Bấy giờ, những kẻ kính sợ Đức Giêhôva nói chuyện cùng nhau, thì Đức Giêhôva để ý mà nghe; và một sách ghi nhớ được chép trước mặt Ngài cho những kẻ kính sợ Đức Giêhôva và tưởng đến danh Ngài.*

Và những dòng chữ trong sách cuối của Kinh thánh.

Khải huyền 20:12b. *Cũng có mở một quyển sách khác nữa, là sách sự sống; những kẻ chết bị xử đoán tùy công việc mình đã làm, cứ như lời đã biên trong những sách ấy. Mọi người đều được ghi là để làm chứng trong ngày phán xét.*

Lịch sử Ysraên, Chúa nhiều lần bảo ghi mục đích khác nhau:

- **Biết Đức Chúa Trời. Xuất 10:2.** *Hầu cho người thuật cùng con cháu mình những công việc to tát ta đã làm trên dân Êđípô, các dấu lạ ta đã làm giữa vòng họ, đặng các người biết rằng ta là Đức Giêhôva.*

- **Dấu hiệu kỷ niệm. Xuất 13: 8** *trong ngày đó hãy giải nghĩa cho con trai người rằng: Ấy là việc Đức Giêhôva đã làm cho ta. điều đó sẽ làm một dấu hiệu...một kỷ niệm...hầu cho luật pháp của Đức Giêhôva ở nơi miệng người.*

- **Chép để nói lại. Xuất 17:14.** *Đức Giêhôva bèn phán cùng Môise rằng: Hãy chép điều này trong sách làm kỷ niệm., và hãy nói cho Giôsuê biết rằng ta sẽ bôi sạch kỷ niệm về Amaléc trong thiên hạ. Yếu cần của người rao giảng là nói ra lời đã được ghi chép.*

- **Chép vì giao ước. Xuất 34:27.** *Đức Giêhôva cũng phán cùng Môise lời này rằng: Hãy chép các lời này ; vì theo các lời này mà ta lập giao ước cùng người và cùng Ysraên. Điều này có nghĩa là những việc Đức Chúa Trời đã làm, hãy ghi lại để thấy nhưng lời hứa đều đã được thực hiện. Cũng như Chúa đã chép giao ước không huỷ diệt đất bằng nước là cái móng trên bầu trời.*

II. MÔISE NHẬN LỆNH GHI CHÉP.

c2. Môise vâng mạng Đức Giêhôva chép

- Ai là người viết lại những trang Lịch sử của dân Ysraên ? Không phải là Arôn, mà chính là Môise, người được Chúa trọng trách dẫn dắt Ysraên.

- chỉ khi được đầy Thánh linh mới thắng hơn bản ngã. Rôma 15:16. ..hầu cho dân ngoại được làm của lễ vừa ý và nên thánh bởi Thánh Linh

- Chỉ bởi Thánh Linh chúng ta mới đẹp lòng, vừa ý Chúa và thực sự là của lễ, nghĩa tận hiến.

5. Lãnh xứ. c53. Các người sẽ lãnh xứ làm sản nghiệp vì Ta đã ban cho các người làm sản nghiệp.

- Lãnh xứ có nghĩa là được ban **cho trọn vẹn** thì lãnh nhận cũng trọn vẹn, Cũng vậy, Thánh Linh là sự ban cho trọn vẹn của Đức Chúa Trời, **Thánh Linh là một Đấng**, Ngài không thể ngự một phần, cũng ban cho **như sự ban cho Con một yêu dấu** của Ngài là một sự ban cho trọn vẹn, không phải một phần của Ngài, Giăng 3:16; Rôma 8:32. chúng ta được một phần là lý do ở nơi chúng ta, đôi khi cũng vì lý do riêng của Ngài. Lý do này cũng căn cứ vào sự toàn tri của Ngài về chúng ta, như trong câu chuyện ta lang, ban cho tùy theo tài của từng người (đề cập trong phần số 6).

- Vì Ta đã ban. Dầu dân Ysraên phải chiến đấu để được đất hứa, nhưng khi được phải nhận bởi Ngài ban cho. Giăng 14:16. ..ban cho các người một Đấng Yên ủi khác.

6. Lãnh phần. c54. Phải bắt thăm mà chia xứ ấy ra. Chúng ta hiểu bắt thăm là để không có sự phàn nàn, phân bì. Châm 16:13; 18:18. Nhưng thật ra, trong sự bắt thăm có sự can thiệp của Đức Chúa Trời. Người ta bẻ thăm trong vật áo, song sự nhất định do nơi Đức Giêhô Va mà đến. Châm 16:33.

- Ân tứ Thánh Linh cũng được ban cho tùy ý Ngài muốn. ICôr 12:4-11. ..theo ý muốn Ngài, ban phát riêng cho mỗi người.

- **Hễ ai số đông hơn** thì cho sản nghiệp lớn hơn, hễ ai ít hơn thì ban cho sản nghiệp nhỏ hơn. Điều này cũng mang ý nghĩa về sự nhận lãnh ân tứ của Đức Thánh Linh. Do chức vụ, tùy vị trí mà Chúa ban cho người đó ân tứ gì, và ân tứ nào, vì thế chúng ta khao khát được đầy dẫy Thánh Linh chứ không khao khát được Ân tứ như người khác, chỉ nên khao khát được ân tứ để làm trọn chức vụ mình đã nhận. Chỉ có một ân tứ được Phao Lô khuyến khích nhận thật nhiều đó là tình yêu thương, ông gọi đó là con đường tốt lành hơn.

- **Mỗi người lãnh nhận tùy theo mình bắt thăm được.** Nghĩa là nhận lãnh cách cá nhân, mặc dù chúng ta hưởng được phần phước từ ân tứ nơi người khác, nhưng mỗi người phải nhận cho riêng mình.

- Công vụ 2:2. Tuy gió **đầy khắp nhà**, nhưng c3..các môn đồ thấy lưỡi bằng lửa rời rạc **từng cái một**, đầy trên mỗi người trong bọn mình.

NHẬN LÃNH ĐẤT HỨA

(Lời hứa về sự Đầy đầy Đức Thánh Linh)

Dân 33: 50-56. Câu gốc. Thiên 119:57a.

Đức Giêhôva là phần của tôi.

Sông Giô đanh chia hành trình Ysoraên thành hai giai đoạn. Cũng vậy, đời sống Cơ đốc nhân có hai giai đoạn: Giai đoạn Chúa ở trên mà không ở trong, biết Chúa cao cả, nhưng Ngài chưa làm chủ tâm hồn. Giai đoạn sau Giôđanh: Có Chúa ngự giữa. Giôsuê 3:10. Nhờ điều này các người sẽ biết Đức Chúa Trời hằng sống ngự giữa các người. Chúng ta chỉ kinh nghiệm đất hứa khi Ngài ngự ở trong.

Chúa dạy dân Ysoraên chiếm được đất hứa, mượn thực sự này để ứng dụng việc tiếp nhận sự ban cho của Đức Thánh Linh.

Có 7 bước:

1. Lời hứa: c50.

a.Lúc Chúa ban hứa: là ở **điểm cuối của hành trình.**

b.Lời hứa về sự đầy đầy Đức Thánh Linh cũng xảy ra ở **chặng cuối** chức vụ của Chúa Giêxu, Giăng 16:12,14. Sự thương khó của Chúa Giêxu mang đến sự tẩy sạch, và sau đó mới là sự đầy đầy chính mình Ngài.

2. Lệnh truyền: c51.

Chúa bảo Môise truyền lại cho dân Ysoraên. Điều này có nghĩa là:

-Dân Ysoraên có thể đặt chân vào đất hứa, nhưng không nắm được phúc hạnh trong đất hứa nếu không thực hiện những nguyên tắc.

- **Được Cứu nhờ tin**, nhưng được **đầy đầy Thánh Linh nhờ sự vâng lời**. Muốn vâng lời phải biết Ngài phán bảo điều gì. Vì thế, Chúa phán bảo trước những điều thuộc về Đức Thánh Linh trước khi Thánh Linh đến (Công vụ 1:4) PhaoLô khi đến Hội Thánh Ê phê sô cũng giảng về Đức Thánh Linh, và hướng dẫn họ nhận lãnh Ngài (Công vụ 19 : 1-6) Muốn nhận Đức Thánh Linh chúng ta phải học biết Ngài.

3. Lãnh nhận: Phải qua Giô đanh mới vào được đất hứa, cũng vậy phải đầy đầy Thánh Linh mới hưởng phúc trong sự Cứu rỗi.

Giăng 3:5. Không nhờ nước và Thánh Linh mà sanh thì không được vào nước Đức Chúa Trời.

ICôr 6:10-11. ..nhờ Thánh Linh của Đức Chúa Trời chúng ta, thì anh em được rửa sạch, được nên thánh, được xưng là công bình.

4. Loại bỏ. c52..thì phải đuổi hết.

Môise chép những gì ông biết, và những gì ông biết được ghi vào sổ của Chúa. Hãy suy nghĩ câu này, vì nó hàm chứa nhiều ý nghĩa quan trọng.

Hêbơrô 13:17. *bởi các người ấy tỉnh thức linh hồn anh em, dường như phải khai trình.* Ai khai trình ? Bản Phổ thông: *họ chăm sóc linh hồn anh chị em vì họ chịu trách nhiệm trước mặt Chúa về anh chị em.* Người hầu việc Chúa là tỉnh thức linh hồn người khác, và có trách nhiệm khai trình với Chúa.

III. CHÉP HÀNH TRÌNH VÀ ĐÓNG TRẠI.

Có 2 điều Chúa muốn Môise ghi chép lại: Hành trình và đóng trại.

c2. *chép sự hành trình của dân chúng, tùy theo các nơi đóng trại.* Vậy, này là các nơi đóng trại tùy theo sự hành trình của họ. Rất quan trọng, mỗi chữ hành trình và đóng trại được nhắc lại 2 lần. Có lẽ điều Chúa lưu ý nhất trong cuộc đời mỗi một người là: lúc bạn đi theo Chúa và lúc bạn dừng lại. Bao nhiêu lần chúng ta bước đi và bao nhiêu lần chúng ta dừng lại. Bên cạnh đó có những sự dạy dỗ khác hơn:

Bài học Chúa cho Môise, người hầu việc.

a. Hãy cẩn thận từng chi tiết: Việc đang xảy ra, với trách nhiệm của Môise, ông ghi lại cách chi tiết từng hoàn cảnh, nhưng giờ đây những ngày cuối trong đời, Chúa bảo Môise hãy có một sự ghi chép khác hơn, hãy để cảm nghĩ của ông qua một bên, chỉ ghi lại địa danh mà thôi.

- **Gánh nặng là đây.** Nếu con người cứ sống mãi giây phút ban đầu của mọi sự việc, thì thế nào ? ai có thể chịu nổi, cho dù đó là niềm hạnh phúc. Người ta nói: Thời gian là phương thuốc lãng quên. Là cần thiết lắm

- **Nan đề là đây.** Nếu bây giờ Chúa bảo mỗi người trong chúng ta: con hãy viết về Hôi thánh của con. Nếu có dịp đọc lại, chúng ta sẽ thấy không ai giống ai hết. Tại sao? vì chúng ta để tâm tình, cảm tính, tâm nhìn chủ quan của mỗi người vào đó. Nan đề của Hội thánh là ở cảm nghĩ, mỗi người có cảm nhận riêng, nếu xảy ra giống như cảm nghĩ mình, thì mình cho là đúng.

- **Vấp ngã là đây.** Những chi tiết đã làm Môise quá nặng, khiến không mang nổi và nổi giận đập hòn đá 2 lần để rồi không được vào Đất hứa.

b. Hãy còn lại điểm chính:

* **Sự tha thứ dồi dào của Chúa.** Đồng vắng Ysoraên đã gánh bao nhiêu sự đoán phạt vì sự công bình của Ngài, đầu vậy, trước khi qua Giôđanh vào đất hứa Chúa bảo Môise ghi lại chỉ địa điểm đóng trại mà thôi, có lẽ lúc này Chúa muốn nói rằng: Nó đã chịu xong sự đoán phạt, những người có tội đã chịu hình phạt của mình rồi. Như Đavít đã nói:

Thiên 99:8. *Chúa là Đức Chúa Trời đã tha thứ cho họ, Dầu Chúa báo trả công việc của họ.*

Ysơraên giống như một người quá nhiều lỗi lầm, thật không có gì phước bằng được nghe Chúa phán: *Tội nó được bỏ, lỗi nó được tha rồi.*

* **Tầm nhìn của người cõi đời đời.** Chúa muốn Môise có một tâm tình với Chúa. Những lời được ghi, nếu chúng ta đặt dưới bối cảnh trước ngày yên nghỉ của Môise sắp đến, Chúa muốn ông hồi tưởng lại những nơi đã đi qua cô đọng lại, đừng ghi vào những gì cứu mang nặng nề, buông bỏ để tâm hồn nhẹ nhàng. Môise đã ghi lại chỉ địa điểm hành trình, không một lời nhận xét, không một lời lên án, không một sự cố nào được nhắc lại, trước khi Môise vào nước trời. Hãy nhìn mọi việc với tầm nhìn con người của cõi đời đời. Hãy sống và có cái nhìn vượt thời gian. Sống trước thời gian bạn sẽ được giảm áp lực rất nhiều.

Ápraham, Môise, các thánh tổ đức tin cũng có cái nhìn trước xa chỗ mình đang đứng, hoàn cảnh mình đang chịu. Hêb 11:13,26, 35-39.

Dầu bi đất như vậy, như câu 40.

Vì Đức Chúa Trời có sẵn sẵn điều tốt hơn cho chúng ta.

* **Cách nhìn vào sự việc cho thấy bạn là người của hiện tại, hay người của cõi đời đời.**

Sự việc lúc xảy ra tưởng chừng như rất lớn, nhưng theo thời gian nó trở thành nhỏ, và biến mất lúc nào không hay. Cây chuối ở gần chúng ta sẽ nhìn thấy nó cao hơn núi, nhưng nhìn đúng, dầu có hàng trăm hàng ngàn cây chuối cũng không thể so với núi được.

* **Mở lòng, dân Chúa được phước:**

Luca 16:19. *hễ điều gì mà người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.* Câu này xưa nay được các nhà giải kinh giải theo nghĩa hình bóng, chỉ về sự giảng Tin lành. Điều gì khó giải nghĩa đen thì giải nghĩa bóng. Chúng ta đã không đủ đức tin để tiếp nhận lẽ thật, rồi giải theo nghĩa bóng. Tôi cũng giảng như thế. Nhưng bài này có một câu hỏi được đưa ra: Nếu như câu này không chỉ nghĩa bóng mà cả nghĩa đen thì sao? Chúng ta sẽ bỏ qua một lẽ thật quan trọng thì sao? *Hễ điều gì*, Không chỉ một điều là Giảng Tin lành, cũng như: *hầu cho hễ ai tin*, là bất cứ ai.

Lẽ thật KT, trong bài giảng Định luật cuộc sống, những thẩm quyền được giao có quyền mở hay buộc nhất định, và có ảnh hưởng người dưới thẩm quyền đó. *Kể có lỗi được người có quyền tha thứ thì Chúa ban phước.* Biết đâu, Hội thánh không thực sự được phước vì có những tấm lòng không chịu mở trong sự hầu việc Chúa, mở ra cũng có nghĩa là mở

- **Pha lời truyền khẩu vào lời Chúa, Ma 15:1,2.** *Mấy người Pharisi và mấy thầy thông giáo..Sao môn đồ thấy phạm lời truyền khẩu người xưa. Họ cho lời truyền khẩu có giá trị cũng như lời Đức Chúa Trời. **Côlôse 2:8.** *Hãy giữ chừng, kẻo có ai lấy triết học và lời hư không, theo lời truyền khẩu của loài người, sơ học của thế gian, không theo Đấng Christ mà bắt phục anh em chăng.**

- **Pha lẫn dầu la vào niềm tin. Mathio 12:38; 16:1.** *Có ý thử Ngài, thì xin cho xem một dầu la từ trời xuống. c6. **Hãy giữ mình cẩn thận về men của người Pharisi và Saduse.** c12. *chẳng phải men làm bánh, nhưng về đạo của người Pharisi.**

- **Galati 5:8,9.** *Sự xui giục đó không phải đến từ Đấng đã gọi anh em. Một ít men làm cho dậy cả đồng bột.*

- **Kết:** Đánh chiếm đất hứa thuộc linh, thực sự là chiến thắng ngay trong lòng mình: **Kẻ thù ở sẵn trong lòng** như: đá sỏi chỉ về sự cứng lòng, gai góc chỉ về sự lo lắng, kết quả một ít chỉ sự tự mãn. Và có 4 **kẻ thù bên ngoài vào** như **qui dữ** cướp lấy điều đã nghe, như **giống lạ** là cỏ lùng, như loại **đất lạ** làm cho cây lúa lớn lên cách bất thường thành cây cối, và **bột lạ** như men pha vào bột.

- Lấy vật **mới và cũ** ra:

* **Cũ** chỉ về những ngăn trở **có sẵn** trong tâm hồn như **đá sỏi, bụi gai**, sự tự mãn thỏa lòng với kết quả dầu thật ít..

* **mới** chỉ về những thứ mới đem thêm vào như: **cỏ lùng**, như một loại **đất lạ** làm cho lúa mì lớn thành cây cối, như **men** pha vào bột.

- Lời kêu gọi thực hành: **đem trong kho ra**: tương ứng với . Dân 33:52. về sự loại bỏ những tượng chạm, hình đúc không phù hợp và ngăn trở con dân Chúa hưởng đất hứa ngày xưa, hình ảnh nước Thiên đàng trong lòng con cái Chúa ngày nay.

anh em đã trở nên chậm hiểu. **Giacơ 1:25.** Nhưng kẻ nào **xét kỹ** luật pháp trọn vẹn, ..lại bên lòng **suy gẫm lấy**, chẳng phải nghe rồi quên đi..

4. Qui dữ thứ tư là Tụ mãn. Đây là một loại ngăn trở khó thấy, vì ở trong vùng đất tốt có kết quả, nhưng Chúa phán có hạt kết quả 100, hạt khác 60, hạt khác 30. Điều này có nghĩa gì ? Cùng một loại hạt, ở trong một loại đất rất tốt, nhưng không kết quả giống nhau, không kết quả như đáng phải có. Khi chúng ta có kết quả là lúc để tụ mãn, nghĩa là tụ thỏa lòng, dù còn khả năng vượt trội hơn.

Tác giả **Hêb 5:12.** **Đáng lẽ** anh em đã làm thấy từ lâu rồi, nay còn cần người ta lấy những điều sơ học của lời Đức Chúa Trời mà dạy anh em, anh em cần ăn sữa thay vì đồ đặc.

5. Qui dữ thứ năm Đạo và đời. Hạt giống thứ năm có cỏ lùng mọc lên, có nghĩa gì ? là cùng **một chỗ, một tâm lòng, nhưng có hai loại giống** cùng mọc lên, đây chỉ người nhận đạo Chúa nhưng cũng nhận tôn giáo của đời, không phân biệt được đâu là lẽ thật Cứu rỗi, đâu là lẽ thường của đời. Cũng **Hêb 5:14.**..cho kẻ hay dụng tâm tư luyện tập mà **phân biệt** điều lành và dữ.

(**Câu chuyện:** Ba phải. Cha kẻ ông Quan xử án, bên cáo thuật sự tình, quan nghe xong đáp: Mày nói có lý. Nói xong bên kiện cũng trình bày sự việc, Nghe xong quan nói: Mày nói thật chí lý. Về nhà, bà quan nói: sao ông nói bên nào cũng có lý, làm quan phải phân biệt đúng sai chứ. Quan huyện đáp: Về đến nhà nghe bà nói tôi mới thấy thật có lý hơn cả.) Phân biệt sự khác nhau giữa **Đạo và tôn giáo**, giữa sự **ban cho** của Đức Chúa Trời và sự **cố gắng** của con người. Điều cần làm là thường xuyên đọc Kinh thánh để biết phân biệt. **Công vụ 17:1.** Tín đồ thành **Bêrê** ngày nào cũng tra xem kinh thánh, để xét lời giảng có thật chẳng.

6. Qui dữ thứ sáu là nặng Hình thức. cây lúa mà lớn lên thành cây cối, đây là sự lớn lên cách bất thường, đến chỗ kỳ lạ, là thay đổi ý định ban đầu của người trồng trọt, cây cải đã lớn lên thành cây cối. Đây là sự phát triển xấu chớ không phải tốt, vì chim trời (c19 chim trời chỉ về quì dữ) đến làm tổ trên cây. Trước hết chỉ về **phô trương cá nhân.** **Mathiơ 23:5.** **Họ làm việc gì cũng cố cho người ta thấy, mang cái thẻ bài da cho rộng, xủ cái tua áo cho dài; ưa ngồi đầu trong đám tiệc, thích ngồi cao nhất trong nhà hội; muốn người ta chào mình giữa chợ, và ung người ta gọi mình bằng thầy !** Do sự phô trương này, chạy theo thế gian để hội thánh có thể lực của đời, cụ thể vào thời Constantine, đó là lúc giáo hoàng nhơn danh Chúa để cai trị Hội thánh, và một sự tăng trưởng bất thường đã xảy ra trong giáo hội, không thoát ra được.

7. Qui dữ thứ bảy mang tên Nổi danh. Sự nổi danh luôn là sự cám dỗ không lường, pha một thứ khác vào mục đích làm cho mình nổi bật. Đây là điều Chúa phán:

rộng lòng tha thứ. Không ai nói ghét, hay không thích Hội thánh, nhưng chỉ cần ghét một người có thể chi phối mọi thứ. Mục sư chỉ cần để lòng không thích một tín đồ, sẽ ảnh hưởng trong lời giảng, có phải cả Hội thánh bị mất phúc **Mạch nước mặn sao ra nước ngọt được.** Giacơ 3:12.

Trước khi Chúa đưa dân Ysơraên vào đất hứa, Chúa phán với Môisc: Hãy viết lại hành trình Ysơraên, đừng ghi lỗi lầm của họ, Ta sẽ ban phúc cho họ và dẫn họ vào đất hứa. Người hầu việc Chúa và người theo Chúa, hãy chúc phúc cho Hội thánh Chúa bằng những cái nhìn của tấm lòng mở ra.

Thể loại: Giải kinh Hình bóng

Dân Ysraên & Sự Cứu Rỗi.

Bài 2

TIN ĐƯỢC CỨU

Dân sốky 33:3,4. Caugóc. Rôma 10:10.

*Vi bởi tin trong lòng mà được xưng công bình,
còn bởi miệng làm chứng mà được sự cứu rỗi.*

Hành trình dân Ysraên làm hình ảnh về Lịch sử Hội thánh, hay nói theo nghĩa hẹp là mô tả một cuộc đời theo Chúa. Chúng ta học để biết mình phải trải qua những chặng đường nào. Hầu sẵn sàng bước đi, không ngạc nhiên, không bất ngờ. Cũng được thêm sức khi học được những kinh nghiệm cũng như cách nào họ đi trọn con đường này.

- Hành trình được khởi sự từ câu 3. Vì vậy, chúng ta học c.3 trước.

Muốn được Chúa dẫn dắt, trước hết phải được làm con của Chúa.

Tin được cứu, mà cũng có loại tin không được cứu: *maquĩ cũng tin có Đức Chúa Trời* nhưng không được cứu. **Giăng2: 24,25.** *thì tin danh Ngài, nhưng Đức Chúa Giêxu chẳng phó thác mình cho họ.* Khác với **3:88.** *vì không tin đến danh Con một Đức Chúa Trời.*

Để được nên con Chúa có phải là cầu nguyện tin nhận Chúa, hoặc chịu lễ Báp têm. Xong ! Rồi, Chúa tự nhiên dẫn dắt.

Bài này cho chúng ta thấy nhiều khía cạnh khác của lòng tin.

Trước nhất, chúng ta cần xác định mình thật được cứu, qua 4 bước :

I. TIN LÀ TIẾP NHẬN.

c.3 ...tức là sau lễ Vượt qua.

1. Cứu rỗi là sự ban cho.

Bao nhiêu tai vạ đổ xuống Êđiptô, dân Ysraên vẫn không ra khỏi xứ nô lệ, cho đến sau khi họ dự lễ Vượt qua. Điều này có một ý nghĩa quan trọng trong tiến trình Cứu rỗi. Mỗi gia đình giết một con chiên, lấy huyết bôi trên hai cột cửa và mày cửa, rồi ăn chiên quay với rau đắng.

Chiên Con Lễ Vượt qua này làm hình bóng về Chúa Giêxu, ăn với rau đắng chỉ về tấm lòng ăn năn.

I Côrinhtô 5:7b. *Vi Đấng Christ là Con sinh lễ Vượt qua đã bị giết rồi.*

Hêbơơ 11:29. *Bởi đức tin. người giữ Lễ vượt qua và; làm phép rưới huyết, hầu cho đáng hủy diệt chẳng đụng đến con đầu lòng của Ysraên*

2. Cứu rỗi bởi sự thay thế của Chúa Giêxu.

Ngày nay chúng ta tin nhận Chúa Giêxu chịu chết thay tội, được tiếp nhận trở nên con cái Đức Chúa Trời. **Giăng 1:12.**

thí dụ này, đến kết luận. **13:52,** *Ngài bèn phán rằng: các thầy thông giáo học thông về nước thiên đàng, thì giống như.* Như vậy các thí dụ đoạn 13 nhằm giải thích **ngôi nhà nhiều chủ** là gì.

Ruộng chỉ về gì : trước nhất chỉ về **Thế gian**, kế đó là **đời người** tiếp nhận Đạo và sau nữa chỉ về **Hội thánh**. **Hột giống** chỉ về nước Thiên đàng đến trong lòng người, có **những thứ ngăn trở**, Chúa gọi là **qui dữ**, cũng cho biết có **7 loại** qui dữ. Khi nói đến qui dữ chúng ta hình dung nanh vuốt, gương mặt dữ tợn, nhưng thật ra nếu như vậy thì chưa đủ, dữ mà nhìn có vẻ đáng yêu, tưởng chừng không ảnh hưởng gì bao nhiêu, nhưng ngăn trở nước thiên đàng đến trong lòng người. **Mathiơ 16:23.** *Chúa phán với Phierơ: Ó Satan, hãy lui ra đằng sau ta ! vì ngươi chẳng nghĩ đến việc Đức Chúa Trời, song nghĩ đến việc người ta. Satan, khi chúng ta nghĩ đến ích lợi cho người mà không nghĩ đến công việc Đức Chúa Trời. Phierơ đang theo Chúa mà có Satan trong lòng sao ? Một giây phút nào đó, do xác thịt yếu đuối nó sẽ nói qua chúng ta. Hãy xem các loại qui dữ Chúa Giêxu sắp kể ra đây đều **hiện hữu trong tư tưởng chúng ta:***

1. Qui dữ thứ nhất tên là Cướp đi. **Hạt giống thứ nhất** rơi xuống đất đường đi chim trời xuống tha đi mất. Thực chất là nó làm cho chúng ta quên đi, **Giaco 1:22,23.** *thấy mặt mình trong gương rồi bỏ đi.* Nghe không ích chi hết, vì chẳng lấy đức tin nhận nó thuộc về mình. Nghe và nghĩ rằng điều đó không quan trọng. Vì vậy. Phao lô nói: **ITim 3:7.** *Vấn học luôn mà không biết lẽ thật.*

2. Qui dữ thứ hai là Vấp phạm. *c21 gặp sự cực khổ... thì liền vấp phạm.* Lý do vì rễ bám không sâu. qui này tìm cách cho rễ không bám sâu, **chỉ về sự ngăn trở lập nền vững chắc.** Nền đó ở đâu ? **Côlôse 2:6,7.** *Anh em đã nhận Đức Chúa GiêXu Christ thế nào, hãy bước đi trong Ngài thế ấy; hãy châm rễ và lập nền trong Ngài, Lấy đức tin làm cho bền vững, tuy theo anh em đã được dạy dỗ. đây là loại ngăn trở lập nền sau khi tin Chúa, **giữ chân** bằng cách ngăn trở đọc Kinh thánh, ngăn trở đi nhà thờ ngăn trở khi nghe giảng, ngăn trở học Lời Chúa.*

3. Qui dữ thứ ba là Lo lắng. **Hạt giống thứ ba** rơi vào đất bụi gai, mọc lên nhưng gai làm cho nghẹt ngòi Đạo, đặc điểm là gai ngăn ở trên ngọn lúa, nghĩa là gì ? là **trí**, là **suy nghĩ**. **Lười suy nghĩ**. Vì sao ? Chúa phán: **sự lo lắng đời này**, lấy mất đi sự suy nghĩ của chúng ta.

+ Nó nói với lòng chúng ta nghĩ hãy nghĩ đến **nhieu thứ khác cần hơn.** + Bỏ qua những **giáo lý có nghĩa thuộc linh khó hiểu:** thí dụ Chúa nói về bánh ma na chỉ về ăn thịt, uống huyết Chúa, họ nói : **Giăng 6:60.** *Lời này thật khó, ai nghe được.* **Những bài giảng** có khi chỉ mới khai mở một phần phải suy ngẫm, tiêu hóa mới trở thành dinh dưỡng cho linh hồn. **Hêb 5:11** *Về sự đó, chúng ta có nhiều điều nên nói, và khó cắt nghĩa, vì*

1. Mỗi người.

Hãy xem. **Dân 33:** *Khi nào các người qua sông Giôđanh, thì phải đuổi hết thảy. các người sẽ lãnh xứ.* Nhưng câu chữ này là hành động đáp ứng của đức tin. Đức tin vâng lời, đức tin đánh chiếm và nhận xứ, **c55.** *Còn nếu các người không đuổi...* là có đức tin nhưng hành động vâng lời, thì chẳng những không được gì mà còn có những hậu quả kèm theo.

Hêb 12:4. *Anh em chiến đấu với tội lỗi còn chưa đến nỗi đổ huyết.* Có những lúc phải bỏ chạy như Giôxép. Có người cứ tìm sự cảm dỗ để thử xem mình có thể thắng không! giống như đào một cái hố, rồi chạy vòng quanh miệng giếng xem thử có rơi xuống giếng không ! thất bại là điều đương nhiên.

I Phierô 5:9. *Hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự nó.*

Giacô 4:7. *Vậy, hãy phục Đức Chúa Trời, hãy chống trả ma quỷ, thì nó sẽ lánh xa anh em.*

2. Hết thảy. Dân 32:15. Chữ Các người, trong những câu Kinh thánh này là **12 chi phái** Ysơraên, ý nghĩa gì ngày nay ? với **chúng ta** có nghĩa là **hết lòng**, hết thảy các chi tiết trong con người chúng ta từ thân thể, tâm linh, tâm trí, linh hồn, tình cảm, ý chí, sức khỏe, năng lực đều được Chúa làm chủ, đây nói đến sự đầu phục Chúa, chỉ một phần còn chừa lại sẽ ảnh hưởng đến sự chiến thắng.

Phục 6:6. *Người phải hết lòng hết linh hồn hết ý, hết sức kính mến Giêhôva Đức Chúa Trời người.*

IV. NHẬN DIỆN KẸ THÙ.

Biết kẻ thù của mình là ai: *biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.*

1. **Kẻ thù bên ngoài:** là ma quỷ như sự tử rống. Ai cũng biết điều đó.

2. **Kẻ thù bên trong:** là chính chúng ta. **Châm ngôn 15:28.** *Người nào chẳng chế trị lòng mình, khác nào một cái thành hư nát, không có vách ngăn.* Người Trung hoa xây Vạn Lý tường thành, để ngăn ngoại xâm, thực tế ngoại xâm không vượt qua tường, nhưng lịch sử ghi lại có 3 lần địch quân đi vào bên trong, vì những kẻ giữ cửa bị mua chuộc, mở cửa cho đối phương vào.

3. **Tìm ra 7 kẻ thù:** bài trước đã đề cập đến các thí dụ Chúa kể trong **Mathiô 13**, bài này đi sâu hơn một chút.

Bối cảnh, khi giải nghĩa những thí dụ này, người ta thường giải nghĩa riêng lẻ từng thí dụ, vì thế làm mất đi điều Chúa Giêxu muốn nói. **Thí dụ thường được kể để soi sáng một vấn đề khó hiểu, vì vậy nếu đem thí dụ riêng ra để giải nghĩa rất khó thấy được ý chính.**

Mathiô 13, có bối cảnh ở đoạn 12: 45. *Nó bèn trở lại, đem về bảy qui khác dữ hơn nó.* **Đoạn 13:1.** *Cũng trong ngày ấy, Chúa Giêxu kể những*

Chúng ta tin Chúa là: Tin Chúa chết thay thế tội, không có một tôn giáo nào có giáo lý chuộc tội, người ta chỉ dạy làm lành lánh dữ, Đạo Chúa dạy sự thay thế, vì không có bất cứ điều gì có giá trị đủ để mua được linh hồn.

3. Cứu rỗi không có một giá trả khác.

Câu hỏi đặt ra: Ai có thể đưa ra một giá cao hơn ? Vì sao Chúa trả giá cao hơn hết ? Vì Linh hồn quá quý.

+ **Quý bao nhiêu ? Mác 8:36,37.** *Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình thì có ích gì ? Hay là có người nào lấy chi mà đổi linh hồn mình lại.*

+ **Tại sao quý ?** Vì Linh hồn chính là sự sống của Đức Chúa Trời, vậy điều gì có thể mua sự sống của Đức Chúa Trời ?

Thiên 49:9 . *Vì giá chuộc mạng sống họ thật mắc quá, Người không thể làm được đến đời đời.*

+ **Chúa lấy gì để mua ? ICôrinhtô 6:20.** *Vì chúng anh em được chuộc bằng giá cao rồi.* Bản nguyên ngữ không có chữ *giá cao*, chỉ có *một giá*, nghĩa là không còn bất cứ giá nào khác. Chúa phải lấy mạng Ngài chịu treo trên thập tự giá vì có chúng ta. Nếu ngài đã trả giá cao như vậy, thì ai có thể trả giá cao hơn ?

Hãy xem tình yêu mua bao nhiêu ? có ai nói hãy bán cho tôi tình yêu, hay là tôi phải trả bao nhiêu để được yêu. Salômôn đã nói:

Nhã ca 8:7... *Nếu người nào đem hết tài sản mình, dâng mua lấy ái tình, ắt người ta sẽ khinh để đến đời.*

Tình yêu chỉ là một phần của linh hồn, thế mà dùng hết tài sản còn không mua được thay ! huống chi cả linh hồn. Không thể lấy gì để mua được.

II. TIN VÀ TỎ RA.

c3..*dân Ysơraên ra đi cách dạn dĩ, có mắt hết thảy người Êđiôpô thấy.* Nghĩa là dân Ysơraên ra đi một cách công khai trước mắt mọi người Êđiôpô trông thấy. Theo Chúa cũng như Tin Chúa, nhưng nhờ tỏ ra một cách công khai mà được cứu.

1. Tin trong lòng được xưng Công bình.

Rôma 10: 9,10. *Vậy, nếu miệng người xưng Đức Chúa Giêxu ra và lòng người tin rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, thì người sẽ được cứu, và được lập lại một lần nữa: c10. vì tin trong lòng mà được xưng công bình, nhờ sự tỏ ra mà được cứu.*

Tin đủ không thể là yên lặng, khi đủ mạnh là dám công khai xưng nhận trước mặt mọi người. Vì được tin Chúa là một đặc ân vô giá, một

miềm hãnh diện, không có gì phải hổ thẹn, sự hổ thẹn là chưa thật hiểu, chưa thật tin, thì cũng chưa được cứu. Lắm khi người ta phải giấu cha của mình, vì ông ấy có những điều đáng hổ thẹn, nhưng Chúa chúng ta có gì đáng hổ thẹn, ngược lại Ngài đáng tôn, đáng kính, đáng tôn thờ biết bao. Vậy, không dám tỏ ra không được cứu sao ? Đúng vậy, như có chép:

Mathiô 10:32, 33. *Bởi đó, ai xưng Ta ra trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng sẽ xưng họ trước mặt Cha Ta trên trời, còn ai chối Ta trước mặt thiên hạ, thì Ta cũng chối họ trước mặt Cha Ta trên trời.*

Nếu Chúa Giêxu chối chúng ta thuộc về Ngài trước mặt Cha trên trời, thì coi như mất sự cứu rỗi.

2. Nhờ sự tỏ ra mà được Cứu.

Miệng người xưng, và ..nhờ sự tỏ ra. đây là 2 phương diện: Nói và làm. Miệng nói về Chúa, cũng không phải nói Lạy Chúa, lạy Chúa. mà nói về Chúa do sự hiểu biết về Ngài như Kinh Thánh bày tỏ, phải đọc, học, nghe giảng Kinh Thánh. Nhờ sự tỏ ra, đây không còn là nói nữa mà dường như nhấn mạnh đến hành vi biểu lộ ra bên ngoài người khác thấy được và biết có sự thay đổi . Nói năng , hành động cư xử..v..v.

III. TIN CHÚA TOÀN NĂNG.

Bài Tin điều Các Sứ đồ câu đầu tiên: Tôi tin Đức Chúa Trời Toàn năng là Cha, là Đấng dựng nên trời đất. Nghĩa là tin Chúa là Đấng cầm giữ mạng sống con người, muôn vật: sự sống và sự chết..

1. Từ nô lệ đến tự do. c3. dân Ysoraên ra đi từ Ramse.

- *Ramse* là chỗ ra đi. Xuất 12:37. Đây không phải chỗ ở của người Ysoraên, mà là chỗ họ bị bắt làm nô lệ, tên đó là thành của Pharaôn xây dựng để chứa kho tàng.

Xuất 1:11.... dân Ysoraên làm xâu khó nhọc; họ xây cất thành Phithom và Ramse dùng làm kho tàng cho Pharaôn.

- Sự Cứu rỗi cũng là sự giải thoát từ trong chỗ làm nô lệ trở nên con cái Đức Chúa Trời.

Côlôse 1:13. *Ngài đã giải thoát chúng ta khỏi quyền của sự tối tăm, làm cho chúng ta dời qua nước của Con rất yêu dấu Ngài.*

2. Chúa ban sống làm chết. c3b,4.

Dân Ysoraên ra đi...Người Êđiptô chôn những kẻ mà Đức Giêhôva hành hại giữa bọn mình, tức là hết thảy con đầu lòng.

Câu này là 2 phương diện của công việc Đức Chúa Trời, Đấng làm cho sống cũng là Đấng làm cho chết. Trong cùng một đêm mà trong gia đình người Êđiptô có sự chết trên hết thảy con đầu lòng từ hoàng tử trong

- **Có phép lạ về bánh:** Môise có Mana từ trời nuôi đoàn dân, Chúa Giêxu hóa bánh ra nhiều cho đoàn dân,

- **Có Lời phán của Đức Chúa Trời:** Môise rao truyền lời Đức Chúa Trời, Chúa Giêxu rao giảng lời Đức Chúa Trời người nghe nói rằng có quyền phép chớ không giống như thầy thông giáo.

- **Có phép lạ từ chết đến sống:** răn lửa cắn chết Môise làm con rắn bằng đồng nhìn lên được cứu sống, Chúa Giêxu 3 lần kêu kẻ chết sống lại,

- **Có đỉnh núi của sự vinh hiển:** Môise lên núi khi xuống mặt ông sáng ngời, đến nỗi phải lấy lúp che mặt mình lại, Chúa Giêxu lên núi hóa hình, Ngài trở nên sáng ngời có Phierơ, Giảng và Gia cơ chứng kiến, họ té úp mặt xuống đất. Và cũng

- **Có sự thất bại giống như nhau:**

+ Đức Chúa Trời trách dân Ysoraên **không tin**, Chúa cũng trách môn đồ không tin.

+ Thời Môise có sự **tranh quyền**, các môn đồ cũng tranh luận xem ai là lớn hơn trong nước thiên đàng.

+ Dân Ysoraên **ngghi ngờ** về chức vụ của Môise, dân chúng cũng nghi ngờ về chức vụ của Chúa Giêxu,

+ Những người ra khỏi Êđiptô **đều ngã chết** trong đồng vắng, khi Chúa Giêxu bị bắt hết thảy các môn đồ **bỏ Ngài mà trốn đi.**

2. Ngài ở trong.

Giai đoạn này Chúa dùng để nói gì với chúng ta ? Vấn đề là gì ? Chúa ở với chúng ta hay ở trong chúng ta. Nhiều tín đồ Chúa ở với, chúng ta có phép lạ, chúng ta có lời phán của Chúa, nhưng cũng không đủ để chúng ta đắc thắng và có một đời sống phong phú, sung mãn. Vì vậy dân Ysoraên qua sông Giôđan có ý nghĩa hình bóng về đời sống được đầy dẫy Thánh Linh, nói cách khác Chúa Giêxu ở trong chúng ta qua cương vị của Thánh linh.

Giăng 14:17 *tức là Thần Lẽ thật mà thế gian không nhận lãnh được, ..vì Ngài sẽ ở với các người và ở trong các người. c20. Ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta và ta ở trong các người. c23..chúng ta đều đến cùng người và ở trong người.* đến đoạn 15. Chúa Giêxu dùng chữ **kết quả** khi Ngài ở trong các môn đồ, có nghĩa là được theo ý Ta muốn. Nếu cả Ba ngôi hiện diện trong lòng, thì không là thiên đàng sao được.

III. CHIẾN SĨ CHIẾN TRƯỜNG.

Đặc điểm trong phân đoạn Kinh thánh này là **không đề cập đến Giôsuê**. Tại sao? Vì chiến thắng trận chiến này không do người lãnh đạo mà do mỗi chiến sĩ, và chúng ta sẽ thấy trong sách Giôsuê.

canh nhưng chưa có Chúa ngự vào lòng, nên chưa có sự đắc thắng và ném trái đời sống phong phú thực sự khi theo Chúa.

2. Giôsuê lãnh đạo giai đoạn tiếp theo. điểm lưu ý trong Dân 33: 50-56. Không nhắc đến tên Giôsuê, chữ Giôsuê trong Cựu ước là chữ Giêxu trong Tân ước. Và một hình ảnh sáng tỏ hơn, khi Giôsuê đến gần Giêricô (Giôsuê 5:13-15) có tướng đạo binh của Đức Giêhôva.

Ngày nay các đầy tớ Đức Chúa Trời. Êxêchiên 3:17, 33:7. Ngày nay, ta lập người làm kẻ canh giữ Ysoraên, thực ra không phải canh giữ con người, bèn là canh giữ linh hồn. Hêb 13:17. người thức tỉnh linh hồn anh em. Vì thế bài giảng phải làm nhiều hơn là đem đến người nghe sự hiểu biết Kinh thánh, bài giảng đồng hành với linh hồn bạn trong một cuộc chiến nội tâm mà bạn đang đương đầu. Mục sư là người của Đức Chúa Trời, nhận Chỉ đạo của Chúa để giúp đỡ bạn. Ông phải: *Biết cảnh trạng bầy chiên*, và cầu xin Chúa chỉ dạy, để truyền lại. **Châm ngôn 27:23.** *Hãy rán biết cảnh trạng bầy chiên của con, và lo săn sóc đoàn bò của con.* Người lãnh đạo phải biết Kinh thánh, biết nhu cầu, biết tánh ý của bầy chiên. Chúa Giêxu phán. **Mathio 24:45.** *Ai là đầy tớ trung tín và khôn ngoan, mà chủ đặt cai trị đầy tớ mình, đặng cho đồ ăn đúng giờ.*

Con đường theo Chúa giống như đánh chiếm đất hứa, các chiến sĩ không thể theo cảm nghĩ riêng mà cần có Đấng chỉ huy, người lãnh đạo. Khi chúng ta học đến sách Giôsuê, sẽ thấy mỗi một kẻ thù Chúa dạy một cách đánh riêng. Thật tiếc quá ! dân Ysoraên khi đánh chiếm đất hứa có lần thất bại, vì mỗi người làm theo ý mình tưởng là phải.

II. CẦN THIẾT CHIẾN THẮNG.

Vì không kinh nghiệm nước Thiên đàng trong lòng, nên theo Chúa người ta chưa thấy sự khác biệt với theo một tôn giáo. Chỉ có sự chiến thắng mới giúp ném được thiên đàng. Theo Chúa ai cũng phải trải qua 2 giai đoạn: Đồng vắng và Đất hứa. Hình ảnh dễ nhớ.

+ **Quyển Kinh thánh.** Có 2 phần **Cựu ước và Tân ước.** Thời kỳ luật pháp người theo Chúa giống như đi trong đồng vắng. Thời Tân ước giống như được vào Đất hứa.

+ **Chức vụ Chúa Giêxu.** Có 2 giai đoạn: từ khi Chúa khởi sự chức vụ cho đến chịu chết ; và từ Chúa sống lại trở về sau. Giai đoạn trước các môn đồ được Chúa ở với, ở cùng mà không ở trong, nên các môn đồ vẫn còn thất bại. Giai đoạn sau được Chúa ở trong.

1. Chúa ở với. Các sự việc trong đời Môise cũng giống giai đoạn đầu trong chức vụ cho đến khi Chúa Giêxu chịu chết, **có nhiều điểm giống nhau:**

- **Có phép lạ về nước:** rẽ biển đỏ, nước từ Hòn đá chảy ra, Chúa Giêxu hoá nước thành rượu,

cung vua cho đến con đầu lòng bày sức vật. Còn trong Ysoraên thì có sự sống , sự giải thoát. Tin Đức Chúa Trời ban sự sống có quyền làm sống làm chết. Chỉ một mình Ngài cầm giữ mạng sống con người trong tay Ngài.

Mathio 10:28. *Đừng sợ kẻ giết được thân thể mà không giết được linh hồn, nhưng sợ Đấng làm cho mất được linh hồn và thân thể nơi địa ngục.*

Chẳng những thế, Ngài còn là Đấng dựng nên thế gian, cả vũ trụ này, Ngài đã rẽ biển đỏ để dân Ysoraên đi qua như đi trên đất khô, còn đạo quân Êđiptô một lần nữa bị chôn vùi trong sự chết. Tin Chúa là tin sự toàn năng của Ngài trên mọi người, cầm quyền trên cả cõi thiên nhiên. Toàn năng cũng không có nghĩa là làm mọi sự theo ý chúng ta tưởng , mà làm mọi sự đẹp ý muốn tốt lành của Ngài.

Thiên 135: 5,6. *Tôi biết rằng Đức Giêhôva là lớn. Chúa chúng tôi trởi cao hơn hết các thần. Điều nào đẹp ý Đức Giêhôva làm, Ngài bèn làm điều nấy, Hoặc trên trời hay là trong các vực sâu.*

IV. TIN CHÚA VƯỢT TRỖI CÁC THẦN.

1. Tức là hết thảy các con đầu lòng.

... khi sinh con, người Êđiptô dâng con mình cho thần của họ, tin rằng nhờ đó mà được che chở, nhưng Chúa giết các con đầu lòng của họ. Việc hành hại người Êđiptô tỏ ra không có một sức mạnh của thần nào có thể bảo vệ người, hay là đem con người ra khỏi sự đoán phạt của Đức Chúa Trời.

2. Đức Giêhôva đoán xét các thần chúng nó. Người Êđiptô thờ nhiều thần. Trong các phép lạ Ngài làm ra tại xứ Êđiptô đều mang ý nghĩa là sự đoán xét các thần của họ, nào là thần sông thần cá, thần bò

Chỉ nói về dòng sông Nil, một vị thần người Êđiptô thờ phượng, trở nên công cụ Chúa dùng bày tỏ quyền tể trị của Đức Chúa Trời trên mọi sự. Chính dòng sông Nil họ xem như một vị thần đó phải cứu mang, giấu Môise trong rương mây dưới bụi sậy, khỏi mắt Pharaôn, rồi tại đây công chúa Pharaôn đem về nuôi, dòng sông này trong tai vạ thú nhất nước sông đã trở nên như máu. không có thần nào có thể cầm giữ hoặc ban sự sống cho con người.

3. Chỉ có một Đức Chúa Trời.

Thật ra đây cũng là một lối nói theo sự hiểu biết của con người. Nói đúng theo sự tiết lộ của Kinh thánh thì không có thần nào khác.

Bao nhiêu lần trong tiên tri Êsai nhắc đến lễ thật này: Vì ngoài Ta, chẳng có Đức Chúa Trời nào khác. **Êsai 43:10; 44:6, 8; 45: 8; 14, 18, 21,22. 46: 9.**

Sứ đồ Phao lô đã giải thích rõ. ICôrinhtô 8: 4, 5, 6. *Vậy, về sự ăn của cúng tế thần tượng, chúng ta biết thần tượng trong thế gian thật là hư không, chỉ có một Đức Chúa Trời chớ không có thần nào khác. Thật người ta xưng có các thần khác..về phần chúng ta, chỉ có một Đức Chúa Trời mà thôi...*

Một người đã tin Chúa, biết Chúa là ai, thì không thể nghĩ đến một sự tin cậy, một thần nào khác có thể giúp mình, vì làm như vậy là chưa đủ tin, mà cũng là sỉ nhục Đấng chúng ta tin, vì cho rằng Đấng đang tin không đủ mạnh, không đủ tin cậy.

Giăng 3: 31. *Đấng từ trên cao đến là trên hết mọi loài. Kẻ từ đất đến là thuộc về đất; và nói ra cũng như thuộc về đất; còn Đấng từ trời đến thì trên hết mọi loài.*

Kết:

1. **Sau lễ Vượt qua:** Tin được cứu là Tin rằng chỉ nhờ Chúa đổ huyết mới chuộc tội.

2. **ra đi cách dạn dĩ, có mắt của hết thấy người Êđiptô trông thấy.** Tin trong lòng và xưng nhận trước mặt mọi người, không hổ thẹn.

3. **Đức Giêhôva đã hành hại....các con đầu lòng.** Tin Đức Chúa Trời Toàn năng trên cả mọi sự, Đấng làm sống làm chết.

4. **Đức Giêhôva đã đoán xét các thần.** tin Chúa Đấng vượt trội các thần, chỉ tin thờ phượng và hầu việc một mình Ngài mà thôi.

Bài 21

ĐÁNH CHIẾM ĐẤT HỨA

(Từ giả khô hạn bước vào sự phong phú của Đức Thánh Linh)

Dân số ký 33:50-56. Câu gốc. II Timôthê 4:7.

Ta đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức tin..

Các bài trước chúng ta đã học: Đất hứa ở đâu, Đường vào đất hứa, bài này Đánh chiếm đất hứa. Chúng ta biết nước Thiên đàng xảy ra trong long, bài này giúp thấy được những gì ngăn trở, gọi là cuộc chiến thuộc linh, mỗi ngày theo Chúa, chúng ta đang chiến đấu với con người cũ, với bản ngã xác thịt, Vì vậy cần nhận dạng mấy điều quan trọng: Dân 33:50-56. **Có 4 Thành phần:** Chúa, Môise, Dân sự và Dân bản xứ, cho chúng ta **4 phương diện của chiến trận** này, bài này học theo ý nghĩa Áp dụng:

1. **Chỉ huy chiến trận**
2. **Cần Thiết chiến thắng,**
3. **Chiến sĩ chiến trường, và biết**
3. **Chiến đấu cùng ai.**

I CHỈ HUY CHIẾN TRẬN

1. Đấng Chỉ Đạo.

- c50. **Đức Giêhôva phán cùng..** chúng ta thấy những chữ này được ghi từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền. Có khoảng **3,800** lần: **Đức Chúa Trời phán.** Vị chỉ huy của cả hành trình Ysoraên từ ra khỏi Aicập cho đến khi vào Đất hứa, là Đức Chúa Trời. Là con người không ai đủ sức đối đầu quyền lực của sự tối tăm. **Êphêsô 6:12.** *Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy.* Cuộc chiến với linh dữ, thì phải có Thần linh của Đức Chúa Trời. Chúng ta sống trăm năm là cùng, nếu chỉ tính từ Adam đến nay hơn 6,000 ngàn năm, Satan hơn sáu ngàn tuổi, Kinh thánh nói rằng nó trăm mưu ngàn kế.

2. Người Lãnh đạo.

Đức Chúa Trời là Đấng không thấy được, vì vậy mỗi giai đoạn Ngài dùng một người: trong đồng vắng là Môi se, và chỉ chỉ huy giai đoạn chiếm đất hứa là Giôsuê. Điều này có nghĩa gì ?

1. **Môise lãnh đạo trong giai đoạn đầu** khi dân Ysoraên ra khỏi xứ làm hình bóng về đời sống người theo Chúa ra khỏi quyền lực của sự tối tăm là ma quỷ, nhưng chưa có Chúa ngự trị trong lòng.. Vì vậy, mặc dù có phép lạ, có lời phán của Chúa, có sự cung cấp nhu cần, có Chúa đi bên

Một người đàn ông lên vào cửa hàng và đổi bằng giá trên những mặt hàng, thử hỏi điều gì sẽ xảy ra, nếu không điều chỉnh lại cho đúng giá, điều gì xảy ra? Tự nhiên những món hàng giá trị cao sẽ đi ra hết.

3. Nghĩa thuộc linh: Phần lớn thuộc về Đấng lớn, phần nhỏ thuộc về số nhỏ, sự nhận biết lãnh vực nào thuộc về Chúa, lãnh vực nào thuộc về con người. Chúa Giê-xu phán: *Hãy trả lại cho Sêsa những gì của Sêsa, hãy trả cho Đức Chúa Trời những gì của Đức Chúa Trời.*

Đời sống mất mát vì những giá trị đã không được đánh giá đúng mức.

5. Tin là Biết chắc c55, 56. *Còn nếu các người không...*

1. Bốn thảm cảnh: 1. như gai trong mắt, 2. như chông nơi hông, 3. chúng nó sẽ theo bất riết (BDM không chuẩn: bất giết) " bất riết " chỉ về sự đeo đuổi gây khổ, mà không chạy trốn kịp. 4. c56. *Ta sẽ hành hại các người khác nào ta toan hành hại chúng nó.* Nghĩa là giống như họ.

2. Hai nhân chứng. Môisê và Giôsuê là hai nhân chứng đương thời:
- Môisê, Phục 28: 63. *Hễ Đức Giêhôva lấy làm vui mà làm lành..thì ĐGHV cũng sẽ lấy làm vui mà làm các người hư mất và tiêu diệt.*
- Giôsuê, làm chứng 23:15. *Hễ các lời lành ứng nghiệm...thì ĐGHV cũng sẽ làm ứng nghiệm những lời hăm dọa.*

3. Ba ứng nghiệm. Những thực chứng đã xảy ra khi dân Ysơraên không vâng lời Chúa đã phán ở đây. + Giôsuê 11:22. *Chẳng còn người Anakim nào trong xứ Ysơraên chỉ tại Gaxa, Gát, Ách đốt thì có.*

a. Gaxa: như gai chính vào mắt làm cho đui mù.

Các quan xét 16 : 20. *Người Philitin bắt người , khoét con mắt, đem xuống Gaxa, trói người bằng dây đồng đậy đôi, và xay cối trong ngục.*

b. Gát : làm cho kinh hải như chông chính vào hông.

I Samuên 17:4. *Bấy giờ có một lực sĩ từ trại quân Philitin mà ra, tên là Gôliát, quê ở Gát .c11. Sau lơ và cả Ysơraên nghe những lời của người Philitin này thì lấy làm hoảng hồn, sợ hãi lắm.*

c. Ách đốt: sẽ theo bất riết đến nỗi mất sự hiện diện Chúa.

ISam 5:1. *Hòm của Đức Chúa Trời bị đem vào đền Đagon tại Ách đốt.*

Kết. Năm điều giúp chúng ta vào Đất hứa và (ở) giữ lại Đất hứa

1. Đối với Đức Chúa Trời: Đi qua sông liên quan đến sự vâng phục.
2. Đối với thần tượng: sự phân rã, đuổi hết dân xứ và hình tượng .
3. Đối với bản thân: là quyết định Được và ở lại chỗ Chúa cho .
4. Đối với Mọi người: sự hải lòng phần mình liên quan đến mọi người.
5. Đối với Lời Chúa: sự biết chắc điều Chúa phán sẽ xảy ra để vâng lời.

TỔ CHỨC DÂN SỰ

Dã số ký 33:1,2 . Cáo gộc. 1b.

....dân Ysơraên khi họ ra đi khỏi xứ Êđiptô tùy theo các đội ngũ.

Trong bài này chúng ta sẽ tiếp tục học về cách nào Chúa đã dẫn dắt dân Ysơraên ngày xưa, cũng bằng cách ấy Đức Thánh Linh dẫn dắt Hội thánh ngày nay. Muốn được Chúa dẫn dắt:

Bước 1: Tin được cứu là khởi điểm trong lòng.

Bước 2: Tổ chức Dân sự là khởi điểm bên ngoài.

I. TỔ CHỨC LÀ CHỖ CHÚA DẪN DẮT.

1. Là khởi điểm để được Đức Chúa Trời dẫn dắt. giữa dân sự Ngài là họ phải tổ chức nguồn máy dân sự.

Mở đầu cho đoạn 33, cũng là mở đầu cho việc ra đi của dân Ysơraên, Môisê đã cẩn thận ghi: *ra đi khỏi xứ Êđiptô tùy theo đội ngũ.* Đây cũng là nhắc lại Dã số ký đoạn 1:2. *Hãy dựng sổ cả hội dân...2: 3... với ngọn cờ và những đội ngũ mình.*

2. Là điểm bắt đầu việc tạo dựng vũ trụ. Đức Chúa Trời phán dạy Môisê tổ chức dân sự cũng giống như: *Sự mờ tối phủ trên mặt vực, Thần Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước.* để có một thế giới tốt đẹp Chúa phải chỉnh trang lại cho có thứ tự đâu ra đó. Kinh thánh chép Ngài đã phân loại ra. *Ngày thứ nhất:* Ngài phân sáng ra cùng tối, *Ngày thứ hai:* Chúa phân khoảng không ra nước trên khoảng không và nước dưới khoảng không. *Ngày thứ ba :* Chúa phân ra nước phải tụ lại một nơi nước tụ lại một nơi, thế là có đất và nước. *Ngày thứ tư:* Chúa làm cây mọc lên trên đất, tuy nhiên Chúa cũng đặt định luật: *Cây cỏ kết hạt tùy theo loại.* *Ngày thứ năm* Chúa đặt hai vì sáng, và cũng phân định mặt trời cai trị ban ngày, mặt trăng cai trị ban đêm. *Ngày thứ sáu:* Các sanh vật chim bay trên trời, các động vật trên đất, cá lội dưới nước, Ngài cũng đặt định luật: *hết thảy cũng tùy theo loại.*

Bài học áp dụng:

+ **Chúa ở trong chỗ có trật tự.** Có 2 trường hợp mà người ta dễ mất trật tự nhất là lúc tai nạn sắp xảy ra, và trong cơn đói. Cả 2 lúc như vậy Chúa vẫn giữ một trật tự : Khi nạn nước lụt xảy ra từng cặp đực và cái, trống và mái , đều đến cùng Nô-Ê mà vào tàu (Sáng 7:9) ; đoàn dân đang đói được Chúa hoá bánh. Ngài cũng biểu họ xếp thành mỗi chòm 50, hoặc 100 người.(Mác 6:39,40)

+ **Trật tự là dấu hiệu phát triển.** Dân số ký 1:1 *Ngày mồng một tháng hai, năm thứ hai, sau khi dân Ysơraên ra khỏi xứ Êđíphtô. Đức Giêhôva phán bảo Môisê hãy dựng lại số dân.* điều này có nghĩa là từ khi ra khỏi cho đến qua biển đỏ, dân Ysơraên chưa có nguồn máy tổ chức.

+ **Trật tự là cách giải quyết nan đề.** Hội thánh Côrinhtô có nhiều việc lộn xộn xảy ra, Phao lô gửi thư sắp xếp lại trật tự của Hội thánh.

I Côrinhtô 12: 33. *Vả, Đức Chúa Trời chẳng phải là Chúa của sự loạn lạc, bèn là Chúa của sự hoà bình.*

II. TỔ CHỨC PHẢI NHƯ THẾ NÀO ?

1. Có Đội ngũ hăn hoi.

- **Đội-ngũ.** Có một gạch nối ở giữa, chỉ ra rằng có hai từ ghép. Đội binh và ngũ binh. Theo cách chia của người Êđíphtô xưa, cũng như người Lamã vào thời Chúa Giêxu. Mỗi ngũ binh có bốn người (Công vụ 12:4) nhiều ngũ binh hợp lại thành đội binh, cũng như quân đội ngày nay có tiểu đội đại đội, nhiều đại đội hợp thành tiểu đoàn, nhiều tiểu đoàn hợp thành trung đoàn,..v..v.

- **Bốn đoàn:** 1.Đoàn dẫn đầu là Chi phái Giuđa, Ysaca, Sabulôn

2. Đoàn thứ hai: (Rubên), Simêôn, (Gát). 3. Đoàn thứ ba: Épraim, (Manase), Bên gia min. 4. Đoàn thứ tư: Đan, Ase, Néptali.

(hãy để ý những chi phái trong ngoặc)

2. Có cơ hội phát huy khả năng.

Vì mỗi người sẽ có cơ hội phát huy, phát triển khả năng của mình.

Dân số ký 1:4 *Trong mỗi chi phái phải có một người giúp đỡ các người..dân c 16. Đó là những người được gọi từ trong Hội chúng, vốn là quan trưởng của các chi phái tổ phụ mình, và là quan tướng quân đội Ysơraên.*

Diễn tiến thật rõ ràng. Lúc đầu họ được gọi là *người giúp đỡ*. từ trong hội chúng, kế đó là *quan trưởng* và sau là *quan tướng quân đội*.

Mỗi người có cơ hội tham gia, mới có cơ hội phát huy khả năng của mình, mỗi người đều tận hiến khả năng sức lực mình thử hỏi sao không mạnh được. Hãy xem châu chấu, vốn được xem mỗi con chẳng có sức mạnh gì, đến nỗi người ta dùng tên châu chấu để chỉ về loài yếu đuối: châu chấu đá xe.

Giôên 2: 4 -10. *mỗi người đi trước mặt mình chẳng hề sai hàng ngũ.Chúng nó chẳng hề đụng chạm nhau, ai đi đường nấy; xông qua những khí giới mà chẳng hề bỏ mình.*

c11 và những kẻ vâng theo mạng lệnh Ngài rất mạnh.

3. Có mục tiêu chung cả Dân sự .

họ trở xuống Êđíphtô (Sáng 50:14) Một bước ra đi dân Ysơraên phải trả giá nô lệ 430 năm, và 40 năm lưu lạc trong đồng vắng.

b. Vì sao nhận xú và ở lại là quan trọng ? Vì có liên quan đến chương trình Cứu rỗi cho cả nhân loại: Chúa Cứu Thế sẽ đến tại xứ Canaan, vì là trung tâm giao lưu ngôn ngữ, truyền giảng Tin lành khắp năm châu.

c. Những áp dụng cho chúng ta ngày nay. Vào thời điểm đó, các thánh tổ đức tin, dân Ysơraên chưa hiểu ý Chúa.

*** Dầu khi chúng ta không hiểu , Chúa luôn có lý do của Ngài.**

Có những việc Ngài giấu kín, cũng vì ích lợi cho chúng ta. Là người hầu việc Chúa có những gợi ý cho một số sự việc, ở phía sau luôn có việc liên quan đôi khi không tiện hoặc không ích lợi khi nói ra hết. Giống như một người lái xe, những cái lách sang một bên luôn có ý nghĩa của nó. Tin Chúa không chỉ có nghĩa là được cứu linh hồn, mà có nghĩa là sự "giao thác cuộc đời" để Ngài hướng dẫn từng chi tiết.

Philíp 1:20.*Tôi có lòng trông cậy chắc chắn này, việc chi tôi cũng chẳng hổ thẹn cả, nhưng bao giờ cũng thế, ... như vậy, dầu tôi sống hay chết, Đấng Christ sẽ được cả sáng trong mình tôi.*

Hêbơơ 3: 6. *..miễn là chúng ta giữ vững vàng cho đến cuối cùng c12. Hỡi anh em, hãy giữ lấy, kẻo có ai trong vòng anh em có lòng dữ và trái bỏ Đức Chúa Trời hằng sống chẳng. c14. ..được dự phần với Đấng Christ, miễn là giữ lòng tin ban đầu vững bền đến cuối cùng.*

4. **Tin là Hải lòng.** c54. *Phải bắt thăm chia xú ra tùy theo Số đông được nhiều, số ít được ít..mỗi người sẽ nhận.+ Châm 16:33;18:18. Sự bắt thăm dẹp điều tranh tụng.* Nếu đã bỏ thăm còn tranh tụng ? Hết ý.

+ **Rôma 15:13.** *Vậy xin Đức Chúa Trời của sự trông cậy, làm cho anh em đầy đầy mọi điều vui vẻ và mọi điều bình an trong đức tin.*

1. **Nghĩa đen** (thực tại). Biết điều thuộc về mình, điều thuộc về người, nan đề thường vì nghĩ rằng phần của người " lẽ ra của mình " .

Ném đất hứa khi thỏa lòng phần mình, và hài lòng phần người, hài lòng dù chưa hiểu, hài lòng dù mình ít hơn, đến nỗi hài lòng khi người khác có mà mình không có. Vui vẻ là dấu hiệu tin sự tể trị của Chúa.

2. **Nghĩa bóng.** Đất hứa không do những gì mình có mà tùy thuộc vào thái độ lòng mình với người chung quanh. Châm 17:1. *Thà một miếng bánh khô mà hòa thuận, còn hơn là nhà đầy thịt tế lễ lại cãi lộn nhau...*Hạnh phúc không đến từ bên ngoài, mà do cảm nhận của lòng ta.

*** Hãy coi chừng: Mất đất hứa ngay khi vẫn ở trong đất hứa.**

*** Lý do không được phước vì thăm định giá trị không chính xác.**

nhiều, khô khan hay phong phú trong đời sống theo Chúa là tùy sự tiếp nhận của chúng ta.

* **Lắm khi "Giao linh hồn thì dám, mà giao thân thể thì không".**

2. Tin là Phân rã. c52. *đuôi hết..phá hủy hết thấy hình tượng..*

1. **Những sự phân rã của Ápraham.** Ra khỏi quê hương vòng bà con thờ hình tượng, sau đó phân rã khỏi Lót, rồi phân rã khỏi Ága, Íchmaên. Lý do không thể theo Chúa vì giữ lại những ngăn trở trên đường theo Chúa.

2. **Những sự phân rã của Ysơraên.** Ra khỏi xứ Êđiptô, ra khỏi sự tham muốn của xác thịt, ra khỏi bản ngã (ganh tị, tranh giành..v.v..)

3. **Những sự phân rã của chúng ta ?**

- **Phân rã những gì không phù hợp với lời Chúa** dạy phải được đem ra khỏi tấm lòng để nhường chỗ cho sự hiện diện của Chúa.

- **Phân rã điều ngăn trở được phước,** quyền năng của Chúa là chúng ta còn giữ lại trong lòng mình một khoảng không gian nào đó mình làm chủ, có thể là một thói quen, một đam mê, một sở thích mà chúng ta bị đánh lừa rằng : không sao, ai cũng vậy.

- **Phân rã những chỗ không đẹp lòng Chúa.** II Côr 6:17-7:2. *Hãy ra khỏi giữa chúng nó, hãy phân rã ra khỏi chúng nó, Đùng đá đồng đến đồ ô ứ. Thì ta sẽ tiếp nhận..* Hêb 12. *Hãy quăng bỏ hết những gánh nặng, và tội lỗi để vác vương..v..v*

* **Phân rã điều xấu Chúa mới ban điều tốt.**

Biết bỏ điều đáng bỏ, nhưng cũng biết giữ lấy điều đáng phải giữ.

3. Tin là Giữ lấy. c53 *Các người sẽ lãnh và ở lại đó. Vì Ta đã ban xứ đó cho các người đặt làm sản nghiệp.* Giữ lấy điều đã nhận lãnh

+ Hêb 3:14. *Vì chúng ta được dự phần với Đấng Christ, miễn là giữ lòng tin ban đầu của chúng ta vững bền cho đến cuối cùng.*

a. **Những trường hợp đã vào Đất hứa rồi trở ra** (không giữ):

+ **Ápraham** (Sáng 12:10), đã vào đất hứa nhưng đi ra và xuống Êđiptô, khi trở lên mang theo Ága.

+ **Ysác** (Sáng 26:1) cũng ra khỏi đất hứa đến Philitin, và vua Abimêléc bắt Rêbêca.

+ **Giacóp** (Sáng 37:1). Chúa có dùng Giôsêp bị bán qua Êđiptô để cứu đói nhà mình. Chúa cho đi và hứa sẽ dẫn ông về (Sáng 46:3) Nhưng Giacóp đã sai lầm khi dẫn cả nhà mình xuống Êđiptô và ở luôn đó, đến nỗi sau này làm nô lệ. Giacóp hối tiếc biết bao, vì thế trước khi chết trở lại phải đem hài cốt ông trở về Canaan. (Sáng 49:29,30) Chôn cha xong

- Dân số ký 2:2c. *..đối ngang vây quanh hội mạc. C17. Ở giữa các trại quân khác.* Khi dân sự dừng lại, tất cả các chi phái dựng trại đều hướng về Hội mạc, Khi đi hai đoàn đi trước kể là người Lêvi và Hội mạc, sau nữa là hai chi phái còn lại. Nghĩa là bất cứ đi hay dừng Hội mạc là trung tâm.Chúng ta biết Hội mạc là nơi để Cầu nguyện, và trên đó có trụ mây ban ngày, trụ lửa ban đêm, hễ khi nào trụ mây hay trụ lửa cất lên thì dân Ysơraên ra đi. Điều này có nghĩa tất cả các ban ngành theo dõi và thực hiện mục đích chung của Hội thánh.

Bài học áp dụng:

a. *Hãy trở nên thành viên của một ban.* Bạn là thuộc viên của một Hội thánh. Nhưng cũng nên là ban viên của một ban nào đó trong Hội thánh. Thí dụ: Tôi là học sinh của Trường Thoại ngọc Hầu, người nghe sẽ hỏi: Vậy bạn học lớp nào ? Không một học sinh nào mà không có lớp.

- Có các ban theo lứa tuổi: Thiếu nhi, thiếu niên, thanh niên, trung niên tráng niên ..v..v.

- Có ban theo nhu cầu: Ban Trường Chúa nhật, Ban cầu nguyện, ban chứng đạo , ban truyền giảng , ban chăm sóc.v.v.

- Có ban do bầu cử: ban Chấp sự, đùng từ chối con đường Chúa mở.

b. *Hai tư tưởng ngăn trở thuộc linh bạn:*

- Thứ nhất: Tôi chỉ ở trong Hội thánh, ngoài ra tôi không muốn tham gia một ban nào khác trong Hội thánh.

- Thứ hai: Tôi chỉ dự phần một ban nào đó của Hội thánh, mà không tham gia sinh hoạt chung của Hội thánh.

Xuất 12:38. Lại có vô số người ngoại bang đi lên chung, luôn với chiên, bò súc vật rất nhiều. Những người này không thuộc chi phái nào, và đương nhiên là họ không có đội ngũ.

III. TỔ CHỨC CÓ NHIỀU ĐIỀU KHÓ HIỂU.

Ở trong tổ chức nào cũng có điều khó hiểu, Tổ chức của con người, mà tổ chức của Chúa lại càng khó hiểu hơn, lý do đơn giản là chúng ta không hiểu như Đức Chúa Trời, vì thế đôi lúc chúng ta không thỏa lòng việc Ngài làm ra.

- Đức Chúa Trời , và việc Ngài làm có nhiều điều khó hiểu: có người đã nói: *Tôi cần một Đức Chúa Trời khó hiểu, vì nếu tôi hiểu được Ngài, thì Ngài có khác gì hơn tôi, có đáng để tôi tôn thờ và nhờ cậy Ngài.*

- Kinh thánh có nhiều điều khó hiểu: Nếu chúng ta hiểu hết Kinh thánh, thì một là không cần đọc, học, cũng không cần nghe giảng, cũng chắc là không có nhu cầu Thờ phượng hay là Cầu nguyện,

Chúng ta thử đưa ra một vài điểm khó hiểu trong cách tổ chức Ysơraên:

+ **Khó hiểu 1.** Về Quyền hành.

Rubên là con trưởng nam, sao không dẫn đầu đoàn đi đầu. .

- *Trả lời (1):* Khó hiểu vì chúng ta thấy hiện tại, mà không rõ quá khứ I Sứ ký 5:1. *Vì Rubên, con trưởng nam của Ysơraên, vì làm ôuế giường của cha mình, nên quyền trưởng tử đã về con trai Giôsép, vì Giuđa trở hơn anh em mình, và bởi người mà ra vua chúa.* Do đó Giu đã đi đầu.

- *Trả lời (2):* Khó hiểu vì chúng ta thấy hiện tại mà không thấy tương lai. Khi đến đất hứa chi phái Rubên, Gát ở trong đoàn thứ 2, mất 2 chi phái, không chịu vào. Nếu họ đi đầu đoàn quân thì sẽ như thế nào ?

+ **Khó hiểu 2.** Về Quyền lợi. Vì sao Giôsép có hai chi phái ? Mỗi chi phái có một, vì sao chi phái của Giôsép không được gọi là chi phái Giôsép mà lại được chia làm hai chi phái: Épraim và Manase ? Người ta dễ hiểu lắm: Vì Giôsép ở Êđiptô trước các chi phái khác, hoặc là vì Giôsép được quyền trưởng nam nên lấn quyền. Nhưng thực ra điều này có nghĩa: để giữ cho đủ số mười hai chi phái, do chi phái Lêvi không được nằm trong đạo quân, vì vậy chi phái Giôsép phải chia ra hai cho đủ số 12 chi phái. Quyền lợi nhiều hơn thì nghĩa vụ nặng hơn.

Dã số ký 32:33..... người Lêvi không nhập sổ chung với dân Ysơrên.

Bài học áp dụng:

- Khó hiểu xảy ra do không rõ quá khứ, và tương lai của vấn đề.

- Dùng quan điểm con người nhận định công việc Đức Chúa Trời.

* *Tốt hơn không có nghĩa là vị trí cao hơn, Vị trí cao hơn chưa hẳn tốt hơn.*

* *Người làm đầu theo tiêu chuẩn của Chúa là người phục vụ nhiều người.*

Mác 10:44. *...muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi nhiều người.*

KẾT :

Bạn sinh hoạt trong Hội thánh như ở trong một nguồn máy tổ chức, nhưng đồng thời bạn cũng tìm kiếm và có được sự thông công trong sự mầu nhiệm của Hội thánh. Duy chỉ điều này mới giữ bạn trong và với Chúa cho dù bạn ở đâu, bất cứ hoàn cảnh nào.

Thí dụ soi sáng

- **Loại tín đồ thứ nhất:** như những cây đèn cây đèn cây cháy nhưng đứng riêng rẽ trên cái đĩa. Bạn cũng ở trong Hội thánh.

Bài 20.

ĐƯỜNG VÀO ĐẤT HỨA

Dân số ký 33:50 - 59. Câu gốc. II Phireơ 1:4.

Ngài lại ban lời hứa rất quý rất lớn cho chúng ta, hầu cho nhờ đó anh em được lánh khỏi sự hư nát của thế gian bởi tư dục đến, mà trở nên người dự phần bốn tánh Đức Chúa Trời.

- Bài trước chỉ ra Thiên đàng ở đâu, bài này chỉ cách chúng ta đi vào.
- Người ta thường nói Được Cứu thì Được Phước, do đó dẫn đến suy nghĩ Được phước tự nhiên sẽ đến, đây là một sự nhầm lẫn lớn.

Giacơ 1:25. *tim được phước trong sự mình vâng lời.*

Được Cứu bởi Đức tin, nhưng Được phước bởi Vâng lời.

- Dã số ký 33: 50-59. Có 5 hành động của Đức tin. Là thuốc đo về sự vâng lời, điều kiện được phước. Giacơ 2:26. *Vả, xác chẳng có hồn thì chết, đức tin không có việc làm cũng chết như vậy.*

1. Tin là Quyết theo. c51. *Khi nào các người đã qua sông Giô đanh.* Là một hành động dứt khoát.

Bài hát Theo Chúa theo hoài, tôi quyết tâm luôn theo Ngài, dầu đường nào hay nơi nao, xin theo Chúa hôm nay. Qua sông ngày nay đơn giản, nhưng hãy đặt bối cảnh lúc bấy giờ để hiểu để theo Chúa phải vận dụng đức tin mà bước đi. Nghĩa là không dựa trên mắt thấy.

1. Dầu cho một số người ở lại. Dân 32:19. bỏ bờ bên này qua bờ bên kia, có người còn dùng hình ảnh dứt khoát : "Qua cầu rút ván".

* *Được cứu như qua biển, được phước như qua sông.*

2. Dầu mùa gặt đã đến. Giôsuê 3:15. *Vả, trọn lúc mùa gặt, sông Giôđanh tràn lên khỏi bờ ...* Sự từ bỏ nhiều hơn, ra khỏi Êđiptô vào mùa lúa trổ, nhưng vào đất hứa vào mùa gặt.

3. Dầu dòng nước chưa rẽ ra. Giôsuê 3:13,15. *và chơn của những thầy tế lễ khiêng hòm mới bị ướt nơi mé nước, thì nước ở trên ...dừng lại.*

Để được phước phải bước đi như mình nhận được phước rồi. Bao nhiêu người cứ chờ đợi được phước rồi mới hầu việc Chúa, đó là lý do không thấy phước đến. Đây là nguyên tắc của Chúa:

* **Chúa làm việc chúng ta không thể, chúng ta phải làm việc có thể.**

Sự Cứu rồi là việc chúng ta không thể vì vậy Đức Chúa Trời làm, nhưng để hưởng Đất hứa Ngài cho phép chúng ta dự phần bởi bàn tay Đức tin để mở kho tàng, đức tin bao nhiêu chúng ta nhận hưởng bấy

+ **Biết chọn những gì vĩnh cửu.** Nước Thiên đàng trên đất có sự lẫn lộn chưa thể tách rời để trở nên hoàn hảo, như hạt giống trong đất tốt và đất xấu, như lúa mì trong cỏ lùng, như bột lẫn với men, như châu báu trong đám ruộng, như một mẻ lưới có đủ mọi loại cá tốt lẫn xấu. Không vì sự lẫn lộn điều xấu mà bỏ luôn điều tốt.

Khi đi trên bờ biển vào buổi trưa, chúng ta sẽ thấy bờ cát phản chiếu ánh sáng mặt trời lấp lánh, nhưng khi nhặt từng hạt cát lên chúng ta chỉ thấy nó là một màu xám có lẫn bùn. Nước Thiên đàng ở trong Hội thánh cũng vậy.

Kết: * Lời khuyên thực hành .

- ***Loại tín đồ thứ hai:*** Như những cây đèn cầy cột lại với nhau bởi một sợi dây, mỗi cây đều cháy,

Hai loại này khác nhau điều gì ?

- Gắn liền và chuyền lửa: sau một lúc cháy mỗi cây chảy tan ra làm cho tất cả gắn kết và trở nên một: khó tắt, dù có tắt nhờ gần nhau lửa từ cây này sẽ mời lại cây kia.

- Nhưng loại tín đồ đứng riêng đầu cho đến bao lâu, bạn không kết liền với nhau, và khi bị tắt không thể tự cháy lại được.

SỰ ĐÁP ỨNG ĐẦY ĐỦ

Bài 4.

ĐÁP ỨNG TỪ CHÚA

Dã số 33:1b. Câu gốc 1b.

...các đội ngũ, có Môise và Arôn quản lý.

Sự đáp ứng đầy đủ nghĩa là gì ? Là sự trang bị cho chuyến hành trình được đầy đủ. Thí dụ: Vượt biển người ta cần có thuyền, có la bàn có người lái tàu. Leo núi, người ta cần có hướng dẫn viên, cần có dây leo có khi cũng cần mang nước uống..v.v. Hành trình theo Chúa chúng ta cần có gì. Bài này cho thấy: Chúa đáp ứng sự dẫn dắt cho dân sự Ngài cách đầy đủ. Phần còn lại là chúng ta có đáp ứng với Chúa hay không ?

Bài trước Chúa dạy Môise tổ chức Dân sự. Bài này Chúa đáp ứng đầy đủ những gì họ cần qua 4 chữ trong Câu gốc :

* Có - Môise - và Arôn - Quản lý. Đề tài các bài học:

1. Có Đáp ứng. 2. Đáp ứng qua con người. 3. Đáp ứng trong Quản lý.

I. CÓ.

Chủ Có, là chữ xác định Đức Chúa Trời có đáp ứng những gì cần thiết cho dân sự Ngài.

1. Sự đáp ứng Thuộc thể:

- Nếu Đức Chúa Trời đã sắm sẵn cho nhân loại trên quả địa cầu này, thì Ngài có sắm sẵn cho dân sự Chúa không?

- Nếu Đức Chúa Trời sắm sẵn cho dân Ngài thì Chúa có sắm sẵn cho Hội thánh mà Ngài đã mua bằng chính huyết mình không ? Chắc chắn là có. Hêbơ 8 11. tóm lược lịch sử Đức tin đã kết luận

Hêb 11:40. *Vì Đức Chúa Trời có sắm sẵn điều tốt hơn cho chúng ta, hầu cho ngoại chúng ta ra, họ không đạt đến sự trọn lành được.*

Dân Ysơraên họ có gì ? Bánh ăn, ăn, nước uống..v.v Kinh thánh cũng cho biết thời gian họ ở trong đồng vắng áo xống không cũ trên mình người, giày không mòn dưới chân người. Phục 29:5.

2. Sự đáp ứng Thuộc linh.

a. Ý nghĩa. Đọc ngược lại... *có Môise và Arôn quản lý các đội ngũ*. Chữ có cho thấy rằng Môise và Arôn có một ảnh hưởng từng đội ngũ , vì ông là người lãnh đạo được Chúa sai đến. Có người của Chúa

- một đám ruộng kia : Ruộng đây không còn chỉ về thế gian nữa mà chỉ về Hội thánh, bởi lẽ : một là số ít, chỉ có một. Phaolô ghi, *anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cấy*. ICôr 3: 9.

- thì giầu đi: chôn trở lại trong ruộng, của báu và ruộng không thể rời.

- bán hết gia tài: nước Thiên đàng quý hơn mọi thứ mà mình đã có.

- mua đám ruộng đó : mua cả ruộng mới có được của báu, đổi gia tài để được của báu, chỉ được một thứ: một là trần gian hai là thiên đàng. Dân Ysơraên không vào được đất hứa vì đi theo Chúa mà vẫn nhớ Êđiptô.

2. Hột châu đổi hết gia tài. c46. Thí dụ này khác ở trên là của báu, nhưng đây là hột châu , ở trên chỉ nói một người tìm được, ở đây

- một người lái buôn, ở trên mua đám ruộng để được của báu, ở đây bán hết gia tài để mua hạt ngọc. Chỉ về người chuyên nghiệp.

- Hột châu, đây là ngọc trai, không phải giống như các loại đá quý. Mà là kết tinh của sự đau đớn khi một hạt cát trong cơ thể con trai. Đây chỉ về người theo Chúa và sẵn sàng chịu thương khó với Chúa để được nước Thiên đàng. Phaolô trong thư Philíp 3:8 *Vì có Đấng Christ, tôi coi hết thấy sự lỗi như là sự lỗ vạy, vì sự nhận biết Đức Chúa Giêxu Christ là quý hơn hết. c10. sự thông công trong sự thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài*. Chúng ta nói người thấy được nước thiên đàng vì được thông công trong sự thương khó với Chúa. Phaolô là người đó. Sứ đồ Giảng là người đó. Êtiên khi bị ném đá, ngược mắt lên trời và thấy cửa trời mở ra. Thấy được châu ngọc khi chịu trả giá bằng thử thách.

3. Lưới đủ mọi loại cá. c47. Nước thiên đàng như một tay lưới lên có:

- đủ mọi thứ cá. Để có được loại tốt nhất, bạn biết luôn có sự pha lẫn tốt và không tốt ở trong đó.

- Kéo lên bờ, ngồi mà chọn. việc tách rời tốt và xấu chỉ có thể xảy ra trong ngày sau rốt, chúng ta không tự loại bỏ, mà việc đó do thên sù của Ngài.

B. Áp dụng : Có 3 điều cần biết và sống để có Nước Thiên đàng :

+ **Biết nước Thiên đàng ở đâu**: Trong ruộng, trong ruộng và chung trong một mẻ lưới. Không có ruộng thì cũng không có lúa, cũng vậy không thể có nước Thiên đàng nếu ở ngoài Hội thánh. Mua ruộng để có của báu vì ruộng và của báu không thể tách rời. Hội thánh và nước Thiên đàng hoà lẫn với nhau.

+ **Biết giá trị hơn mọi thứ** : Đây là lối nói ngụ ý: Nước Thiên đàng quý hơn tất cả những gì ta có cộng lại, và ta chỉ có được khi đặt những giá trị khác vào hàng thứ yếu. Phaolô. *Thật tôi xem mọi điều như là rơm rác, hầu cho được Đấng Christ*. Philíp 3:8b.

1. **Vì không biết Thiên đàng vào lòng cách nào.** c11,19. Nước thiên đàng là hạt giống đạo được gieo vào lòng, đất đường đi, đất đá sỏi, đất bụi gai hay là đất tốt. c19 *Khi người nào nghe Đạo nước Thiên đàng*. Nói khác đi :

* *Tiếp nhận Lời Chúa là cách Thiên đàng vào lòng người.*

2. **Vì sự khó chịu giữa Thật với Giả.** Những chủ : *chủ không gieo giống tốt? Bởi đâu? muốn chúng tôi đi nhờ cỏ đó chẳng?*

Người tín đồ này nhìn người tín đồ kia với những lời phàn nàn tương tự như vậy, có người ngã lòng thối lui, đáng tiếc là cỏ lùng mọc tốt mà lúa mì ngã rạp. (Trong tâm lòng, trong gia đình và trong Hội thánh).

* *Môisê không vào Đất hứa vì phản ứng với người không tin.*

3. **Vì sự pha lẫn Đức tin và Mê tín.** Hạt cải chỉ về đức tin sống động, lớn lên và tăng trưởng, nhưng trong quá trình tăng trưởng này có điều bất thường xảy ra, từ đất đã cung cấp một loại dinh dưỡng lạ, đến nỗi "*hạt cải lớn lên thành cây cối* ", Bạn có biết tà giáo xen vào khiến phát triển rất nhanh không? Đức tin và mê tín, và "*chim trời đến làm tổ* ". đó là quỷ dữ. c19. Chúa không ngự thì không có thiên đàng.

* *Không giữ đúng niềm tin ban đầu thì không có Thiên đàng.*

4. **Vì sự trộn lẫn Chân lý với Tà giáo.** c33. *Nước thiên đàng giống như men người kia đem trộn vào bột.* Bột chỉ về sự kết quả và hữu dụng, nhưng trong giai đoạn này thì men bị trộn lẫn vào, và làm cho cả đồng bột bị dậy cả lên. **Mathiơ 16: 6,12.** *Hãy giữ mình về..đạo của người Pharisi.* * *Không giữ đúng Chân lý, không có Nước Thiên đàng.*

II. ĐẤT HỨA Ở TRONG HỘI THÁNH.

+ Mathiơ 13: 24, 38, 47. Có 4 thí dụ. Xin ghi nhớ lời Chúa : *Nước Thiên đàng không đến cách rõ ràng.* Luca 17:21.

A. Giải thích:

1. **Của báu chôn trong ruộng.** c44. *Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia, người tìm được thì giấu đi, vui mừng mà trở về, bán hết gia tài mua đám ruộng đó.*

- *như của báu chôn:* Không phải ai cũng thấy, hoặc dễ thấy, vì được chôn lấp ở bên dưới đất. Chúa Giêxu phán. Giảng 3:3. Người được sanh lại sẽ thấy được nước Đức Chúa Trời ở đâu. Người được sanh lại sẽ thấy được hình ảnh Thiên đàng ở trong Hội thánh, mà người chưa được sanh lại sẽ không nhận ra Thiên đàng đang hiện hữu nơi nào. Vì những giá trị thuộc linh chỉ có người thuộc linh mới nhận ra.

trong từng công việc là có Chúa ở trong hành trình.

b. **Cách nào có:** Chúa hiện diện trong dân sự qua người của Ngài.

* Có một nơi đáp ứng 3 nhu cầu sau đây:

(a) **Chỗ để nghe tiếng Chúa.** Qua người của Chúa, Đức Chúa Trời sẽ phán cùng chúng ta.

Xuất 20:18,19. *Chính mình người sẽ nói cùng chúng tôi thì chúng tôi sẽ nghe, Cầu xin Ngài dùng phán cùng chúng tôi, e chúng tôi phải chết chẳng.*

I Samuên 9: 8,9. *..tôi sẽ dâng bạc đó cho người của Đức Chúa Trời, rồi người sẽ chỉ đường cho chúng tôi.(Thuở xưa, trong Ysơraên, hễ người ta đi cầu vấn Đức Chúa Trời, thì thường nói rằng: Chúng ta hãy đi tìm người tiên kiến). Dâng bạc cho người Đức Chúa Trời tỏ ra lòng thành, thực tâm muốn nghe câu giải đáp của Chúa. Con người không ai giải đáp nan đề cho ai, nhưng*

* **Tin Chúa, nhờ người Chúa dùng sẽ có câu trả lời.**

(b) **Chỗ để hỏi khi có nan đề.** Xuất 36:4,5,6. Khi người ta làm những khí mạnh trong nơi thánh, dân sự đem dâng quá nhiều, nhưng người khôn khéo dùng công việc, đến nói với Môisê, và Môisê đã có lời mà Kinh thánh dùng chữ lệnh truyền. 2 phương diện làm việc và dâng hiến. việc thuộc người khéo nghề, dâng hiến thuộc về Môisê. Những người khôn khéo cũng không quyết định thay lãnh vực người được người Chúa dùng.

* **Thiên chức là tỏ ra chương trình, khôn khéo là hoàn thành điều đó.**

(c) **Chỗ để chuyển giao cho Chúa.**

Đến trình cho Môisê, hay trình cho Mục sư là chữ không được đúng lắm, thật ra chữ trình đổi lại là chuyển giao đúng nghĩa hơn. Môisê là người nhận và chuyển giao cho Chúa. Chúa làm việc với người được Chúa giao trách vụ, đó là trật tự của Chúa.

- **Xuất 39: 32-33.** *Các công việc của Đền tạm, và Hội mạc làm xong là như vậy...Họ đem đền tạm đến cho Môisê.*

Trong thời Tân ước còn việc này nữa sao ?

- **Mác 6: 30.** *Các sứ đồ nhóm lại cùng Đức Chúa Giêxu, thuật lại cho Ngài mọi điều mình đã làm và dạy.*

- **Công vụ 15:3** *Hội thánh đưa đi...thuật lại... Vừa tới thành Giêrusalem, được Hội thánh, các Sứ đồ và trưởng lão tiếp rước, rồi thuật lại mọi điều Đức Chúa Trời cậy mình làm.*

Ngày nay, không thấy Chúa bằng mắt thường chúng ta nói với ai?

Khi con về nhà mà không thấy Cha, thì ai mở cửa cho vào? khi có việc cần cho cha hay mà không gặp cha thì nhờ ai chuyển lại? Khi chúng

ta trở về nhà Chúa, gặp người đầy tớ của Chúa, người đầy tớ mở cửa cho chúng ta vào nhà, lấy thức ăn nước uống cho con chủ, và khi chủ về người đầy tớ tưởng thuật lại. Đó là lý do mà Tiên tri hay Sứ đồ được gọi là người cầu thay cho dân sự.

> Nói cách dễ hiểu hơn. Tôi tớ Chúa như thùng thư, tại đó chúng ta nhân thư, cũng tại đó chúng ta chuyển thư đi.

*** Chúng ta không biết cách Chúa phán, hay Chúa không phán.**

Một ông cụ đến gặp bác sĩ và nói: Thưa bác sĩ, vợ tôi lúc này lỗ tai không còn nghe nữa, nhờ giúp cho. Bác sĩ hỏi: Cụ bà có còn nghe được chút nào không? ông về thử khoảng cách từ xa lần lần đến gần, xem bà nghe xa được bao nhiêu. Vừa về đến cửa, thấy bà đang nấu gì đó trong bếp, cụ ông cất tiếng hỏi: bà ơi! bà đang làm gì đó. Chẳng nghe trả lời, ông lại gần hơn, hỏi, cũng chẳng nghe gì, cuối cùng, đến sát bên nói vào tai bà: Bà ơi! bà làm gì đó có nghe tôi hỏi không? Bà đáp: Tôi đã trả lời ông bốn lần rồi, nhưng ông đâu có nghe.

*** Không có Chúa, khi chúng ta không làm theo cách của Chúa.**

Bài 19.

ĐẤT HỨA Ở ĐÂU ?

Mathiô 13: 1-52. Câu gốc. Luca 17: 21.

*Và người ta sẽ không nói: Ở đây, hay là : Ở đó;
vì này nước Đức Chúa Trời ở trong lòng các người.*

- Muốn đi đến đâu, câu hỏi đầu tiên là nơi đó ở chỗ nào? Đất hứa Chúa cho Ysơraên là xứ Canaan, còn đất hứa chúng ta là gì? có phải Thiên đàng không? Thiên đàng là Đất hứa tương lai, ngày nay Chúa cũng hứa cho chúng ta nếm Thiên đàng trên đất.

Có sự phân biệt giữa các chữ: Nước Thiên đàng, Thiên đàng, và nước Đức Chúa Trời.

a. Thiên đàng: có nghĩa là Trời, hay trên Trời. Nước Trời trong tương lai. Sẽ có mặt nước Trời hay Thiên đàng khi qua đời,

b. Nước Thiên đàng chỉ về sự nếm trải Thiên đàng trên đất của người tin Chúa ngay khi còn sống tại thế gian này. Giăng 3:3. Ma 6:10. Luca 11:2. nước Cha được đến.

c. Nước Đức Chúa Trời, từ này bao gồm cả hai. Nơi nào Đức Chúa Trời ngự trị thì nơi đó là Thiên đàng, trên đất lẫn trên Trời, từ những tấm lòng thuộc về Chúa cho đến Hội thánh, ở trên Thiên đàng cũng gọi là nước Đức Chúa Trời. Thánh ca 150. Halêlugia! Ô Thiên đàng đây! Tâm linh trong trắng! Ô thiên đàng đây. Nhà xiêu vách nát kèo cột lung lay, Giêxu ngự vào hóa Thiên cung ngay.

+ Luca 17:20-21. Nước thiên đàng..ở trong lòng các người..Nước Đức Chúa Trời không đến cách rõ ràng. Có 2 điều lưu ý: ở trong lòng, và đến cách không rõ ràng.

I. ĐẤT HỨA Ở TRONG LÒNG.

A. **Giải thích: Mathiô 13:1-52.** vì sao nước Thiên đàng không đến cách rõ ràng. vì có sự "chen lẫn" lúc bắt đầu đến cuối cùng, từ khi hạt giống Đạo được gieo cho đến c49. Đến ngày tận thế cũng như vậy..vv.. * Nước Thiên đàng không đến vì có điều gì pha lẫn vào: xem

1. **Hạt giống** (có sự xen vào bởi đất đường đi, đất đá sỏi, và bụi gai),
2. **Mọc lên** (xen vào cỏ lùng chỉ về tín đồ thật sống với tín đồ giả)
3. **Thành cây** (thì có sự bất thường xảy ra đến nỗi hạt cải lớn thành cây cối, và chim trời làm tổ), đến khi

4. **Bột** (thì có men pha vào làm cả đồng bột dậy lên),

B. **Áp dụng: Bốn lý do Nước Thiên đàng "không đến cách rõ ràng"**

3. Hai Lãnh đạo:

+ Môise có nghĩa là "vọt lên nước" Xuất 2:10, ông dẫn Ysơraên ra khỏi xứ làm nô lệ.

+ Giôsuê dẫn Ysơraên vào đất hứa. Chử Giôsuê trong Cựu ước cũng là Giêxu trong Tân ước có nghĩa "cứu ra khỏi tôi". Mathiô 1:21. Chúa Giêxu ban Cứu rỗi và đem vào chúng ta những gì do tội lỗi đánh mất.

Kết luận: Tóm lược ý chính.

Bài 5.

ĐÁP ỨNG QUA CON NGƯỜI

Dân 33:1b ; Công vụ 7:35-42a. Câu gốc. 38c

..., người lại nhận lấy những lời sự sống đang trao lại cho các người.

Bằng cách nào Chúa đem những thức ăn vào thế giới của chúng ta? Chúa ban phước qua thời tiết thuận lợi, mưa cùng sương móc sa xuống trên đất, từ đất hạt giống nảy mầm lớn lên và kết quả. Chúa có thể ban Mana trên cát, hoặc nước từ trong Hòn đá chảy ra, nhưng đó là phép lạ, thông thường Chúa dùng những phương cách Ngài đã tạo thành trong thế giới như trong đất, dưới nước, trong lòng đất..v..v.

*** Chúa ban phước vật chất qua đất.**

Ban phước thuộc linh qua những con người thuộc linh.

Như Chúa phán với Ápraham: Người sẽ trở thành nguồn phước, cả thế gian sẽ nhờ người mà được phước. Chúa ban phước thuộc linh cho Hội thánh qua những con người thuộc linh trong Hội thánh. Chúng ta có lấy làm sung sướng và hãnh diện khi được Chúa dùng để dẫn phước đến cho người khác không ? Chúa dùng Hội thánh để chuyển phước đến cho người ngoài Chúa. Câu hỏi đặt ra là làm sao tôi được Chúa dùng? Hãy học nơi hai người được Chúa dùng là Môise và Arôn.

C35b. *Ấy là người mà Đức Chúa Trời đã sai làm quan cai trị và dắt dẫn đất.* Người được Chúa dùng phải có những điều kiện nào ?

*** Sự giải cứu là phép lạ, nhưng dùng người đã được đào tạo.**

Trọng tâm bài học: Hãy xem cách Chúa đào tạo Môise và Arôn.

II. CÓ MÔI SE.

1. Chúa dùng người để dẫn dắt. Thiên 77:20 *Chúa cựa tay Môise và Arôn mà dẫn dắt dân Ngài như một đàn chiên.*

Có người hỏi: Chúa dùng Trụ Mây, Trụ Lửa dẫn dắt dân Ysơraên không đủ sao ? Đáp: Từ trong Trụ Lửa Chúa có thể phán ra như lúc Môise trong đồng vắng (Xuất 3:3,4) Từ trong trụ Mây Đức Chúa Trời có thể phán ra như lúc Chúa Giêxu trên núi hoá hình (Mathiô 17:5..có tiếng từ trong mây phán rằng: *Này là Con....*) nhưng chúng ta vốn yếu đuối, lỗi lầm không thể chịu nổi khi nghe nghe tiếng phát ra từ trụ Mây, hay trụ Lửa. (Xuất 20:19,20)

* Ngày nay Trụ mây là hình ảnh Chúa Giêxu, vì đám mây thường chỉ về sự vinh hiển Đức Chúa Trời, Giăng 1:14. *Ngôi Lời trở nên xác thịt, để chúng ta ngắm xem sự vinh hiển của Ngài.* - Trụ Lửa chỉ về Đức Thánh

Linh (Công vụ 2:3) Nhưng Chúa không phán với chúng ta qua Mây hay qua Lửa, mà Chúa vẫn dùng người của Ngài để tỏ ra ý muốn của Ngài. Phaolô đã nói:

Công vụ 20: 27. *Vì tôi không thể nài một chút nào để tỏ ra cho biết hết thấy ý muốn của Đức Chúa Trời.*

* Đức Chúa Trời dẫn dân sự, qua người đầy tớ của Ngài

2. Chúa dùng người đã trang bị. Những gì dân Ysơraên cần được Chúa trang bị trong Môise.

* **Chúa dùng con người trang bị cho con người.** Chúa dùng những con người lạ lùng để huấn luyện Môi-se.

a. Hai loại người Chúa dùng huấn luyện:

- **Chúa dùng Pharaôn:** đang khi Pharaôn bắt dân Ysơraên làm nô lệ, thì Chúa dùng Pharaôn huấn luyện Môise lãnh đạo.

- Chúa dùng **Giê trô.** Giêtrô là người chăn chiên đã huấn luyện chăn chiên trong đồng vắng, để dẫn Ysơraên đi trong đồng vắng.

* Để làm vua Êđípô, có lẽ huấn luyện 40 năm là quá đủ, nhưng để làm người chăn dân sự Chúa Môise phải học 40 năm nữa.

Bên cạnh 2 sự trang bị thời gian dài, Chúa còn dùng mọi người quanh đời sống Môise một thời gian ngắn để trang bị cho ông:

+ **Mẹ Môise** đã dạy ông thế nào, mà chỉ thời gian ngắn khi ra vào cho con bú, mãi về sau ông không bao giờ quên mình là người Ysơraên

+ Chúa dùng **công chúa Pharôn** vớt Môise đem vào cung nhận làm con nuôi,

+ Chúa dùng **chị Môi-se**, có lẽ là Miriam, chạy đến nói với công chúa có cần một người cho đứa trẻ bú không ?

+ Chúa cũng dùng cả những người Ysơraên không thích ông muốn tổ cáo việc ông giết một người Êđípô vùi trong cát, khiến Môise chạy trốn để đưa ông đến đồng vắng huấn luyện, cũng dùng những người này để trang bị tấm lòng yêu Chúa và dân sự của Ngài. Môise phải đến với người ông thương, và cũng đến với người mình không thích, như đồng tiền có hai mặt, mới có giá trị. Vì Chúa chó không phải vì người.

Chúa dùng người thân, Chúa dùng người lạ, Chúa dùng người thương, Chúa dùng người ghét để đào tạo nên con người của Ngài.

* **Chấp nhận người mình thích, chỉ học được phân nửa của cuộc đời.**

* Người được Chúa dùng, cũng biết mình được trang bị khi nào, bao lâu và trang bị điều gì.

B. Hai phương diện được trang bị:

1. **Lẽ thật:** những giáo lý về Đức Chúa Trời, Lẽ đạo về sự Cứu rỗi

Đất hứa là sự khôi phục bởi sự đầy đầy Đức Thánh Linh .

+ Đối chiếu:Sáng 6:3. Rôma 14:7. *ĐGHV phán rằng: Thần ta sẽ chẳng hằng ở trong loài người luôn; trong điều lầm lạc, loài người chỉ là xác thịt..v..v* Sự tràn ngập niềm vui nội tâm. Rôma 14:7. *Nước ĐCT chẳng tại sự ăn uống, nhưng tại sự công bình, bình an, vui vẻ bởi Thánh Linh.*

III. VÀI HÌNH ẢNH SO SÁNH.

1. Hai giai đoạn hành trình Ysơraên:

Được Ra khỏi và Được vào Đất hứa. Cùng vậy Sự Cứu Rỗi có :

- **Hai giai đoạn trong ơn Cứu rỗi :** Được Cứu và Được Rỗi. Hai chữ này dùng chung là Cứu rỗi. I Phiêrô 2: 2. *Hãy ham thích sửa thiêng liêng của Đạo, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rỗi linh hồn.*

- **Được Cứu và Được phước:** Được cứu bởi Tin còn Được phước bởi Vâng lời. Giacô 1:25c. *tim được phước trong sự vâng lời mình.*

- **Được Sống và Sống dư dật** là khác nhau. Chúa Giêxu phán: *Còn ta đến hầu cho chiên được sự sống , và được sự sống dư dật.* Giảng 10:10. Được vào Đất hứa thuộc linh là được sự sống dư dật. Nhiều người sau khi tin Chúa một thời gian rồi họ dừng lại, thối lui, bỏ Chúa, vì họ chưa kinh nghiệm được phước hạnh trong sự Cứu rỗi là gì. Sự ngã chết trong đồng vắng có nghĩa bóng là theo Chúa mà không ném thiên đàng tại trần gian. Họ được vào thiên đàng, nhưng sống một cuộc đời theo Chúa một cách buồn tẻ.

2. Hai Thiên sứ :

- **Thiên sứ cầm gươm giữ đường vào Êden. Sáng 3:24.** *Vậy, Ngài đuổi loài người ra khỏi vườn, rồi đặt tại phía đông vườn Êden các thần cherubin với gươm lưỡi chói loà, để giữ con đường đến cây sự sống.*

Và khi Chúa dẫn dân Ysơraên vào Đất hứa, thì có một hình ảnh giống như vậy xảy ra.

- **Thiên sứ cầm gươm dẫn vào Đất hứa. Giôsuê 5:13.** *Xảy, khi Giôsuê ở gần Giêricô, ngước mắt lên mà nhìn, bèn thấy một người cầm gươm trần đối diện cùng mình..bây giờ ta đến để làm tướng đạo binh của Đức Giêhôva.* Đất hứa không phải là vườn địa đàng, nhưng hình ảnh này chỉ về sự khôi phục bởi tướng đạo binh của Đức Giêhôva, Đức Giêhôva vạn quân trong Cựu ước là Chúa Giêxu trong Tân ước. c15 so Xuất 3:5. Là Chúa chó không phải người. *Hãy cởi giày người ra, vì nơi người đứng là đất thánh.* cũng giống như Chúa hiện ra trong bụi gai cháy.

c7. Đức Giêhôva hiện ra cùng Ápraham mà phán rằng: Ta sẽ ban cho dòng dõi người đất này! Điều này giúp chúng ta hiểu rằng không phải Chúa lấy của dân khác mà ban cho dòng dõi Ápraham là dân Ysơraên, mà Ngài lấy lại điều đã ban cho họ bị đánh mất.

3. Là đất hứa họ đã đánh mất.

Sáng 12: 8 - 9. *Từ đó, người đi qua phía đông Bêtên...rồi vừa đi vừa đóng trại đến Nam phương.* c10. *Bấy giờ trong xứ bị cơn đói kém.* Có lẽ Chúa dùng cơn đói kém để thức tỉnh Ápraham. Nhưng Ápraham đi xa hơn mà xuống Êđiptô, lúc trở lên Nam phương có nàng hầu Aga mà sau này có rắc rối xảy ra trong gia đình Ápraham. Thời Giacóp, ông hy vọng luôn việc trở lại đất hứa. Sáng 49:29,30.

Đất hứa của dân Ysơraên là xứ Canaan vùng đất đơm sữa và mật.

Đất hứa của chúng ta ngày nay là gì? Là một chỗ hay một điều gì?

II . ĐẤT HỨA CỦA HỘI THÁNH.

Sau khi hiểu đất hứa của Ysơraên, điều này giúp chúng ta hiểu ý nghĩa đất hứa của chúng ta. Dựa trên khung của Đất hứa Ápraham, chúng ta hiểu được đất hứa của chúng ta ngày nay là:

1. Là địa vị làm con Đức Chúa Trời. Chúa Cha.

+ Đất hứa là sự khôi phục vị trí Đức Chúa Trời ban cho con người làm con. Thiên 8: 5 *Chúa làm loài người kém Đức Chúa Trời một chút, Đợi cho người sự vinh hiển sang trọng.* "một chút" có nghĩa khoảng giữa Chúa và người không có một thể loại nào. Khi Adam và Êva phạm tội, địa vị bị đánh mất. Đất hứa là địa vị đáng phải có của con người.

+ Đối chiếu: Rôma 1:23. *họ đã đổi sự vinh hiển của ĐCT không hề hư nát lấy hình tượng của loài người....*Và, Đất hứa chính là sự khôi phục. I Giăng 3: 2. *Chính lúc bây giờ chúng ta là con cái ĐCT..*

2. Là sự vinh hiển trong Chúa Giê-xu.

+ Đất hứa là sự khôi phục lại sự vinh hiển trong nhân cách bởi Thần cách. Sáng 3:7. *Đoạn mắt hai người mở ra, biết rằng mình lòa lổ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân.* Rôma 3:23. *vì mọi người đều đã phạm tội, hụt mất sự vinh hiển Đức Chúa Trời.*

+ Đối chiếu Sáng 1:26. *dựng con người theo hình ta tương ta.*

c27. *Ngài dựng nên loài người giống như hình tương Đức Chúa Trời.*

Đất hứa chính là khôi phục sự vinh hiển nhờ Tin lành Cứu rỗi.

II Côr 4:4. *sự vinh hiển chói lọi của Tin lành Đấng Christ, là ảnh tương của Đức Chúa Trời.* (trong Tin lành con người được dựng lại)

3. Là sự đầy đầy Thánh Linh. Ngôi thứ ba.

> Môise được vớt lên khỏi nước là hình ảnh của tội nhân được Cứu rỗi. lúc ở đồng vắng Pharan là người Măđian, con cháu bà Kêtura vợ sau của Ápraham, ông này kính sợ Chúa là thầy tế lễ, cũng là ông gia Môise, có lẽ thời gian này Môise học về Đức Chúa Trời của Ápraham nhiều hơn hết.

- Timôthê được học Kinh thánh với bà nội, với mẹ. **ITim 3:14.** *...vì biết con đã học điều đó với ai.* Đó là học lẽ đạo Cứu rỗi.

2. Huấn luyện: các phương cách hầu việc Chúa. Luật lệ hầu việc.

Có Sự Cứu rỗi giống như có bản nhạc, nhưng được huấn luyện giống như học đánh đàn. Cần cả hai phương diện: Bài nhạc và biết đàn.

> Mũi-se được đem vào cung Pharaôn là được đào tạo lãnh đạo, chăn chiên là huấn luyện sống trong Sămạc, gặp Chúa trong bụi gai cháy là được kêu gọi.

Lẽ đạo cứu mình và cứu người có điểm giống, cũng có điểm khác:

a.Lẽ đạo cứu rỗi chính mình được gọi là Lẽ đạo Được cứu. **ITim 3:15.**

..Kinh thánh khiến con khôn ngoan và được cứu bởi đức tin trong ..

Môise đầu là người Ysơraên, cũng sống trong xứ Êđiptô, nhưng không phải là nô lệ . Đây là hình ảnh người đã được cứu, mới đem sự cứu rỗi đến người khác.* (Câu chuyện: người bán thuốc mọc tóc)

b. Lẽ đạo cứu người khác là lẽ đạo Cứu được. **Giacó 1:21 .**

..nhận lấy lời đã trồng trong anh em, là lời cứu được linh hồn anh em..

Nhờ lời được Cứu là sự cứu rỗi chính mình, nhưng lời Cứu được là lời chinh phục người khác: đa dạng hơn, đầy đủ hơn.

(1) Môise khi gặp Chúa trong bụi gai cháy đã hỏi Chúa là ai? Chúa phán Ta là Đấng Tự hữu hàng hữu, Chúa trang bị nhận biết Chúa lẫn quyền năng Đức Chúa Trời cho Môise qua các phép lạ.

(2) Sau lơ khi gặp Chúa Trên con đường Đamách cũng hỏi: Lạy Chúa Chúa là ai. Dầu Phaolô là học giả, là giáo sư, nhưng Chúa cũng đưa ông vào đồng vắng Arabi, tại đó ông có nhiều kinh nghiệm với Chúa thật đặc biệt. Galati 1:17.

(3) Timôthê học Kinh thánh với Phaolô. Đào tạo người hầu việc Chúa cũng có 2 bước: Đó là Lẽ đạo Cứu rỗi lẫn Luật lệ hầu việc Chúa.

II Tim 2:2. *Những điều con nghe nơi ta ở trước mặt nhiều người chúng.. có lẽ Timôthê đã học trong một trường Kinh thánh do Phaolô dạy nhiều người.* **Công vụ 19:9,10.** *..dạy dỗ hằng ngày trong trường học Tiranu. Việc đó cứ luôn hai năm.* và sau đó Timôthê được sai đi. 19:22.

* Sự giải cứu là phép lạ, nhưng dùng người đã được đào tạo.

3. Chúa dùng người chịu tập luyện.

Thiên 18:34. *Ngài tập tay tôi đánh giặc, Đến đổi cánh tay tôi giương nổi cung đồng.* Học chưa đủ, mà phải luyện nữa. Người ta nói: *Văn ôn võ luyện.* Có văn rồi mới ôn, có võ trước rồi mới luyện sau.

- **Đọc sách** cũng là một cách luyện thêm. Phaolô dạy Timôthê: *Hãy chăm chỉ đọc sách.* **I Tim 4:13.** nhưng đọc sách là tu tập thêm là bước sau của học tập. Có trước rồi mới tràn sau. Không thể học sách, tìm tài liệu mà trở thành giảng viên. Tập luyện, cũng là học:

- **Kinh nghiệm** bản thân và những người đi trước.

(Một vài từng trải cá nhân: chúng đạo, truyền giảng ở phòng thông tin, giảng ở trung tâm chiêu hồi, trung tâm cải huấn, trung tâm huấn luyện Chi lăng trên 4,000...)

III. VÀ ARÔN.

Chúa huấn luyện Môise, nhưng Chúa huấn luyện Arôn lúc nào, do ai ?

1. **Người phát ngôn của Môise.** Vì có sự cầu xin của Môise. Câu trả lời của Chúa. c15,16. *Vậy người hãy nói cùng người, và sắp để những lời trong miệng người...* và lời đó được Chúa chứng: *Khi hai người nói, ta sẽ ở cùng miệng người và miệng anh người..Ấy là người đó sẽ nói cùng dân sự thế cho người, dùng làm miệng người, còn người sẽ dùng như Đức Chúa Trời của người vậy.* Chúa huấn luyện Arôn khi Arôn lặp lại lời Môise đã nói. Môise nghe trực tiếp từ Chúa còn Arôn nghe nói Môise và nói lại. Chúa Giêxu cũng dạy môn đồ Ngài bằng cách đó: *Dạy họ mọi điều mà ta đã truyền cho các người.*

* **Nói lại lời được nghe giảng, là cách khởi sự tập rao giảng.**

Có một lần Arôn tự nói, mà không nói lại lời của Môise ?

> Có lẽ Môise đã quên, hoặc quá tin cậy Arôn khi Chúa gọi ông lên núi, Xuất 24: 14. *Này, Arôn và Huro ở lại cùng các người, ai có việc chi hãy hỏi hai người đó.* Môise tin Arôn và Huro vì là người nâng cánh tay Môise khi cầu nguyện. Hậu quả là dân sự thờ bò. Xuất 32:1-5 .

* **Người hầu việc Chúa, chưa hẳn là người phát ngôn của Chúa.**

2. **Người được Chúa xúc dầu.** Arôn làm người lập lại Sứ điệp của Môise không biết bao lâu, và sau đó Chúa biệt riêng Arôn để là một công việc khác: Thầy Tế lễ Thượng phẩm đầu tiên của dân Ysơraên.

* Được tập nói lời của Chúa, nhưng được dùng để làm thầy Tế lễ thì có ngịch lý không ? Không! Tại sao? Vì chúc tế lễ vô cùng quan trọng, trước nhất Chúa đã tập cho ông **nói đúng** về các của lễ qua Môise, rồi sau đó khi ông dâng tế lễ thì sẽ **làm đúng** nhất. Nếu dâng tế lễ không đúng thì

Bài 18.

ĐẤT HỨA XƯA VÀ NAY

Dã số ký 33:50 - 59. Hêbơ 4:1.

Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng.

Dã số ký 33:50-59 chuyển sang giai đoạn mới là vào Đất hứa.

- **Câu gốc:** Dân Ysơraên có đất hứa, chúng ta cũng có lời hứa yên nghỉ.

- **Mục đích:** Bài học dẫn đến sự hiểu biết mà giúp chúng ta biết rằng còn đều quý báu đến sau sự được Cứu nữa. Nếu thiếu thiệt thòi vô cùng.

- **Cách học:** là so sánh. Đất hứa Dân Ysơraên và Đất hứa của Hội thánh

I. ĐẤT HỨA CỦA YSƠRAÊN.

Đến Dân 33:50-59. chúng ta sẽ gặp nhiều từ ngữ: *đuổi hết, huỷ diệt, đập đổ..v.v.* và đến sách Giôsuê, chúng ta sẽ gặp những hành động khó hiểu và dường như mâu thuẫn với nếp sống Cơ đốc nhân được dạy trong Kinh thánh Tân ước. Biết điều này sẽ giúp chúng ta hiểu được các ý nghĩa tại làm sao mà Đức Chúa Trời đuổi những dân tộc đang ở trong xứ đến nỗi phải tiêu diệt họ mà ban cho dân Ngài, có phải là không công bình không ?

1. **Là đất hứa Chúa cho Áp ra ham.**

Với ý định Ngài chọn từ Ápraham để trở thành một dân tộc cho Chúa, nghĩa là từ họ mà Chúa Cứu Thế sẽ vào trần gian. Vì thế Ngài ban một vùng đất thật màu mỡ cho họ, như là một phương tiện để họ làm tròn sứ mạng Chúa giao. Như bài trước đề cập: Mục đích theo Chúa, không phải là để được đất hứa. Đất hứa chỉ là phương tiện để họ làm vinh hiển danh Chúa, mà sự vinh hiển này là Chúa Giêxu vào trần gian để đem mọi người trở về cùng Đức Chúa Trời, và chúng ta được cứu để làm vinh hiển danh Chúa. Vì vậy Chúa ban đất hứa cho Ápraham và dòng dõi ông.

Sáng 12: 1-3. *Người hãy ra khỏi quê hương đến xứ ta sẽ chỉ cho..và các chi tộc nơi thế gian sẽ nhờ người mà được phước.* Rõ ràng phước hạnh đất hứa chỉ là phương tiện mà mục đích cuối cùng là các chi tộc nơi thế gian nhờ người được phước ám chỉ Sự Cứu rồi nhờ Chúa Giêxu.

2. **Là đất hứa mà họ đã nhận rồi.**

Ra đi không bao lâu Ápraham, ông và gia đình đã nhận đất hứa .
Sáng 12: 5. *Ápraham dẫn Sarai và các đầy tớ đã được tại Cha ran, từ đó ra, để đi đến xứ Canaan, rồi, chúng đều đến xứ Canaan.*

Thứ nhất : Tôn vinh Đức Chúa Cha được vinh hiển trên đất ,

Thứ hai: Ban sự Cứu chuộc để chúng ta làm vinh hiển Đức Chúa Trời.

Kết luận:

Có ai tạo ra nan đề để giải quyết nan đề ? Không ! Cũng một thể ấy, Chúa không tạo ra nan đề để giải quyết nan đề , mà cho phép mọi hoàn cảnh xảy ra, qua việc Chúa làm chúng ta được thêm đức tin, bởi lòng tin chúng ta thể hiện mà danh Chúa được vinh hiển.

Hãy suy nghĩ đến diễn tiến này: Nan đề - giải quyết - Lòng tin - Ôn phước - Danh Chúa được vinh hiển.

Hoàn cảnh để hoàn thiện, đưa đến hoàn toàn và cuối cùng là hoàn thành ý định của Chúa, cho Chúa và vì Chúa.

Mục đích của đời người là gì ? Là làm rạng danh Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi.

sao? không lường được. Hai con Arôn Nadáp và Abihu, có lẽ ỷ lại cha mình là thầy Tế lễ, không chịu học hoặc là học mà không cẩn thận làm theo và hậu quả là bị ngọn lửa từ bàn thờ thiêu sống. **Lêviký 10: 1- 5. Thiên 23: Chén tội đầy tràn**. Đầy trước tràn sau.

* **Học Kinh thánh là bước đầu, nhận việc là bước tiếp theo.**

Chúa dùng Môise và Arôn để đáp ứng hai nhu cầu lớn nhất trong hành trình theo Chúa: Môise nói lời Đức Chúa Trời, và Arôn người dâng sinh tế chuộc tội dân sự. Ngày nay Chúa Giêsu đáp ứng cả hai nhu cầu này: Chúa vừa là Lời phán của Đức Chúa Trời, vừa là Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi thế gian đi.

Kết:

Nhìn lại lịch sử Hội thánh từng bước một Chúa đã trang bị cho chúng ta: Đất, Nhà thờ, nhà Tư thất, Phòng thông công. Mỗi giai đoạn Chúa dùng mỗi người đáp ứng một mục tiêu của Chúa. Nhìn quá khứ, chúng ta biết hiện nay Chúa đang trang bị điều gì cho chúng ta không ?

* **Chúa sẽ đem người vào sau khi chúng ta biết gây dựng người.**

GÌN GIỮ TRONG QUẢN LÝ

Dã số ký 33:1. Galati 4:2.

*Phải ở dưới quyền kẻ bảo hộ và kẻ coi giữ,
cho đến kỳ người cha đã định.*

Trong hành trình theo Chúa, Ngài dùng sự quản lý để gìn giữ chúng ta, và chúng ta cũng đặt mình trong sự quản lý của Chúa để được an toàn. Đó là ý nghĩa trách nhiệm quản lý Chúa giao Môise và Arôn.

Chủ đề không bày tỏ hết ý muốn nói. Thử kể một câu chuyện, xin giúp cho một chủ đề.

* Một chiếc tàu vượt biển, gặp sóng to gió lớn, viên thuyền trưởng đứng trên cabin tàu quan sát mọi việc đang xảy ra. Bỗng ông ấy la lớn: mọi người hãy nhảy qua phía bên phải. Liền lập tức như một cái máy, mọi người nhảy sang phía bên phải, nhảy rồi họ mới hiểu, do gió quá mạnh, một sợi dây cáp cột buồm bị đứt, quạt mạnh xuống nên tàu chổng các thủy thủ đang đứng. Nhờ lời nói kịp thời, nhờ vâng lời tuyệt đối mà mọi người thoát nạn.

I. Ý NGHĨA CHỮ QUẢN LÝ.

1. Quản lý không phải là Quản trị. Quản trị thuộc về chủ, còn quản lý nơi đây tỏ được giao. Chúa giao cho người đầy tớ quản lý chớ không phải quản trị, Quản lý là trông coi, truyền đạt ý muốn chủ, còn chủ quản trị là dùng quyền hành bắt buộc người khác.

* Quyền Quản trị thuộc Đức Chúa Trời: là chủ mọi tạo vật, và Chúa Giêxu là Con đồng bình đẳng với Cha. Hêbơrơ 3: 6. *Nhưng Đấng Christ thì trung tín như con trai quản trị nhà Chúa; mà nhà Chúa tức là chúng ta.*

* Quyền quản lý ở nơi người Chúa giao. + Hêbơrơ 3:3,5. *Còn về Môise, người đã trung tín trong cả nhà Chúa như một kẻ tôi tớ, gọi đến làm chúng về điều sau sẽ được truyền giảng.* Sứ đồ Phierơ nói thêm:

+ I Phierơ 5: 3. *Chẳng phải quản trị phần trách nhiệm giao cho anh em, song để làm gương tốt cho cả bầy.*

+ Tít 1:7. *Vì giám mục là kẻ quản lý nhà Đức Chúa Trời.*

+ Ghêđêôn, đã nói rất rõ: Cácquanxét 8:23. *Nhưng Ghêđêôn đáp cùng chúng rằng: Ta chẳng quản trị các người, con trai ta cũng chẳng quản trị các người đâu; Đức Giêhôva sẽ quản trị các người.*

* Trong nghịch cảnh lời ngợi khen Chúa sẽ làm cho bạn được giải thoát.

Muốn được phúc hãy có lời chúc phúc cho Hội thánh của Ngài, cho gia đình của mình.

* Lời nói thể hiện tấm lòng: Lời nói của lòng tin, lời nói của sự nghi ngờ, lời nói của sự ngợi khen, lời nói của sự vâng lời. Lời nói có tôn danh Chúa được tôn cao? Điều Chúa muốn nơi người theo Ngài.

* Lời nói quyết định phúc hay họa.

Mathiơ 12: 34b. *Bởi vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. 36. Vả ta bảo cho các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt. 37. vì bởi lời nói mà người được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.*

IV. ĐỐI CHIẾU KINH THÁNH.

1. Mục đích cho dân Ysơraên: một số câu Kinh thánh.

* Mục đích Theo Chúa được nói trong phép lạ đầu tiên qua biển đỏ:

- Xuất 14: 4. *Ta sẽ vì Pharaôn và cả toán binh người được rang danh;...c 17. rồi ta sẽ được rang danh vì Pharaôn..18. Khi nào ta được rang danh vì Pharaôn, binh xa cùng lính kỵ người.*

- Êsai 43:7 *Ta đã dựng nên họ vì vinh quang ta; ta đã tạo thành và đã làm nên họ. c 21. ta đã làm dân này cho ta, nó sẽ hát khen ngợi ta.*

- Êsai 46:13. *Ta làm cho sự công bình ta đến gần, ..sự cứu rỗi ta sẽ chẳng chậm trễ. Ta sẽ đặt sự cứu rỗi trong Siôn cho Ysơraên, là sự vinh hiển ta.* - Giêrêmi 13:11. *Đức Giêhôva phán: Như cái đai dính vào lưng người, thì ta khiến cả nhà Ysơraên và cả nhà Giuda dính vào ta cũng vậy, dạng chúng nó làm dân ta, làm danh vọng, ca tụng, vinh quang ta; nhưng chúng nó chẳng khứng nghe.*

Chúa đã làm tất cả để qua đó danh vinh hiển Ngài được tôn cao, vì vậy khi Chúa được tôn cao, chúng ta được phúc, Danh Chúa không được tôn cao dân Ysơraên bị trách phạt.

2. Mục đích trong ơn Cứu Rỗi.

* Trong mọi việc Ngài dựng nên. Rôma 11:36. *Vì muôn vật đều là từ Ngài, bởi Ngài, và hướng về Ngài. Vinh hiển cho Ngài đời đời vô cùng.*

* Sự thành công trong cuộc đời không phải là chúng ta làm bao nhiêu việc mà là bao nhiêu việc danh Chúa được vinh hiển.

* Chúa Giêxu đã nói đến thú tự này: Giảng 17:4. *Con đã tôn vinh Cha trên đất, làm xong công việc Cha giao cho làm.*

Công việc lớn nhất của Chúa Giêxu khi đến thế gian này là gì?

để cản ngăn ông, do cứng lòng Balaam đến 3 chỗ để rủa sả dân Ysơraên, Chúa phải đổi lời nói trên miệng ông, nên đầu không muốn, ông phải chúc phước cho dân sự.

II. GIẢI NGHĨA Ý CHÍNH.

1. Có 5 Nhu cầu . Có 5 điều Chúa ban cho.

- Tại Hot ma: Lời hứa của Chúa. Tại Phu nô: bánh ăn .
- Tại Ygiê- Abarim: nước uống. - Tại núi Abarim: mạng lệnh Chúa.
- Tại Môáp: Lời nói. chúc phước hay rủa sả.

Mục đích không chỉ ở sự ban cho, mà thử nghiệm lòng tin trong đó.

2. Có 5 Đáp ứng. Cách chúng ta đối diện với vấn đề.

a. Tại Hot ma: Đáp ứng Lời Chúa: Tin hay không tin? Chúa bảo sẽ ban cho đất hứa, họ bảo không nhận được, Chúa phán qua Môise đứng lên. Họ nói : *Chúng tôi sẽ lên*. Và họ đã thất bại. Lần hai họ nói : *Nếu Chúa ban, tôi sẽ được*. và họ đã thành công. Phải tin lời Chúa hứa.

b. Tại Phu nô: Đáp ứng Hoàn cảnh. Làm bầm hay Ngợi khen ? họ đã làm bầm, kết quả là Chúa sai rắn lửa. Tại Ygiê-Abarim họ đã ca hát bên giếng và nước sống tuôn tràn. Đùng phản nản, hãy ngợi khen.

c. Tại Abarim: Đáp ứng Mạng lệnh. Vâng lời hay giân dũ ? Môise chỉ thấy mà không vào được. Chúa bảo nói với hòn đá, ông đập hòn đá.

* **Khi cơn giận làm chủ, làm hư ước vọng một đời.**

d. Tại Môáp: Đáp ứng Lời nói. Chúc phước hay rủa sả. Balaam để cho lòng tham làm chủ. Hãy để ý lời nói về Hội thánh.

III. ÁP DỤNG BÀI HỌC

* Tất cả có một điểm giống nhau đó là lời nói.

Sự vinh hiển Chúa được thể hiện lời nói trong mỗi hoàn cảnh

- Tại Hot ma: Lời nói: Tin hay không tin vào lời hứa của Chúa.
- Tại Phu nô: lời làm bầm. Lòng tin giữa nghịch cảnh.
- Tại Ygiê-Abarim: lời ngợi khen bên giếng.
- Tại Abarim: Lời không tôn Thánh cho Chúa. Lòng hầu việc của Môise trong chỗ này là vừa "giân vừa vâng" Thật thảm hại ! Đây là điểm để mắc của người hầu việc Chúa. Vâng lời Chúa, nhưng lại giân dân Chúa. Rao Lời Sự sống bằng *mùi của sự chết*. ICôr 2:16.
- Tại Môáp: lời rủa sả của Balaam. Lời không bao giờ được phép. Nói lời rủa, lời xấu về dân Chúa. HT là thân thể Chúa, là chính Chúa. Chúa phán với Ápraham: *Ta sẽ chúc phước người nào chúc phước người, rủa sả kẻ nào rủa sả người*. Maqui làm chúng ta không được phước bằng cách khêu gợi lời không lành về người và dân sự của Chúa.

* Khi Đức Chúa Trời dựng nên thế gian và mọi vật trong đó. Ngài cũng không giao quyền quản trị con người trên con người, con người chỉ được giao quyền quản trị trên mọi vật.

- **Sáng 1:26.**..loài người như hình ta và theo tượng ta, đặt quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất và khắp cả đất. Con người được trao quyền quản trị các loài dưới con người, không trao quyền quản trị con người. Chủ nghĩa cai trị là đi vượt mức định quyền Đức Chúa Trời giao cho.

Sáng 3. *Chồng sẽ cai trị người*. Bị cai trị thực sự là một án phạt.

ITimôthê 3:4,5. ..*cai trị nhà riêng mình, thì làm sao cai trị được Hội thánh Đức Chúa Trời*. các bản dịch mới đã sửa lại: quản trị, chăm sóc..

2. Ý nghĩa Phổ thông:

Theo nghĩa rộng mỗi người được Chúa giao, dầu ít hay nhiều đều là quản lý của Chúa. Cũng giống như các đội trưởng, các ngũ trưởng, các gia trưởng, các chi phái đều có quản lý. Thế thì, Chúa có giao cho chúng ta những gì?

a. Chúa giao quản lý con cái: cho cha mẹ quản lý.

I Sứ ký 28:5. *Vả, Đức Giêhôva có ban cho ta nhiều con trai; trong các con trai ấy Ngài chọn Salômôn*. Chúa ban và có quyền chọn lựa, tỏ ra thẩm quyền vẫn thuộc về Chúa.

b. Chúa giao quản lý của cải.

I Sứ ký 29:11-13. *Hỡi Đức Giêhôva! Sự cao cả, quyền năng, vinh quang, toàn thắng, và oai nghi đáng qui về Ngài; vì muôn vật trên các tầng trời và dưới đất đều thuộc về Ngài. Đức Giêhôva ôi ! Nước thuộc về Ngài..hoặc sự giàu có, hoặc sự vinh quang, đều do Chúa mà đến, và Chúa quản trị trên muôn vật..v..v.*

Aghê 2:8. *Bạc là của ta, vàng là của ta, Đức Giêhôva vạn quân phán vậy*. Chúa đặt nhiều sản vật quý trên và trong quả địa cầu, tùy khả năng từng người mà được giao cho quản lý nhiều hay ít. Vì vậy, những gì chúng ta có, tưởng chừng của mình, nhưng thật ra chúng ta chỉ là người quản lý, tiền bạc, thì giờ, sức khỏe, ân tứ..v..v và, đương nhiên mỗi người sẽ khai trình chịu trách nhiệm với Chúa là Chủ. Ngoài ra mỗi người đều đã được Chúa giao cho thời gian, sức khỏe, khả năng, cơ hội..v..v. Chúng ta đều là những quản lý của Chúa, với ý thức đó chúng ta sẽ xử dụng hiệu quả hơn những gì mình đang có.

3. Ý nghĩa chuyên biệt: Nghĩa là có một số người được giao cho quản lý một điều nào đó cách đặc biệt, người khác không có:

Thí dụ:

+**Ápraham có một quần gia.** Sáng 24:2. *Ápraham nói cùng người đầy tớ ở lâu hơn hết trong nhà mình, có quyền quyền trị các gia tài...*

+**Chúa phán với Phierô:** *Ta giao chìa khóa nước thiên đàng cho người.* **Mathiô 16: 19.** Chìa khóa không phải ai cũng được giao. Đây là một chức vụ quản lý đặc biệt, chúng ta sẽ tìm hiểu trong bài sau.

II. ÍCH LỢI VÌ ĐƯỢC QUẢN LÝ.

Người ta sợ bị quản lý, vì nghĩ rằng mình sẽ mất tự do, không làm được điều mình muốn. Chúng ta phải nói cách đây đủ là sợ kẻ xấu, kẻ không biết việc quản lý, nhưng thật sung sướng phước hạnh khi được một người quản lý tốt, vì người này sẽ giúp chúng ta tránh được lỗi lầm đáng tiếc, và đạt đến mục tiêu tốt lành. Trong gia đình Đức Chúa Trời dùng cha mẹ quản lý con cái, trong Trường học có các Giáo viên, trong Hội thánh cũng vậy, có người đầy tớ Đức Chúa Trời.

Có 3 ích lợi :

(1) **Được Chúa chịu trách nhiệm.** **Luca 7:8.** *Vì chính tôi là người thuộc dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có quân lính dưới quyền tôi nữa.*

* **Đáng sai đi chịu trách nhiệm về người được sai đi.** **Rôma 14:4.**

Nó đứng hay ngã ấy là việc chủ nó, ..vì Chúa có quyền cho nó đứng...

(2) **Được bảo hộ trong thời kỳ cần thiết.** **Galati 4:1,2.** *Vả tôi nói rằng kẻ kẻ tự dầu là chủ của mọi vật, mà đương còn thơ ấu, thì chẳng khác chi kẻ tôi mọi; phải ở dưới quyền kẻ bảo hộ và kẻ coi giữ cho đến kỳ người cha đã định.* Câu gốc này nói về kẻ bảo hộ, kẻ coi giữ là Luật pháp đến trước để bảo vệ con người cho đến khi Chúa Giê-xu đến để ban sự cứu chuộc, và Thánh linh ngự trong lòng là Đấng chăm sóc tuyệt đối.

Mượn ý đó, bài này cũng muốn nói rằng, hành trình theo Chúa, có thời kỳ mà Chúa dùng người của Ngài như kẻ bảo hộ cho đến khi sự trưởng thành đến. Nếu không được bảo hộ có thể không an toàn đến ngày được làm chủ mọi vật.

(3) **Được hợp sức có mục tiêu.** **Truyền đạo 4:12.** *Một sợi dây đánh ba tao lấy làm khó đứt.* Trong sự quản lý mọi người sẽ có cùng một mục tiêu. Khi ở trong sự quản lý của Môise, ông mới có cơ hội hướng dẫn mọi người. Điều này được ghi:

a. **Mục tiêu của người Lêvi:** **Dân 1:53.** *Người Lêvi đóng trại chung quanh Đền tạm chúng có.* Người hầu việc vây quanh Đền tạm tức là hướng về Chúa, để tìm 3 điều: Lời phán dạy của Chúa (hai bảng Luật pháp) và sự dẫn dắt (cây gậy Arôn) năng lực sự sống (Mana).

Ysơraên hứa nguyện: *Nếu Chúa cho tôi được thắng.* Và thật Chúa đã cho họ thắng. Cùng Họt ma 38 năm trước đó:

* **Bài học thất bại.** **Dân 14: 45.** khi Môise sai 12 thám tử do thám xứ Canaan , họ trở về chỉ có 2 người là Giôsuê và Calép tin là Chúa sẽ ban cho họ đất hứa, đang khi 10 thám tử ngã lòng làm cả dân sự ngã lòng. Kết quả Chúa phán. **c34.** *các người sẽ mang hình phạt vì tội ác mình, nghĩa là bốn mươi năm, một năm cho một ngày.* Lúc đó dân sự nói rằng: **c40.** *Chúng tôi đây sẽ đi tới chỗ ĐGHV phán hứa.* Môise cản ngăn: *Sao các người trái mạng ĐGHV, sự đó sẽ chẳng may mắn đâu.* Nhưng họ cứ đi, hậu quả: *Dân Amaléc và dân Canaan đánh bại, phân thây dân Ysơraên cho đến Họt ma.* **c45.**

Cùng một chỗ là Họt ma, cùng một dân sự , cùng một cuộc chiến, nhưng hai kết quả khác nhau: thất bại và thành công. Vì sao ? **c40** *Chúng tôi đây sẽ lên, và Nếu Chúa phó dân này vào tay tôi, tất tôi sẽ.* Bất tuân, cái tôi làm chủ họ đã hoàn toàn thất bại, giờ đây họ đã học được bài học từ Chúa, và Chúa ban thành công.

2. **Từ Hô rơ đến Phu nô.** C41,42. Dân 21:4-9.

* **Bài học thất bại.** Một lần nữa dân sự đã thốt lên những lời phản nghịch, và này Đức Giêhôva sai rắn lửa đến. Họ nói: *Chúng tôi có phạm tội, vì đã nói nghịch Đức Giêhôva và người.* Chúa dạy Môise làm con rắn bằng đồng treo lên cây sào, ai bị rắn cắn nhìn lên thì được sống. Lời phản nghịch bị đoán phạt và lời ăn năn được tha thứ.

3. **Tại Ygiê - Abarim.** C 44. Dân 21: 10-20.

* **Bài học thành công.** Có lẽ đây là bức tranh đẹp nhất trong suốt hành trình của họ. Đang khi không có nước, Chúa hứa ban cho nước, họ đã nhóm nhau tại bên giếng mà hát bài ca này: *Hỡi giếng, hãy tuôn lên, hãy ca hát cho nó!*.. Dầu Kinh thánh không ghi lại chi tiết, nhưng chúng ta chắc rằng Chúa đã ban nước cho họ. Sự ngợi khen khiến họ nhận được nước sống.

4. **Tại núi Abarim.** C 47. Dân 27:12.

* **Bài học thất bại.** Chúa bảo Môise lên núi Abarim nhìn thấy toàn cảnh, vì ông không được vào đó. Chúa cũng phán lý do : *vì trước mặt chúng nó, các người không tôn thánh ta ...*Vì Môise nói lời không tôn danh Chúa nên thánh.

5. **Tại Mô áp.** C 48,49. Dân 22-25.

* **Bài học thất bại.** Nổi bật là câu chuyện của Balaam, vì có tham tiền muốn rủa sả dân Ysơraên, Chúa phải mở miệng con lừa nói tiếng người

MỤC ĐÍCH THEO CHÚA

Dã số 33: 40-49; Êphê 1:3-6,12,14. Câu gốc. Mathiơ 6:13b.

Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. Amen.

Mục đích Theo Chúa. Tin Chúa là gì ? Có phải để được phước, có phải để được làm con Chúa ? Có phải để được vào thiên đàng ? Người cha sẽ thất vọng khi biết làm con để hưởng gia tài. Hưởng phước là điều tất yếu nhưng đó không phải là mục đích. Dân Ysơraên họ thất vọng vì nghĩ rằng theo Chúa để hưởng đất hứa. Theo Chúa, để được chính Chúa chứ không phải được những gì của Chúa.

* Trong sự Cứu rỗi Ngài đã trả bằng mang sống , để làm gì ? có phải để được vào thiên đàng ? Không! Làm con, Thiên đàng là ơn phước của sự Cứu rỗi chứ không phải mục đích. Câu trả lời có trong Kinh thánh.

Êphê 1: 3-14. Phao lô ngợi khen Ba ngôi Đức Chúa Trời ban sự Cứu rỗi. - Ngợi khen Đức Chúa Cha. **c1-6 để khen ngợi sự vinh hiển của Ân điển Ngài.** - Ngợi khen Đức Chúa Con. **c4-12. Hào cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy mà trước nhất được ngợi khen.** - Ngợi khen Đức Thánh Linh. **c13-14. chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài.**

* Trong Bài cầu nguyện Chúa dạy, cuối cùng tóm lại một câu: *Vì nước quyền vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. Amen.*

* Học KT, có khi một chữ, một câu, một đoạn, một sách, hay nhiều sự việc để gần nhau mới thấy được bài học. Như trường hợp đoạn 33.

Có những đề tài để giảng, cũng có khó giảng, cũng có không có ngôn ngữ để diễn giải. Chủ đề hôm nay là loại khó có từ ngữ diễn giải. Mục đích theo Chúa là Vinh Hiển Chúa. Vinh hiển là từ khó giảng, nhất là sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời.

* Bốn bước bài học này: Quan sát, Giải nghĩa, Áp dụng và Đối chiếu.

I. QUAN SÁT SỰ VIỆC.

Dân 33:40-49. Phần này có nhiều nơi đi qua, nhưng có 5 địa danh quan trọng ghi nhớ: vua Arát (Họt ma), Phu nô; Ygiê-Abarim, núi Abarim và Mô áp. Hãy xem những gì xảy ra.

1. Họt ma: c 40. Dân 21: 1-3. Hai câu chuyện xảy ra tại Họt ma.

* Bài học thành công. Khi Arát vua miền nam xứ Canaan hay dân Ysơraên đến, ông ra tay trước bắt một số người Ysơraên phu tù. Dân

b. Mục tiêu của dân sự: Dã số 2:2...đổi ngang nhau vây quanh hội-mạc. Từ mỗi người..rời đến tông tộc. đều hướng về hội mạc, là nơi cầu nguyện tìm cầu sự dẫn dắt của Chúa.

Người lãnh đạo sẽ tùy thuộc vào sự cầu nguyện của hội chúng mà soạn thảo kế hoạch cho công việc Chúa. Hội thánh không có sự cầu nguyện như đáng phải có, mọi hoạt động chỉ là hình thức, không có năng lực sống. Các lớp học Kinh thánh, các phiên họp phải bắt đầu bằng sự tìm kiếm Chúa, đến mức không phải là một hình thức, mà là sự khao khát cho đến khi bước vào sự hiện diện của Chúa.

* Người ta nói rằng Mục sư Tiến sĩ A.B. Simpson đã lấy ngón tay chỉ vào bản đồ nước Việt nam, sau đó ông nằm xấp xuống nền nhà kêu khóc với Chúa. Nhờ đó Chúa mở cánh cửa Tin lành đến Việt nam.

c. Mục tiêu của hành trình: nhiều khi chúng ta nhắm đích đến, mà quên điều quan trọng là sự hiện diện của Chúa trong kế hoạch đang được thực hiện. Satan không thể cản ngăn chúng ta hầu việc Chúa, nhưng nó làm cho chúng ta hầu việc Chúa mà không có Ngài. Cũng vậy, Chúa dạy hội mạc luôn ở giữa dân sự . **Dã số 2: 17. Hội mạc sẽ đi với trại quân Lêvi, ở giữa các trại quân khác...** Tại sao hướng về Hội mạc, vì tại đó có trụ mây ban ngày và trụ lửa ban đêm, khi ra đi hoặc khi dừng lại đồng loạt với nhau. Điều ao ước của người lãnh đạo mỗi tín hữu hướng ứng mọi chương trình của Hội thánh, từ các buổi Thờ phượng, Cầu nguyện, cho đến các Việc nhà Chúa. Một hành trình có thể đến nhanh được là tùy theo mọi người cùng khởi hành.

* Phát huy hết khả năng ngoài hệ thống và phát huy hết khả năng trong hệ thống lãnh đạo có gì khác nhau? Một đội bóng gồm toàn những siêu sao, mỗi người cứ chơi banh theo ý mình, và một đội bóng có người quản lý giỏi sắp xếp, có chiến lược hẳn hoi. Đội nào sẽ thắng ? **Giôên 2: 2b -11.** Kinh thánh mượn hình ảnh cào cào một con vật nhỏ xíu, mà người ta dùng chỉ kẻ yếu ớt không làm được gì như: *châu chấu đá xe.* Nhưng ở dưới sự lãnh đạo có hàng ngũ tạo nên một sức mạnh khôn lường. Sự hoạt động đồng nhất không rời rạc khi mọi người hướng về mục tiêu chung.

Có người hỏi: khi nào Hội thánh được phục hưng ? Khi nào người lãnh đạo có con đường sự sống của Chúa, dân sự Chúa khao khát được Chúa hướng dẫn, và sự hiện diện của Chúa luôn là trung tâm của mọi sinh hoạt. Sự khao khát về Chúa được tỏ ra trong mỗi người bằng hành động. Đó là ý nghĩa gìn giữ trong sự quản lý của Chúa.

Chức vụ nói về SỰ MÀU NHIỆM

Dân số ký 33:1. Câu gốc. I Côrinhtô 4:1.

*Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ Đấng Christ,
và kẻ quản trị những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời.*

Dãnsốký 33:1. Có hai chức vụ quản lý: có Môise và Arôn quản lý. Mỗi người quản lý công việc gì? Bài này đề cập đến một người là Môise. Ông là người quản lý sự màu nhiệm của Chúa. Trong thời Tân ước là ai? Theo câu gốc Sứ đồ Phaolô nói rằng: *Đầy tớ Đấng Christ là kẻ quản trị sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời.*

Có khi nào chúng ta tự trách mình vì sao tôi không hiểu và nói được lời Chúa như ..v.v.. Bài học này vừa trả lời, vừa an ủi, vừa giúp chúng ta tin cậy Chúa.

1. Ý NGHĨA.

* Định nghĩa sự màu nhiệm.

Êphêsô 3:8-9. ..ban cho tôi để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ..soi sáng mọi người biết sự phân phát lễ màu nhiệm từ thượng cố đã giấu kín trong Đức Chúa Trời...

ICôrinhtô 2:16. *Vì ai đã biết ý Chúa, dạy dỗ Ngài. Nhưng về phần chúng ta thì có ý của Đấng Christ. Ý muốn Chúa là sự màu nhiệm.* Trong đó có nhiều phương diện: Sự Cứu rỗi, Kế hoạch Cứu rỗi, thực hiện Cứu rỗi, sau Cứu rỗi..v.v.. Chưa kể các phương diện khác về Thuộc tính Đức Chúa Trời.

Hãy để ý thượng văn sẽ thấy Phaolô đang nói về người đầy tớ Thánh linh. Như vậy, người biết chương trình Cứu rỗi của Chúa, rồi truyền lại cho người khác đó là người quản lý sự màu nhiệm.

1. Ai: Nếu gọi là quản trị, không phải tất cả mọi người. mà chỉ một người hoặc số ít người được giao cho. Chúa Giêxu phán:

Luca 16: 31. *Song nếu không nghe Môise và các đấng tiên tri, thì dầu có ai sống lại, chúng nó vẫn không tin.*

a. **Thời Cựu ước:** Để có nước, Chúa dạy Môise cách nào để lấy nước từ Hòn đá có nước chảy ra, đập hay nói với Hòn đá. Về phương diện thuộc linh Chúa gọi Môise lên núi, Chúa phán dạy và ông truyền lại cho

Dãnsốký 20:22-29. Tường thuật cách chết của Arôn, mô tả sự Thương khó của Chúa Giêxu ở trong đó, điểm khác nhau là Chúa vô tội.

- **Arôn chết vì sự tội mình** 24 , và tội của dân sự (Xuất 17:7 ; Dân 20: 8, 12) **Chúa chết vì tội chúng ta.** Rô 4:25

- **Arôn bị bắt dẫn lên trên núi** 25: **Chúa Giêxu bị điệu đi.** Luca 23:26.

- **Arôn lên núi với hai người** 27: Arôn, Môise, Êlêasa có 3 ý nghĩa:
a. **Arôn** thầy tế lễ giao ước cũ, **Chúa Giêxu** Thầy tế lễ giao ước mới.
b. **Môise** đại diện cho luật pháp xét xử (**Tên cướp** không ăn năn)
c. **Êlêasa** chỉ về ân điển được chọn (**tên cướp** ăn năn được cứu) .

- **Arôn bị lột áo** 26: Chúa Giêxu bị cởi áo Ngài ra. Mathiơ 27:28,31,35.

- **Arôn đi hội chúng đều thấy** 27: đoàn dân chúng kiến.Luca 23:27,48

- **Arôn tắt hơi mọi người đều thấy** 29: Chúa Giêxu được nhiều người thấy thật chết ..Mác 15:37-41.**Thầy đội..thấy Ngài trút linh hồn...Lại có những đờn bà đứng xa xa mà xem..cũng có nhiều người đàn bà khác..**

10. Arôn qua đời, Ysơraên qua Giôđanh: chỉ về Chúa Giêxu chịu chết, sống lại, về trời thì Đức Thánh Linh được ban xuống.

Giăng 7:38. *Bấy giờ Đức Thánh Linh chưa được ban xuống vì Đức Chúa Giêxu chưa được vinh hiển..*

III. CÁCH CHẾT CAO TRỌNG.

Dầu Arôn bị đoán phạt, nhưng bày tỏ nhiều lẽ thật :

1. Ý nghĩa các sự chết:

- **Sự đoán phạt tất cả** không có sự miễn trừ Môise hay Arôn.
- **Sự đoán phạt tùy người.** trên đất dành cho con cái Ngài, và sự đoán phạt sau khi qua đời dành cho người ngoài Chúa.
- **Sự đoán phạt trong đời** người theo Chúa tỏ ra không có ngục luyện tội trước khi vào thiên đàng. Giải : **ICôr 3:15.** *Cứu dường như qua lửa ?*

2. Ý nghĩa sự chết Arôn:

- **Sự đoán phạt khoan nhẫn.** mãi cho đến đây 39 năm sau Chúa mới thi hành án phạt với Arôn. Xuất 19:1; 32: 1-6 so Dân 33: 38,39.
- **Sự đoán phạt tôn quý.** *Nếu ai hầu việc ta, thì Cha ta ắt tôn quý người.* Giăng 12:26.Chúa cho ông qua đời cách tôn quý trong các phương diện:
 - Được làm xong chức vụ (năm thứ 40 mười sau khi ra Êđíphtô).
 - Được sống đến đại thọ 123 tuổi .
 - Được gọi lên núi qua đời trong vinh hiển .
 - Được thấy người nối tiếp chức vụ mình. Dân 20:28.
 - Được cả dân sự thương khóc ông trong 30 ngày.

c15..sự xúc dầu sẽ phong cho họ chức tế lễ mãi mãi trải qua các đời.

* Chúa Giêxu Christ có nghĩa Đấng được xúc dầu.

Thiên 2:2. Đấng được xúc dầu của Ngài. Luca 4:18-21. ...Ngài đã xúc dầu cho ta...hôm nay đã được ứng nghiệm...

6. Arôn, có chức vụ bị công kích.

Dã số ký 16:3.. vậy sao các người tự cao trên hội chúng của ĐGHV.

* Chúa Giêxu có chức vụ bị công kích. Mác 6:3. Có phải người là thợ mộc, con trai Mari..Chúng bèn vấp phạm vì có Ngài.

Mathiô 26: 63. Thầy cả thượng phẩm...Người có phải là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời chẳng.. bèn xé áo mình, người đã phạm thượng.

Mục sư Henry ngày kia đi giảng về bị cướp, ông tạ ơn Chúa vì mình là người bị cướp, chứ không là kẻ cướp. Chúa dạy :

Phước cho kẻ chịu bắt bớ (chứ không phải kẻ bắt bớ)

Phước cho kẻ than khóc (chứ không phải kẻ làm người khác khóc)

Phước cho kẻ bị cám dỗ (chứ không phải kẻ cám dỗ người)

Phước cho kẻ bị vu oan (chứ không phải vu oan người) .

Một điều ghi nhớ: Khi Arôn bị công kích, Chúa bênh vực bằng cây gậy trở hoa, nhưng sau đó Arôn công kích Môise thì bị đoán phạt.

* Người bị công kích thì được vinh hiển, kẻ công kích mất sự vinh hiển.

7. Arôn, bị vây trong yếu đuối. Hêb 5:1,2. Phạm thầy tế lễ thượng phẩm tử trong loài người chọn ra..Người đã bị vây trong sự yếu đuối, nên có thể thương xót những kẻ ngu dốt sai lầm.

* Chúa Giêxu chịu thử thách như chúng ta . song chẳng phạm tội.

So Hêb 4: 15,16. bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. 2:17,18

8. Arôn, có cây gậy trở hoa. Dã số ký 17:8. Môise vào Trại bầy chúng , xảy thấy cây gậy Arôn về nhà Lêvi trở hoa và trái hạnh như chín. Cây gậy trở hoa là hình bóng

* Chúa sống lại bằng chứng Ngài là Cứu Chúa. Công vụ 2:32,36. Rôma 1:4. bởi sự sống lại của Ngài tử trong kẻ chết, được tỏ ra là Con Đức Chúa Trời có quyền phép, tức là Đức Chúa Giêxu Christ,Chúa chúng ta.

9. Arôn, mang lấy tội dân sự. Xuất 28:29. Thế thì, khi nào Arôn vào nơi thánh, sẽ mang trên lòng mình tên các con trai Ysơraên.

* Chúa Giêxu, Đấng gánh thay tội lỗi chúng ta.

Êsai 53:4-6. Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh .. vì sự gian ác...ĐGHV đã làm cho tội lỗi ..chúng ta đều chất trên người.

dân Ysơraên. tại đây chúng ta gọi Môise là người quản lý sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời.

b.Thời tân ước:

Êphêso 3:5. là lẽ màu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài.

- ICôrinthô:1. Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ của Đấng Christ, và kẻ quản trị những sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời.

Trong Tân ước cũng có chức vụ đáng tiên tri, như trong thư tín Côrinthô: Thứ nhất là Sứ đồ kể đến là đáng tiên tri, thứ ba là thầy giảng Tin lành. Khác nhau chức vụ tiên tri cụ thể và tân ước là: Tiên tri Cụ thể ước nói tiên tri, còn tiên tri tân ước là nói lời tiên tri, như Công vụ lập lại Giêhôn: Con trai con gái ta sẽ nói lời tiên tri. Tức là nói lời đã ghi chép.

2. Công việc:

- Giảng Đạo: + cho mọi người. Côlôse 1:25,26. Tôi làm kẻ giúp việc của Hội thánh, bởi sự phân phát của Đức Chúa Trời, là Đấng giao cho tôi cái phần việc truyền Đạo Chúa cho anh em cách trọn vẹn, tức là sự màu nhiệm đã giấu kín trải các đời các kiếp mà nay tỏ ra cho các thánh đồ Ngài. Và phân phát: + cho người thuộc về Chúa tức là Hội thánh đúng lúc, đúng nhu cầu. Mathiô 24: 45,47. ..đặt cho đồ ăn (Lời Chúa) đúng thì giờ. (đáp ứng)..chủ sẽ đặt coi sóc cả gia tài mình.

- Ghi Đạo vào lòng người Tin. IICôr 3:3. ..anh em là bức thư của Đấng Christ, bởi chức vụ chúng tôi mà viết ra...chẳng viết trên bảng đá, nhưng trên bảng thịt. (Đang đối chiếu với bảng luật pháp Môise) Sứ đồ Phaolô muốn nói rằng khi anh em mở lòng ra đón nhận lời Chúa chúng tôi rao giảng, ấy là lúc chúng tôi viết Lời Chúa vào bảng lòng anh em. Những tấm lòng mềm mại như đất sét chưa nung sẽ được ghi vào, nhưng tấm lòng cứng cõi sẽ không giữ lại.

- Giữ Đạo theo lời đã chép. I Côr 4: 6.....chớ vượt qua lời đã chép. Phaolô muốn nói rằng: xin đừng ai thêm điều gì vào lời đã được ghi .

(1) Lẽ màu nhiệm ở trong Lời đã chép, nghĩa là không có lẽ thật màu nhiệm nào đang ở ngoài Kinh thánh,

(2) Sự hiểu biết được tỏ ra cho người đầy tớ Đức Chúa Trời. Về một phương diện tín đồ hiểu biết lời Đức Chúa Trời liên quan đến sự Cứu rỗi cá nhân, cũng có một ít từng trải chia sẻ giúp đỡ một vài người, nhưng ân tứ để gây dựng có tính cách chung được Chúa giao nơi đầy tớ Chúa, vì vai trò người quản lý lẽ màu nhiệm vẫn ở nơi người của Chúa. Đây chính

là lý do giáo viên các lớp phải xử dụng những bài học đã được soạn bởi các thầy tổ Chúa. Người tín đồ có Thánh Linh sẽ bản khoản khi gặp một giáo lý lạ, nên hỏi thầy tổ Chúa.

Thế thì, có phải chỉ Sứ đồ mới có thể rao giảng lời Chúa? Không, Phaolô nói với Timôthê *hãy trao cho mấy người trung thành*, có những nguyên tắc sau đây: trung thành là trung tín thành tâm với lời của Chúa

II. NGUYÊN TẮC THỰC HÀNH.

Thế thì, có phải chỉ Sứ đồ mới có thể rao giảng lời Chúa? Không !

1. **Nguyên tắc chìa khóa:** Chúa phán với Môise, và Môise chuyển giao lời Chúa cho Arôn thuật lại. Thời Tân ước cũng vậy

Chúa phán với Phierô: *Ta giao chìa khóa nước thiên đàng cho người...Phaolô nói với Timôthê...hãy trao cho mấy người trung thành.* Phaolô chuyển giao cho Timôthê, cũng dặn Timôthê chuyển cho người khác, chữ trung thành tức là thành thực với Lời Chúa đã nhận được.

a. **Đặt tay chuyển giao:** Qua sự đặt tay sẽ được Chúa chứng, do đó sự hầu việc mới có hiệu quả.

* **Trường hợp của Saulô.** (ISamuên 9:1, 6, 9 *Samuên lấy một ve nhỏ đựng dầu, đổ trên đầu Saulô, mà nói rằng: Này Đức Giêhôva xúc dầu cho người....Thần của Đức Giêhôva cảm động người....rồi người hoá ra một người khác....Saulô vừa xây khối.... Đức Chúa Trời đổi lòng người ra khác,.....)*

* **Phaolô đầu đã là học nơi giáo sư Gamaliên 9 Công vụ 22:3**), Chúa kêu gọi và đưa vào đồng vắng Arabi (**Galati 1:17**), nơi đó có nhiều kinh nghiệm lạ lùng như được Chúa đem lên tầng trời thứ ba (**IICôr 12:2**). Nhưng khi bước vào chức vụ, có một nguyên tắc chuyển giao từ Các Sứ đồ trước ông trao cho là sự đặt tay.

Công vụ 13:3. *Đã cầu nguyện kiêng ăn cầu nguyện xong, môn đồ bèn đặt tay trên hai người rồi để cho đi.*

* **Học Kinh thánh là trang bị tri thức Kinh thánh, nhưng được đặt tay là nhận một thẩm quyền.**

* **ITimôthê 4:14.** *Đừng bỏ quên ơn ban trong lòng con, là ơn bởi lời tiên tri, nhưn hội trưởng lão đặt tay mà đã ban cho con.*

Bạn sẽ cảm nhận một chức vụ được đặt tay, khác với chức vụ chưa đặt tay cách rõ rệt. Bạn nói lời lẽ thật hay làm công việc Chúa mà qua sự chuyển giao của người Đức Chúa Trời chắc chắn sẽ khác hơn nhiều, cho dù bạn nói hoặc làm thật đúng, ở trong Kinh thánh gọi là thẩm quyền chuyển giao, khi Chúa giao trách nhiệm cho ai, thì Ngài sẽ làm qua người

lưu ý : sẽ không thể có một cuộc đời hoàn hảo đến mức bộc lộ cách đầy đủ về Chúa Giêxu vốn cao trọng tuyệt đối, vì có những sai lầm trong đời sống Arôn đã làm người ta không nhận ra vẻ đẹp Chúa trong ông.

1. Arôn, được dự bị từ trước. **Xuất 4:14.** *Ta biết người đó có tài nói giỏi, và kia, người đương đi đến đón người.*

* **Chúa Giêxu " đã định sẵn trước buổi sáng thế. "** I Phierô 1:20.

+ Chúa Giêxu tự giới thiệu " **Kia người đến** " **Hêb 10:7.** *Tôi bèn nói: Hỡi Đức Chúa Trời, này tôi đến - Trong sách có chép về tôi.*

+ Giảng Báp tít giới thiệu: **Kia, Chiên Con của Đức Chúa Trời là Đấng cất tội lỗi thế gian đi.** **Giăng 1:29.**

+ Khi Chúa Giêxu từ trời trở lại **Khải 1:7.** *Kia, Ngài đến giữa những*

* **Những nghĩa ngu ý:**+Arôn là anh Môise: Ân điển có trước luật pháp.

+ **Môise có lưỡi ngấp ngừng, Arôn tay nói giỏi :** tiếng nói Luật pháp chỉ cho thấy tội, phải nhờ đến tiếng nói của Ân điển nhờ đó SCR trình bày cách rõ ràng. + **Cả hai gặp Pharaôn :** Luật pháp và Ân điển song hành.

+ **Con bò vàng:** Khi Luật pháp chưa đến, Ân điển không đủ thuyết phục

2. Arôn, lập lại Lời Chúa phán. **Xuất 4:18.** *Ấy người đó sẽ nói cùng dân sự thế cho người, dùng làm miêng người, ..*

* **Chúa Giêxu đến lập lại lời phán của Đức Chúa Trời.**

Giăng 12: 48. *Bởi Ta chẳng nói theo ý riêng ta ; nhưng Cha sai ta đến, đã truyền lệnh cho ta phải nói điều chi và phải nói thế nào. Vậy, những điều ta nói, thì nói theo như Cha ta đã dặn.*

* **Nghĩa ngu ý:** Môise nói Arôn lập lại: Luật pháp chỉ tội và Ân điển cứu tội, không mâu thuẫn. Ân điển làm thành điều luật pháp không làm được và làm cho hoàn tất. **Hêb 7:19.** *Luật pháp không làm trọn, lại có sự trông cậy hay hơn thay cho luật pháp..đem chúng ta đến gần ĐCT.*

3. Arôn, có cây gậy quyền năng.* **Xuất 7:12. 15.** Gậy của Arôn nuốt gậy thành rắn của các thuật sĩ Pharaôn.**Sáng 3:15** Quyền năng của Chúa Giêxu đạp đầu con rắn là satan.* **Xuất 7:19.** Arôn phép lạ thứ nhất của Luật pháp nước thành huyết. **Giăng 2:9.**Chúa Giêxu làm phép lạ thứ nhất của thời Ân điển là biến nước thành rượu.

4. Arôn, nâng đỡ cánh tay. **Xuất 17:12.** *Tay Môise moi, Arôn và Huro bèn lấy đá kê cho người ngồi, rồi ở hai bên đỡ tay người lên.* **Côlôse 1:29.** *Ấy cũng vì đó mà tôi làm việc, nhờ sức Ngài giúp đỡ mà chiến đấu, là sức hành động cách có quyền trong tôi.*

5. Arôn, được xúc dầu. **Xuất 40:13.** *Người hãy mặc áo thánh cho Arôn, xúc dầu và biệt riêng ra thánh, vậy người sẽ làm chức tế lễ...*

Bài 16.

Thể loại : *Giải Kinh Hình bóng.*

CHỨC TRỌNG CỦA A RÔN

Dã số ký 33:38 -39; Hêbơ 7:23 - 8:2. Câu gốc.Hêb 5:4.

Vả lại, không ai chiếm lấy chức trọng đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như Arôn ngày xưa.

Khi nói đến Arôn, chúng ta nói đến một người giúp đỡ, đứng phía sau Môise, một người lỗi lầm khi chịu theo dân Ysơraên làm tượng bò cho họ thờ lạy. Nhưng, bài học này cho chúng ta thấy tính chất cao trọng trong chức vụ của Arôn.

Dân 33: 38,39. Đề cập đến 3 sứ cao trọng:

- **Chức vụ cao trọng** : Arôn, thầy tế lễ .

- **Cuộc đời cao trọng** : ông sống rất thọ đến 123 tuổi , đi suốt hành trình dân Ysơraên giữ trọn chức vụ .

- **Cách chết cao trọng** : Khi Chúa đoán phạt ông không được vào đất hứa, tuy nhiên ông qua đời theo cách Chúa muốn và ở trên núi cao .

I. CHỨC VỤ CAO TRỌNG.

Chức tế lễ của Arôn được Thánh kinh Hêbơ 4:4. gọi là chức trọng đó; *phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như Arôn ngày xưa.*

1. **Chức tế lễ đầu tiên** của Ysơraên, thay mặt cả dân sự để dâng của tế lễ lên cho Đức Chúa Trời. Arôn là Thầy tế lễ đầu tiên trong chi phái Lêvi, còn Giăng Báp tít là Thầy tế lễ cuối cùng cũng trong ban này. Xem Luca 1: 5. Xachari; *vợ người là Êlisabét, thuộc về chi phái Arôn.*

2. **Chức vụ dọn đường CR** : Arôn đứng điểm xuất phát, Giăng Báp tít đứng điểm đến là Chúa Giêxu; Arôn dâng tế lễ như lời công bố Đấng Cứu thế sẽ đến, Giăng Báp tít công bố Đấng Cứu thế đã đến ; Arôn dâng sinh tế tượng trưng để chuộc tội, Giăng Báp tít tuyên bố Chúa Giêxu là Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất tội lỗi thế gian đi.

3. **Chức vụ hình bóng**. Chức vụ của Arôn làm hình bóng về chức vụ Chúa Giê xu. Vì vậy trong Hêbơ đề cập so sánh chức tế lễ của Arôn và chức tế lễ của Chúa Giêxu. Hêbơ 7:11-28 , ngay cả sự bất toàn của Arôn cũng chỉ cho chúng ta thấy có cần một Thầy tế lễ toàn vẹn.

II. CUỘC ĐỜI CAO TRỌNG.

Hêb 5:4,5. *ĐCT kêu gọi như Arôn ngày xưa. Cũng một thể ấy, Đấng Christ..v.v.* Chức vụ Arôn mô phỏng chức vụ Đấng Christ. Điểm cần

đó. Đại sứ là người có hai yếu tố: Bản văn và thẩm quyền. Nếu trao bản văn cho người không có thẩm quyền, thì sự công bố không có tác động hiệu lực. Người hầu việc Chúa phải có bản văn là lời hiểu biết Kinh thánh, nhưng phải có thẩm quyền từ Chúa được trao qua người của Đức Chúa Trời.

b. **Sự xúc dầu đặc biệt:**

IGiăng 2:20,27..*chịu xúc dầu từ nơi Đấng thánh, thì đã biết mọi sự rồi...Sự xúc dầu đã chịu từ nơi Chúa vẫn còn ở trong mình, thì không cần ai dạy cho hết, song vì sự xúc dầu của Ngài dạy các con đủ mọi việc, mà sự ấy là thật không phải dối...Điền này có nghĩa gì ?* Sứ đồ Giăng đang nói đến một hiện tượng đặc biệt. Sự xúc dầu này là sự xúc dầu bởi Thánh Linh, như câu 20..*từ nơi Đấng thánh*. Đây là trường hợp đặc biệt, xảy ra trong số ít người mà sự hiểu biết của họ không phải chỉ nhận từ sự chuyển giao, mà họ làm rõ ra nhiều lẽ thật vẫn chưa được bày tỏ ra bởi những người đi trước họ.

+ Mười hai Sứ đồ cũng được chia ra làm hai nhóm: Không phải mọi Sứ đồ đều được Chúa dùng giống nhau.

(a) có những Sứ đồ được xúc dầu hiểu biết mọi sự và ghi lại thành sách Kinh thánh, trong đó chứa đựng nhiều giáo lý Cứu rỗi. nhưng

(b) một số khác chỉ làm chức vụ giảng Tin lành, gây dựng Hội thánh. Có người có cả hai, cũng có khi chỉ có một. Thời kỳ sau này chúng ta thấy các thầy tổ Chúa , được gọi là nhà Thần học biên soạn các sách giải nghĩa, các phương diện Thần đạo học. Nhưng cũng có các thầy tổ Chúa chỉ được ơn lập lại, hoặc làm cho sáng hơn những gì đã được viết ra. Câu gốc: Những sự màu nhiệm. nghĩa là có nhiều sự màu nhiệm, mà trong một thời kỳ chưa tỏ ra đủ. Tưởng rằng cho đến khi vào nước Đức Chúa Trời chúng ta mới biết hết, biết đủ, biết rõ *như Chúa biết tôi vậy* (**ICôr 13:12**).

2. Nguyên tắc chi thể:

(a) **Một Thánh linh khác ân tứ**: sự đặc tay giống nhau nhưng tùy theo vị trí, chức vụ trong Hội thánh mà Thánh linh cho những ân tứ khác nhau. (**I Côrintô 12:8-10**) Có các loại Ân tứ về Phát âm, ân tứ quản lý, có ân tứ về chăm sóc..v.. Giống như thân có nhiều chi thể, tất cả có một nguồn năng lực, nhưng tùy theo chi thể mà khả năng khác nhau.

(b) **Biết mình là chi thể nào. ICôr 12:18**..*Đức Chúa Trời đã ...ban cho mỗi một chi thể cái địa vị theo ý Ngài*..Tức là biết vị trí mình trong thân thể Đấng Christ. Công việc chi thể đó có khả năng gì? Người được xúc dầu để nói, mà lại thích làm việc hơn nói, sẽ làm hư. Người được xúc dầu

để làm việc, không thích làm việc lại thích nói, mỗi lần mở miệng gây phiền hà không ít. Những sự thay thế chỉ là tạm thời và thiếu sự thuận lợi cùng sự hoàn chỉnh của nó. Một số họa sĩ do không có đôi tay, phải dùng miệng vẽ, đẹp nhưng không hoàn thiện cách sắc xảo khéo léo như đôi tay được. Những sự bày tỏ của Thánh Linh cho tín đồ thường có tính cách gây dựng cá nhân, trường hợp được ban cho sự gây dựng Hội chúng thuộc hoàn cảnh, vì Thánh Linh không làm khác hơn chính sự phân bổ của chính Ngài.

(c) Chi thể nào sức mạnh nấy:

Êphêsô 4: 16b. *tùy lượng sức mạnh của từng phần.*

Mạnh hơn không có nghĩa là cao hơn. Cao hơn khác với mạnh hơn. Năng lực nhiều hơn không có nghĩa chức vụ lớn hơn. Sứ đồ Phaolô đề cập đến trong thân thể có mấy chữ rất hay.

ICôr 12:22. *Yếu đuối lại là cần dùng. c23. hèn hạ thì được tôn trọng. Chẳng đẹp thì lại trao đổi. c24 . Thiếu thốn thì được quý trọng.*

Như vậy được nhiều người cần không có nghĩa là mạnh hơn, được nhiều người để ý đến chưa hẳn đẹp hơn chi thể khác, được quý trọng chưa hẳn là đầy đủ. Điều này nhắc chúng ta: mạnh hơn không có nghĩa ở vị trí cao hơn. Sức mạnh ở đôi chân, chịu đựng cả thân thể, nhưng lại ở vị trí thấp hơn hết, trái lại con mắt yếu hơn hết lại ở vị trí cao hơn hết. Chức vụ là cách sử dụng khả năng của chi thể.

*** Ân tứ không nhất thiết phải có chức vụ.**

*** Có chức vụ chưa hẳn là có ơn hơn người khác.**

3. Nguyên tắc Cơn mưa:

Êsai 55:10-11. *Vả, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ...thì lời nói của ta cũng vậy, ...Phục truyền 32:2. Đạo tôi rải ra như mưa. Lời tôi sa xuống khác nào sương móc.*

Gióp 28:26. *Định luật lệ cho mưa..* Luật lệ cho mưa ra làm sao ? có 4 điều: bốc hơi, tụ lại , sa xuống và đượm nhuần.

1. **Bốc hơi:** nước thể lỏng, nhờ nắng ấm nước chuyển thể hơi bay lên. Lời Chúa ví như nước hàng sống, nhờ Thánh linh làm cho Lễ thật từ trong Kinh thánh bày tỏ ra, nhờ đó người rao giảng sự mầu nhiệm của Chúa sẽ thấy được.

2. **Đầy nước:** **Truyền đạo 11:3.** *Khi mây đầy nước, nó bèn mưa xuống.* Không phải tình cờ, mà là sự tích lũy, cô đọng mà hơi sống trở thành một sứ điệp.

3. **Sa xuống:**

- **Sự mê tham của mắt.** Maquỉ bèn đưa Ngài lên núi cao chỉ cho Ngài mọi nước trên thế gian. *Hãy thờ phượng ta ta sẽ cho người hết thấy quyền phép và vinh hiển của các nước đó.* Chúa Giêxu đáp: *Người phải thờ phượng Chúa, là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi.*

- **Sự kiêu ngạo của đời.** Maquỉ cũng đưa Ngài lên nóc Đền thờ, bảo nếu người là Con Đức Chúa Trời hãy gieo mình xuống đi. Gieo xuống là muốn làm một việc phi thường. *Chúa Giêxu đáp: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.*

Ồ trong Chúa Giêxu, và Chúa Giêxu ở trong chúng ta, Ngài sẽ đắc thắng một lần nữa qua chúng ta.

ICôrinhtô 15:45-49. *Người thứ nhất là Adam đã nên linh hồn sống. Adam sau hết là thần ban sự sống. ..Người thứ nhất bởi đất mà ra, là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. Người thuộc về đất thế nào, thì những kẻ về đất cũng thế ấy; người thuộc về trời thế nào thì kẻ thuộc về trời cũng thế ấy. Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì cũng mang ảnh tượng của người thuộc về trời.*

phái Lêvi, sao Arôn được làm chức thầy tế lễ thượng phẩm còn Kahát lại là người khiêng Đền tạm. Vì vậy, họ kêu gọi thêm Đathan và Abiram là con cháu Rubên, con cả của Giacóp, chỉ phái trưởng nam không chức không quyền gì cả hiệp chung công kích Môise và Arôn. Thật nguy hiểm không thể lường được, làm bầm trong sự tể trị của Chúa. **16: 31.** *Vừa khi Môise dứt lời này, đất ngay dưới chân họ bèn nứt ra.. Các người đó cùng mọi vật chi thuộc về họ đều xuống âm phủ.*

Ân tứ, chức vụ và tình thương điều nào quan trọng hơn ? Phaolô trả lời **ICôr 12:31.** *Hãy ước ao sự ban cho lớn hơn hết. Bấy giờ tôi sẽ chỉ dẫn con đường tốt lành hơn.* Đoạn 13. Đó chính là tình yêu thương.

Dùng hình ảnh: Nước ở trong ly (mặn, ngọt) chức vụ giống như được để trong ngăn (cao hay thấp) Để cao hay thấp cũng không ảnh hưởng gì đến chất của nó, nhưng điều quan trọng là được sử dụng để làm gì, đó chính là tình yêu Chúa, yêu người mới giúp chúng ta sử dụng những gì có cách ích lợi.

- **Hành trình của họ. c1-2. Có 3 lần chữ Tuỳ theo.** Đức Chúa Trời Toàn năng, yêu thương, nhưng để nhận hưởng được phước tùy theo lòng tin của chúng ta. c15- 36. Họ đã mất khoảng thời gian dài nhất. 39 năm 1 tháng, không có một ơn phước nào đáng ghi nhớ được ghi vào, vì vào 3 chặng đầu của giai đoạn này họ thất bại trong thử nghiệm của Chúa. Phần đầu.c3-14. Thời gian chỉ có 3 tháng, được bắt đầu bởi sự ra đi dạn dĩ và liên tục phép lạ diễn ra: Chúa rẽ biển đỏ, nước đắng hóa ngọt, đến Êlim có 12 suối nước 70 cây chà là.

* **Tuỳ theo chúng ta thế nào mà Chúa dẫn chúng ta đi đường nào.**

III. HÃY ĐẶT ĐỜI BẠN TRÊN NỀN ĐÚNG.

a. Trong Adam thứ nhất mọi người đều thất bại.

Adam Êva trải qua 3 cuộc thử nghiệm này: Mê tham của xác thịt Ăn: *Trái ngon lại đẹp mắt.* Mê tham của mắt: *quí vì để mở trí khôn ;* Kiêu ngạo của đời: *sẽ khôn ngoan như Đức Chúa Trời.* Adam đã thất bại. **I Côrinhtô 15: 21, 22.** Mọi người sinh ra từ dòng dõi Adam thứ nhất đều thất bại.

b. Trong Adam sau hết được ban đắc thắng.

Chúa Giêxu chịu cám dỗ trong đồng vắng, trong 3 lãnh vực này.

- **Mê tham của xác thịt.** Hãy khiến đá này trở thành bánh và ăn đi. *Chúa Giêxu đáp: Loài người sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi bèn nhờ mọi lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.*

a. Nhiều loại: Khi sa xuống tạo thành mưa thì có nhiều loại, mưa thoảng qua, mưa dầm nhiều ngày như hội đồng bồi linh, có cơn mưa rào cũng có cơn mưa kéo dài, có khi đang nắng trời mưa có khi dầm vũ, có khi mưa êm dềm cũng có khi sấm chớp, mưa buồn cũng có mưa vui. Sự rao giảng cũng vậy. Sự giới hạn thời gian bài giảng chỉ về sức nghe trung bình của một người, nhưng trong sự hành động của Thánh Linh không có sự hạn chế. Sự phản ứng khi nghe giảng có khi là một trong những lý do mất phước.

b. Chảy xuống: Thiên 133:2. *Ấy khác nào dầu quý giá đổ ra trên đất, Chảy xuống rêu, tức rêu Arôn, Chảy đến tròn áo người.* **Hêbơrô 7:7.** *Vả, người bực cao chức phước cho kẻ bực thấp là điều không cãi được.*

* Khi Chúa hóa bánh, thì *trao cho môn đồ phát cho đoàn dân,* Khi Chúa ban tiệc thánh, thì *Chúa phán: Hãy lấy cái này phân phát cho nhau.* Nói cách theo câu hỏi: Chúa dùng Sứ đồ gây dựng môn đồ, Chúa dùng Sứ đồ gây dựng Sứ đồ.

4. **Được nhuần:**

Hêbơrô 6:7. *Vả một đám đất nhờ mưa được nhuần, mà sanh cây cỏ có ích cho người cày cấy, thì đất đó hưởng phần phước lành của Đức Chúa Trời. Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai góc, thì bị bỏ, và hầu bị rửa, cuối cùng phải bị đốt..* Câu Kinh thánh này nói rằng nhờ mưa mà cây cỏ đâm chồi nảy lộc. Chú ý là mưa không tạo ra hạt giống, Hạt giống là nhờ sự tiếp xúc giữa tâm hồn người nghe với chính Đức Chúa Trời. Tuỳ theo tấm lòng có hạt giống gì, và bài giảng như nước tưới và cây lớn lên. Thỉnh thoảng nghe một vài ý chia xẻ khác với ý bài giảng. Nghe cùng một bài giảng, nhưng chân lý cảm thụ vào lòng người có khi cũng thay đổi theo xu hướng người nghe. Cùng một thức ăn trong một gia đình, tuỳ thể trạng mỗi người có người khác nhau mà tạo nên năng lực sự sống khác nhau. Mưa xuống vùng đất không thấm nó cứ tiếp tục chảy, có khi mưa chỗ này mà cây chỗ khác lớn lên !

KẾT:

Êphêsô 5:23. Hội thánh là thân thể Ngài. Thế thì, chi thể nào là chi thể quản lý tất cả chi thể khác ? Truyền đạo 12: 3. *Kể giữ nhà.* Môise và Arôn: chính là đôi tay:

- Đôi tay ở vị trí thấp hơn đầu là Chúa, nhưng đôi tay buông xuống thấp hơn mọi chi thể khác. - Tay có thể sờ đến mặt, người có thể sống trong tương giao gần gũi với Chúa hơn các chi thể khác, - chảy tóc nhưng cũng cuối xuống cắt móng chơn, - đưa thức ăn lên miệng nhưng cũng cúi xuống lau sạch vết bẩn. - khi người khóc nó lau nước mắt, chỗ nào đau là có đôi tay ở đó trước tiên. - thỉnh thoảng cũng đưa ra đập mạnh vào chi thể khác khi có con muỗi hay con ruồi đậu vào, nhưng tay cũng đưa ra chịu đòn thế cho cả thân.

Môise và Arôn đều không được vào đất hứa.

Luca 12:48. *Song đây tớ không biết ý chủ, thì bị đòn ít. Vì ai đã được ban cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều; và ai đã được giao cho nhiều, thì sẽ bị đòi lại nhiều hơn.*

Sự thử nghiệm 3 phương diện. I Giảng 2: 15-17. Mê tham của xác thịt, mê tham của mắt, và sự kiêu ngạo của đời. Đây là 3 thứ làm điên đảo thế giới con người xưa nay : là bánh ăn, lòng tham và địa vị

1.c15.Rêphidim đến Sinai. Mê tham của xác thịt

Xuất17:1. *đi từng trạm và đóng trại tại Rêphidim.*

Thiên 78:18. *Trong lòng họ thử Đức Chúa Trời, mà cầu xin theo tình dục mình. Họ nói nghịch cùng ĐCT, mà rằng: ĐCT há có thể dọn bàn nơi đồng vắng sao ?*

Sinai, khoảng giữa của Rêphidim và Kíp-rốt-Hathava có một ý nghĩa rất quan trọng. Để dân sự chọn lựa giống như cây cây sự sống và cây biết điều thiện điều ác trong vườn địa đàng. **Chọn bánh để sống hay chọn Lỗi sự sống.** Môise đã ghi điều này trong **Phục 30: 14,15.** *Vì lời này rất gần người, ở trong miệng và trong lòng người, để người làm theo. Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt các người sự sống và phúc lành, sự chết và tai họa.*

2.c16. Sainai đến Kíp-rốt-Hathava. Mê tham của mắt. Dân 11: 33, 34. *Người ta đặt tên chỗ đó là Kíp-rốt-Hathava; vì tại đó người ta chôn dân sự sanh lòng tham muốn.* Đó là câu chuyện của đoạn 11:4-6. Dân sự sanh lòng tham muốn, đến nỗi dân Ysraên lại khóc nữa mà rằng: Ai sẽ cho chúng tôi ăn thịt ?

Lòng tham không đầy. C31- 34. *Chúa dẫn một trận gió lớn, bên này chùng đi một này đường, khỏi mặt đất chùng hai thước bề cao. Lòng tham lượm hoài không bao giờ đủ. Ngày đó, đêm đó, qua ngày sau. Ai lượm ít hơn hết cũng có 10 ôme. Căng ra phơi khắp trại quân. Thịt còn ở nơi rặng thì còn giập ĐGHV nổi phùng. Hành hại họ một tai vạ rất nặng. Thập ra. mùi hôi thối của thịt chim cút cũng đủ giết chết họ rồi.*

3. c17. Kíp-rốt-Hathava đến Hát-sê-rốt. Sự kiêu ngạo của đời.

Dân 11: 35; 12:16. Miriam và Arôn làm bầm Môise. Dân 12: 2. *ĐGHV há chỉ dùng một mình Môise mà phán sao? Ngài há không dùng chúng ta mà phán sao? ĐGHV nghe điều đó. Dân 16:1-3. Cô-rê, Đathan và Abiram hiệp với 250 người dấy nghịch cùng Môise mà nói rằng: cả hội chúng là thánh, vậy sao người tự cao trên hội chúng của Đức Giê hô va?*

- **Điều gì khiến họ phản ứng ?** Điều đó thuộc về tôi thì xứng đáng hơn.

Miriam là chị, Arôn là anh Môise, Môise là em, Chúa dùng Môise được thì Ngài cũng dùng chúng ta được.

Cô-rê là cháu đời thứ ba của Lêvi, chỉ được phân công coi sóc Đền tạm. **Dân 4:4 15. c15.** *các con cháu Kêhát phải kiêng đi.* Cũng là chi

THỬ THÁCH THEO CHÚA

Dânsốky 33:15- 37. Câu gốc. Phục 8:2.

*..bốn mươi năm này, để hạ người xuống và thử người,
đặng biết điều có trong lòng người,
hoặc người có gìn giữ những điều răn của Ngài hay chăng.*

Hai bài trước Chuyển động Thuộc linh, Năng lực theo Chúa và bài này Thử thách Theo Chúa. **Một vài ý chính giúp thấy trong tâm:**

- **Núi Sianai và Hô-rơ** (c15,37) núi Luật pháp và núi Đoán phạt.
- **23 / 40** chặng dừng suốt hành trình.
- **Chiếm thời gian là 39 năm 1 tháng.** Xem Xuất 19: so Dân 33: 38. Con số 40 năm đồng vắng là con số thử thách, Chúa Giêxu đến đồng vắng chịu cám dỗ trong 40 ngày. 39+1 cũng 40 . Phân đoạn Thử Thách.

I. THỬ THÁCH CẦN THIẾT.

a. **Mục đích thử thách:** Chúa thử dân Ysơraên. Phục 8:2. *để hạ người xuống và thử người, đặng biết điều có trong lòng người..v..v*

Chúa biết, nhưng vì sao phải thử ? Thử không phải vì Chúa, mà vì chúng ta. *đặng biết điều có trong lòng người.* Để cho người chịu thử thách biết lòng yêu mến Chúa và đức tin mình đến đâu.

* **Hudson Taylor** trong một bài giảng khi ông đến Trung quốc. Ông lấy chiếc ly đựng nước, chạm vào ly nước trong vắng ra. Ông nói rằng đối diện với hoàn cảnh, mỗi người có cách phản ứng, bên trong chúa gì nó sẽ vắng ra thử đó.

* **Mỗi thời điểm sự thử thách cho thấy có một loại Đức tin khác nhau**
Thiên 17: 3. *Chúa đã dò lòng tôi, viếng tôi lúc ban đêm; Có thử tôi, nhưng chẳng tìm thấy gì hết.*

Thiên 139:23,24. *Hãy thử thách tôi..Xin xem thử tôi có lối ác nào chăng. Xin dắt tôi vào con đường đời đời.*

b. **Chúa Giêxu chịu thử thách.** Trước khi thi hành chức vụ, Ngài được đưa vào đồng vắng để chịu cám dỗ. Vì ích lợi cho chúng ta làm cơ sở cho chúng ta tin cậy vào Chúa.

Hêb 4:15. *bị thử thách trong mọi việc, 2:18. Và, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy.*

II. THỬ THÁCH ĐIỀU GÌ.

Thể loại: Thần học Thực hành

Bài 8.

CHỨC VỤ DÂNG CỦA LỄ

Dânsốky 33:1. Câu gốc. I Phiơ 2: 9 + 4:10.

Nhưng anh em là...chức thầy tế lễ nhà vua...

Thần học thực hành là học về những lễ Đạo Thần học nhưng giải thích làm sao để chúng ta thực hành ngày nay.

Có Môise và Arôn quản lý, bài trước đã học Môise quản lý sự Mầu nhiệm, hay là nói ra Lời Chúa, bài này đề cập đến chức vụ quản lý của lễ của Arôn. Liên kết với Tân ước, Sứ đồ Phiơ nói về những người tin và trở nên con cái Đức Chúa Trời đều là thầy tế lễ. Vì vậy chức vụ thầy tế lễ là bài học rất cần cơ chúng ta ngày nay.

Có hai phần: **CHỨC VỤ VÀ CỦA LỄ.**

Bài này đề cập đến những gì liên quan đến chức vụ.

(Khi học Kinh thánh ghi nhớ: Học đầy đủ sự dạy dỗ của Kinh thánh, chứ không có nghĩa là có điều gì đang xảy ra.)

A. Chức vụ.

I. CÔNG VIỆC THẦY TẾ LỄ:

a. Theo nghĩa chữ. Hiểu cách thông thường là chức vụ để dâng của tế lễ cho Đức Chúa Trời. Nhưng thực sự theo điều Kinh thánh tỏ cho Arôn có rất nhiều:

Quản lý các công việc liên quan đến sự thờ phượng của dân sự. Bao gồm nhiều việc: Coi sóc Đèn tạm (Dân 18:1,5,7) Dâng của tế lễ (Lêviký 1-6) Tháp giữ đèn thánh (Xuất 27:20) Giữ lửa trên bàn thờ hàng cháy luôn (Lêv 6: 12,13) Đốt hương thánh (Xuất 30: 7,8) Dâng và cắt bánh trần thiết (Lêv 24: 5,9) Chúc phúc cho dân sự (Dân 6: 23, 27) Làm tẩy uế cho kẻ bị ôuế (Lêv 15: 30.31) Phân xử khi tranh tụng (Phục 17: 8, 13) Dạy luật pháp (Phục 33: 8,10) Thổi kèn trong các kỳ lễ (Giôs 10 : 1-10) Giục lòng dân sự lúc ra trận (Phục 30 : 1-4) Định giá cho vật biệt ra thánh (Lêv 27: 8) .

Vì, nói đến của lễ chỉ là một phạm vi hẹp , như nói đến dâng tiền là phạm vi hẹp là một phần của những của lễ đáng dâng cho Chúa, như vậy của lễ

b. Theo nghĩa rộng là tất cả những gì liên quan đến cuộc đời chúng ta. Đó là lý do chúng ta thấy thầy tế lễ ngoài dâng tế lễ, chăm sóc Đền tạm, dạy lời Chúa, phân xử tranh tụng, khám định ô uế...v.v.

II. GIÁ TRỊ CỦA CHỨC VỤ:

a. Giá trị phục vụ: Dầu được kêu gọi vào nhiều vị trí khác nhau, Môise, Thầy tế lễ và Dân sự, nhưng giá trị người theo Chúa không nằm ở danh gọi chức vụ, mà nằm ở chức việc. (câu chuyện: người nhà giàu nằm giắc chiêm bao được báo trong làng đêm nay có một người giàu nhất sẽ chết, người nghèo nhất sẽ bị bệnh. Thúc dậy ông sợ quá, rêm cả mình, đau nhứt cả đầu, lo sợ không dám ra khỏi nhà vì trong làng ông ta là người giàu nhất, nhưng đến trưa hôm đó có người cho ông hay là người đầy tớ của ông ngủ trong căn chòi vịt đã qua đời) hoá ra người nghèo nhất lại là giàu nhất , người giàu nhất đối với người lại là nghèo nhất đối với Đức Chúa Trời. Chức vụ cũng vậy.

*** Chức vụ là giấy báo việc phải làm.**

*** Khả năng là những gì được giao để phục vụ.**

b. Thước đo Chức vụ: Có ba điều cho thấy chức vụ có giá trị trước mặt Chúa:

- * Bao nhiêu người hưởng lợi từ chức vụ.
- * Làm công việc gì và hy sinh bao nhiêu.
- * Kết quả và Ảnh hưởng kéo dài bao lâu.

Mác 10: 42- 45. *...dân ngoại bắt dân suy phục mình, song các người không phải như vậy; trái lại ai muốn làm lớn trong các người, thì sẽ làm đầy tớ; còn ai trong các người muốn làm đầu, thì sẽ làm tôi mọi mọi người. Vì Con người đã đến không phải để người ta hầu việc mình, song để mình hầu việc người ta, và phó sự sống mình làm giá chuộc cho nhiều người.*

Với 3 thước đo ở trên, đem so và cuộc đời và chức vụ Chúa GiêXu:

- + Chúa phục vụ bao nhiêu người: Chúa phục vụ mọi người.
- + Chúa phục vụ việc gì và hy sinh: Ngài gánh tội lỗi đến chịu chết.
- + Ảnh hưởng của kết quả dài bao lâu: Ban sự Cứu rỗi đến đời đời.

Nên Chúa GiêXu được chức vụ cao trọng hơn hết là: *danh trên hết mọi danh.* **Philíp 2:11.** Chúng ta quý những người hầu việc Chúa, vì họ là người Chúa chọn họ để phục vụ chúng ta và tôi cũng tin rằng có nhiều người không có chức vụ nào, nhưng họ là người phục vụ rất nhiều người. Chúng nhân âm thầm, truyền giáo vô danh, những người dâng hiến ần danh...v.v.

- Chăm chỉ nghe theo lời ĐGHV. *chăm chỉ* là thái độ thường xuyên.
- Làm sự ngay thẳng trước mặt Ngài sống trước sự hiện diện của Chúa
- Lắng tai nghe các điều răn và giữ mọi luật lệ Ngài. Nghe để giữ, khác với : nghe để biết, hoặc nghe để hiểu. Hãy để lời Chúa tái tạo.

2. Dấu hiệu của người Chúa ở trong.

- Không giáng bình nào mà ta đã giáng cho xứ Êđiptô. Đây hiểu theo nghĩa thuộc linh là: Được cứu khỏi những tội lỗi để mắc trong thế gian.
- vi ta là ĐGHV, Đáng chữa lành các người. sự rịt lành những vết thương của quá khứ.
- 12 tuổi nước và bảy mươi cây chà là. bức tranh đời sống đầy đủ Thánh Linh như cây trồng gần dòng nước.

Thiên 1:2,3. *Song lấy làm vui vẻ về luật pháp của ĐGHV, và suy gẫm luật pháp ấy ngày và đêm. Người ấy sẽ như cây trồng gần dòng nước. Sanh bông trái theo thi tiết. Ê-sai 35:1.* **Đồng vắng và đất khô hạn sẽ vui vẻ; nơi sa-mạc sẽ mừng rỡ, và trở bông hường.** đã trở nên một bài ca nổi tiếng.

Tc 504. *Ra đi từ ngôi trời một dòng sông vào dương thế..dòng sông đi qua tiếng buồn chảy xa, giòng sông đi qua núi đồi trở hoa, Samac trở bông hường..cây hai bên dòng sông trở hao lá ngắt cánh đồng.*(**Êsai 41:17-20. 55:12,13**)

3. Phước hạnh khi Chúa ở trong. (chỉ về sự đầy đủ Đức Thánh Linh)

*** Các ý nghĩa hình bóng về 12 tuổi nước và bảy mươi cây chà là.**

a. Phước hạnh được nếm trước. Đất hứa có suối và cây chà là. Phục 34:3. *miền nam, đồng bằng, sông Giô đanh và trũng Giêricô, thành cây chà là.* Trên thiên đàng có dòng sông và cây sự sống. Khải 22:2. *Ở giữa thành và trên hai bờ sông có cây sự sống trở mười hai mùa, mỗi tháng một lần ra trái, và lá cây đó dùng để chữa lành cho các dân.*

Ápraham . Hêb 11:13. *chỉ trông thấy và chào mừng đàng xa.*

b. Phước hạnh trọn thời gian. Khải 22:2. có nhắc đến con số 12 là 12 tháng, cũng nhắc đến sự chữa lành giống như **Xuất 15:25.** Con số 70 chỉ về đời người. *Tuổi tác đếm được bảy mươi.* **Thiên 90:10.**

c. Phước hạnh được Chúa dùng. 12 chi phái Ysơraên, 70 trưởng lão (Dân 11: 16,25), trong thời Tân ước Chúa chọn ra 70 môn đồ (Luca 10:1). Vì vậy, 70 cây chà là chỉ về những người được Chúa dùng. Những người liên quan đến số 12, và 70 đều có liên quan đến từng trải được đầy đủ Đức Thánh Linh.

Bài 15.

- *Môise kêu van ĐGHV*. khi bị oán trách, Môise không đối trả, yên lặng với người nhưng nói với Chúa. *kêu van* là khẩn thiết cách hết lòng

2. Thấy được nan đề của mình.

- *Ngài bèn chỉ cho người*. nhờ Chúa chỉ mình thấy được điều cần làm.
- *một cây gỗ*. cây là hình ảnh con người, *gỗ* chỉ về cây chết. Chúa chỉ cho thấy những sự chết còn lại trong con người của mình (Lỗi rất nhỏ)

Êsai 59:1,2. *Này, tay ĐGHV chẳng trở nên ngắn mà không cứu được, tai Ngài cũng chẳng trở nên nặng mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với ĐCT, và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài với các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa.*

3. Có hành động theo lời Chúa.

- *người lấy liệm xuống*. Sự xưng ra và lìa bỏ. Môise muốn lấy, ông phải qui xuống, có nhiều người thấy được nan đề của mình nhưng không hạ mình đủ, sự ngắn trở vẫn còn đó.

- *nước bèn hóa ra ngọt*. nan đề được giải quyết tức thì.

* **Cầu nguyện nhưng không để ý điều ngăn trở Chúa trả lời.**

* **Xin Chúa làm điều tôi muốn, nhưng tôi không làm điều Chúa muốn.**

Điều chỉnh:

Thánh, không phải là so với người, hoặc là mình cảm thấy.

Tại một thành phố nhỏ, có hai anh em giàu nhưng xấu tánh. Người anh qua đời, người em đề nghị với Mục sư: Nếu trong bài giảng Ms nói: Anh tôi là một người thánh, tôi sẽ dâng cho nhà thờ 25 ngàn đôla.

Ms: làm sao tôi nói khác hơn được. Nhưng suy nghĩ thấy nhà thờ cũng cần một số tiền, nên trong lễ tang ông nói: Thưa quý vị, chúng ta biết khi còn sống ông là một người ngang ngược, ích kỷ, .v..v. Nhưng so với em trai của ông, thì ông ta là một người "thánh" hơn.

Có Chúa là điều kiện ắt có, nhưng chưa đủ, tiến thêm một bước nữa :

III. THEO CHÚA: CHÚA Ở TRONG.

Chúa Giêxu nói với môn đồ Ngài. **Găng 14: 17.** *vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người c20 các người ở trong ta và ta ở trong các người c23. chúng ta đều đến ở trong người.* 15:4. *Ta ở trong.*

Hình ảnh minh họa: Ly trong nước và nước cũng ở trong ly nữa.

giống như một người uống nước.. Chúa không chỉ ở với mà phải ở trong, chỉ có như vậy mới làm phong phú đời sống, cây chà là bên dòng suối, ngoài cây có nước mà nước cũng ở trong cây.

1. **Bí quyết để được Chúa ở trong** : Chúa vào lòng cách nào? c 26,27.

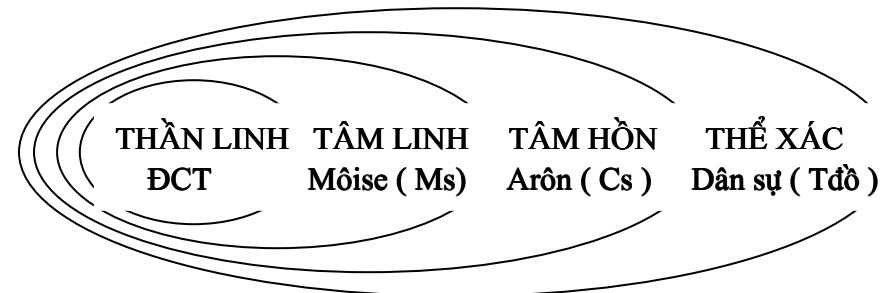
c. **Thí dụ soi sáng** : Một dòng nước chảy vào nhà, không hề khác nhau trong các giai đoạn quá khứ: nguồn, chọn lọc, phân phối trong thành phố, nhưng rồi người ta dùng để uống, nấu ăn, rửa rau, tắm, tẩy uế..v..v. Phước là được dùng theo ý chủ. Nó được phước hơn dòng nước dưới dòng sông, nhưng Chúa lại cũng dùng nó theo ý muốn Ngài nữa.

* **Chức vụ được đo bằng phục vụ.**

III. VỊ TRÍ CỦA CHỨC VỤ:

Để giúp cho chúng ta có một cái nhìn chung về Hội thánh, và các các chức vụ trong đó, có một hình dung. Khi Kinh thánh nói về Hội thánh là thân thể (**Êphêsô 5: 23**), ở trong thân thể có 3 phần: Thân xác, Linh hồn và Tâm linh. Điều này cũng tương ứng với nguồn máy hoạt động của dân Ysơraên, hay Hội thánh và một người tín đồ. Môise hình dung như tâm linh của dân sự, ông ra vào gặp Chúa. Arôn và chi phái Lêvi hình dung như chấp sự như linh hồn nghe tiếng tâm linh để phân bổ các công tác.

Mỗi một vị trí nằm ở giữa hai chức vụ khác, tạo nên ảnh hưởng hoặc xung đột, mà điều này chúng ta thấy trong dân Ysơraên xưa và trong Hội thánh ngày nay: **Thí dụ a. Áp dụng vào một con người:**

còn Linh hồn là tình cảm, học biết của con người. làm việc theo Thần linh hay Linh hồn? Mục sư ở giữa Chúa và Chấp sự.

+ Linh hồn ở giữa Tâm linh và thể xác, Linh hồn làm việc theo tiếng nói của Tâm linh hay thể xác. Chấp sự ở giữa Mục sư và Tín đồ.

+ Thân xác cũng ở giữa Linh hồn và xã hội, vậy thân xác chịu theo tiếng nói của ai ? Tín đồ ở giữa Chấp sự và xã hội.

b. **Áp dụng vào Hội thánh:** Nếu chúng ta thể chữ (Thần linh là Đức Chúa Trời), (Tâm Linh là Môise, Mục sư), (Linh hồn là Chấp sự), và (Thân thể là Tín đồ). Trên đây là hình ảnh của con người, hình ảnh của Hội thánh, nó giải thích cuộc chiến nội tâm, cuộc chiến thuộc linh trong

Hội thánh, nó giải thích lý do sự phát triển thuộc linh của một người, và sự phát triển của Hội thánh. (Đây là một phần trích trong loạt bài khám phá nội tâm, gồm nhiều bài, đã giảng hai bài)

IV. CHÚC VỤ THỜI TÂN ƯỚC.

Các chúc vụ Thời Cựu ước được chuyển giao, đây không phải sửa đổi, hoặc thay thế, nhưng là để hoàn tất ý định Chúa từ lúc ban đầu.

A. Chúa Giê-xu: Chúc vụ Thầy Tế Lễ Thượng phẩm của Arôn đã được chuyển giao cho Chúa Giê-xu. **Hêbơơ 7: 26-28.** *Ngài làm việc đó một lần thì đủ cả, mà dâng chính mình làm của lễ.* Arôn thầy tế lễ thời Cựu ước chỉ là cái bóng, hình thật là Chúa Giê-xu dâng chính mình.

B. Hội thánh: Hội thánh giữ chúc vụ tế lễ của chi phái Lêvi. Nghĩa là hết thầy người tin trở nên con cái Chúa đều được biệt riêng để làm thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời.

Có ba sự kêu gọi vào chúc Thầy tế lễ trong thời Ân điển.

(1) Chức Tế lễ bởi lời hứa. là chúc tế lễ cho mỗi người tín đồ.

* **Xuất 19: 6.** *các người sẽ thành một nước thầy tế lễ.*

* **I Phiơơ 2:9.** *Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chúc thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh, là dân thuộc về Đức Chúa Trời...* Đây không phải là việc mới, mà làm thành lời Chúa phán trong Cựu ước, cả dân Ysơraên là một nước thầy tế lễ, mỗi người tin Chúa đều là thầy tế lễ.

Khải huyền 1: 6.... *nên thầy tế lễ của Đức Chúa Trời là Cha...*

(2) Chức tế lễ bởi công cử. **Công vụ 6:1-6.** là chúc phó tế hay Chấp sự của Hội thánh. Nguyên văn Diakonos. dịch ra tiếng Việt là Phó túc là phụ, Tế là tế lễ. Người phụ việc dâng tế lễ. Việc này cũng đã xảy ra trong thời Cựu ước. **IISứ ký 29: 33,34.** *thầy tế lễ ít quá...vì vậy anh em họ là người Lêvi, bèn giúp đỡ họ cho đến khi xong công việc.*

(3) Chức tế lễ bởi kêu gọi: có những người được kêu gọi đặc biệt để làm những việc riêng biệt hơn. **Mác 3:13,14.** *Đức Chúa Giê-xu đòi những người Ngài muốn. Ngài bèn lập mười hai người, gọi là sứ đồ, để ở cùng Ngài và sai đi giảng đạo.* Sự kêu gọi riêng cho một số người.

Hêb 5: 4 *Vả lại, không ai chiếm lấy chức trong đó cho mình; phải được Đức Chúa Trời kêu gọi như Arôn ngày xưa.*

Galati 1: 15. *Nhưng khi Đức Chúa Trời, là Đấng đã để riêng tôi ra từ lúc còn trong lòng mẹ, và lấy ân điển gọi tôi vui lòng bày tỏ Con Ngài ra trong tôi, hầu cho tôi rao truyền Con đó.* Chúc vụ Sứ đồ là một chúc vụ thầy tế lễ được kêu gọi riêng biệt..

1. Khi nào điều này có thể xảy ra ?

- **Đi khỏi biển đỏ, đến nơi đồng vắng c22.** biển đỏ là nan đề, cũng là tín đồ sau báp têm, kể đó đến nơi đồng vắng. Khi chúng ta đi qua nan đề lớn, khi chúng ta nghĩ không còn kẻ nghịch đuổi theo, vì đạo quân Êđípô đã bị chôn vùi dưới biển, đây là lúc khô hạn thuộc linh.

* **Khi bạn tưởng được cứu là đủ, là lúc bạn có nhiều vấp ngã hơn hết.**

2. Ngoài Chúa là khi xử lý nan đề một mình:

- **Sự khô khan về thời gian.** *Trọn ba ngày trong đồng vắng.* Nếu chưa gặp được Chúa, và đáp ứng từ Ngài dù cho đến bao lâu cũng thế, con người không bao giờ tìm được sự thoả mãn.

- **Sự khô khan dù nỗ lực:** *kiếm chẳng được nước.* Theo Chúa nhưng vẫn còn loay hoay tìm kiếm trên đất, khi gặp nước thì lại là nước đắng.

3. Ngoài Chúa là khi trách người và hoàn cảnh.

- **Sự khô hạn trong lời nói:** *dân sự bèn oán trách.* Khi khát nước thì giọng nói sẽ khô khan, và lời nói khó nghe. Tấm lòng khô hạn cũng làm khốn khổ người khác.

Chúa Giê-xu phán: Nghe lời nói biết trong lòng chứa gì. Ma 12:34. *Bởi sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. Lời lành do nơi chứa..*

- **Sự kỳ vọng nơi con người:** *oán trách Môise*, đức tin ở giai đoạn này là đặt nơi con người, thấy Môise làm nhiều phép lạ trong xứ Êđípô, rồi phép lạ rẽ biển đỏ, đến khi không có nước, Môise cũng tìm cũng khát cũng giống như họ. Thất vọng ! Niềm tin nơi con người sẽ ngã lòng .

Hêb 6:19. *Chúng ta giữ điều trông cậy này như cái neo của linh hồn, vững vàng bền chặt, thấu vào phía trong幔.*

Điều chỉnh:

* **Theo Chúa là bước vào mối tương giao**, chứ không phải gia nhập tôn giáo. Vì vậy khi có điều gì bất thường xảy ra, là con cái Chúa cần đặt ra những câu hỏi sau đây :

- + Có thể trước đây có điều gì sai ý Chúa không ?
- + Chúa phán với tôi điều gì trong việc đang xảy ra ?
- + Cần Chúa trước và trong nỗ lực của mình.

Theo Chúa mà ở ngoài Chúa thì cũng đi từ samạc này qua samạc khác mà thôi ! Đây là lý do nhiều người theo Chúa vẫn thấy khô khan.

II. THEO CHÚA: Ở TRONG CHÚA.

Hình ảnh minh họa: hình ảnh thứ hai. Tôi ở trong Chúa, như cái ly được bỏ vào trong nước. Có Chúa ở với tôi. c23-25. các dấu hiệu:

1. Tìm đến Chúa khi có nan đề.

NĂNG LỰC THEO CHÚA

Dã số ký 33: 9- 14. Thiên 84: 5.

Phước cho người nào được sức lực trong Chúa,
và có lòng hướng về đường dẫn đến Si-ôn.

Bài học đầu tiên Chúa dạy dân Ysơraên: Bí Quyết Theo Chúa.

* **Tóm lược:** Qua biển đỏ dân Ysơraên đi đến nơi đồng vắng Su-rơ. Gặp chỗ nước đắng, không uống được họ oán trách, Môise kêu van với Chúa, Ngài chỉ cho Môise cây gỗ liệng xuống nước, nước đắng hoá ngọt. Sau đó họ đến tại Êlim, nơi có 12 suối nước và 70 cây chà là.

* **Diễn tiến:** - c22. chẳng được nước; - c23. nước tại đó đắng;
- c25. nước bèn hóa ngọt; - c27. mười hai suối nước.

* **Chủ đề:** là Nước: không có, đắng, ngọt, suối; trước đó là cây gỗ khô, sau đó là 70 cây chà là. Chúa đang nói gì đây? nhu cầu thiết yếu, nếu không có nước không thể đi qua sa mạc. Nước chỉ về Đức Thánh Linh, nếu không có Thánh Linh không thể theo Chúa. Nhu cầu thiết yếu của chúng ta là sự đầy đầy Đức Thánh Linh.

* **Không thể tự vào Thiên đàng vì như lợi qua biển.** Phải được Cứu rỗi.

* **Không thể tự theo Chúa vì như đi bộ qua sa mạc.** Phải đầy đầy Đức Thánh Linh.

Câu hỏi: Vì sao tôi tin Chúa vẫn có lúc cũng thấy khô khan, tuyệt vọng? Bài học này giúp thấy được vấn đề mình đang ở tình trạng nào.

Xuất 15:22-27. Theo Chúa có 3 giai đoạn:

I. THEO CHÚA: Ở NGOÀI CHÚA.

* Nghe thì lấy làm lạ, nhưng là thực sự xảy ra rất nhiều, tín đồ chưa được cứu, Mục sư chưa được tái sanh. Có thể Chúa đã vào rồi lại trở ra.

- **Người tín đồ** có thể ở ngoài Chúa. Nhã ca 5:3. ghi câu chuyện tình, mà lương nhơn ở ngoài gọi mở cửa, nàng bên trong nói: tôi đã cố áo ngoài rồi làm sao mặc nó lại, đã rửa chơn rồi lẽ nào làm lấm lại.

- **Hội thánh** cũng có thể ở ngoài Chúa. Khải 3:20 thư gửi cho HT Laodixê. Này Ta đứng ngoài cửa mà gõ, nếu ai nghe tiếng ta...v

* **Hình ảnh minh họa:** hình ảnh không có nước trong ly, hoặc có nhưng nước trở nên đắng (đổi màu). Bản chất nước không mùi, không màu, không vị, đắng là có một thứ gì khác trong nước.

CỬA LỄ CHÚA DẠY

Dân 33:1.b. Rôma 12:1.

Vậy, hỡi anh em, tôi lấy sự thương xót của Đức Chúa Trời khuyên anh em dâng thân thể mình làm của lễ sống và thánh, đẹp lòng Đức Chúa Trời ấy là sự thờ phượng phải lẽ của anh em.

Thời Tân ước chúng ta là Thầy Tế lễ của. Vậy, thầy tế lễ dâng gì?

* **I Phierơ 2:5...** làm chúc tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng.
Mỗi Tín đồ có 3 loại Cửa lễ.

I. CỬA LỄ LÀ THÂN THỂ MÌNH.

a. Sự chuyển tiếp Cựu qua Tân ước:

Rôma 12:1... dâng thân thể làm của lễ mình làm của lễ sống và thánh.

Có hai lần chúng ta được thoát chết. Theo nghĩa hình bóng, trong Cựu ước dân Ysơraên thoát chết khi con sinh tế chết thế cho họ trên bàn thờ, lần thứ hai khi Chúa Giêxu thay thế chúng ta chịu treo trên thập tự giá.

Chữ: Vậy, trong câu Kinh thánh này có nghĩa là cũng vì lẽ đó, được ghi trong đoạn 11:30-32. có 4 lần ghi sự thương xót của Chúa. 12:1 nhắc lại vì sự thương xót của Chúa. Chúng ta dâng thân thể mình, hay là hầu việc Chúa không phải là chúng ta thương Chúa bèn là Chúa thương xót và cứu chúng ta.

Sống và thánh có nghĩa là gì? bắt đầu đoạn 12- 16. là những của lễ liên quan đến sống, bắt đầu bằng tư tưởng được thay đổi, c2. kể đó c3 tư tưởng chỗ có cao quá lẽ, nhưng phải có tâm tình tâm thương. Nhưng của lễ không phải những gì xa vời mà ngay trong cuộc sống chúng ta. Khởi sự là lấy ân tứ trong thân thể mình góp phần công việc Chúa. c6-8. Kể đó yêu thương nhau trong Hội thánh c9-16, sau nữa với mọi người c17-21. Vâng phục nhà cầm quyền 13:1- 7. v..v..

II. CỬA LỄ LÀ LỜI NGỢI KHEN.

1. Sự chuyển tiếp Cựu qua Tân ước:

- **Chi phái Lêvi Cựu ước:** là chi phái ngợi khen trong đền thờ (ISử ký 23:2- 5.. và bốn ngàn người ngợi khen Đức Chúa Trời) vì vậy ngày nay chúng ta là

- **Chi phái Lêvi thuộc linh:** ngợi khen Đức Chúa Trời. Hêbơrơ 13:15.
Hãy cất Đức Chúa Giêxu mà hằng dâng tế lễ bằng lời ngợi khen, nghĩa là bông trái của môi miêng xưng danh Ngài ra.

Lời nói như hoa nữa người nghe như thấy được một đóa hoa, trái: Cụ thể như cầm được trên tay, người tin đồ có lời nói mà người nghe như thưởng thức được một trái cây ngon. Đó mới thật là sự ngợi khen Chúa dạy.

Đây, một lần nữa cũng có chữ **Vậy**, tức là điều nói ở trên tức là **Hêb 13:12,13**. *Chúa Giêxu chịu khổ, chúng ta cũng ra ngoài thành đồng chịu điều sỉ nhục, c14. không có thành*, cuộc sống theo Chúa chịu thiệt thòi, **Vậy**, giữa lúc đó ngợi khen Chúa, đó là của lễ ngợi khen. Ngợi khen Chúa lúc thuận cảnh bình an, là chuyện ai cũng làm được, của lễ Ngợi khen c.12 giữa hoàn cảnh khó khăn hơn hết mà vẫn cảm tạ Chúa. Không chỉ là ca hát trong nhà Chúa, nhà riêng mà cũng chỉ về mỗi khi nói về Chúa hãy nói với lời ngợi khen. Sự ngợi khen là dấu hiệu của sự sống thuộc linh. Phaolô và Sila ngợi khen Chúa trong ngục tối, thân thể bị đòn tím bầm, nền ngục rung động, xiềng tù thấy đều tháo cả, người đê lao và cả gia đình được cứu.

Tiến sĩ W. I. Fee đến giảng cho một Hội thánh. Ms nơi đó cho biết có một tín đồ có tánh nói xấu gây chia rẽ trầm trọng. Nghe vậy tiến sĩ muốn đi thăm. Vừa đến nơi, y như rằng người tín đồ này nói xấu từ Ms, Cs, tín đồ suốt 2 tiếng đồng hồ. Tiến sĩ không nói được một lời nào, ông từ giả ra về, trước khi tiễn người tín đồ này mời Ms đi thăm vườn, đề nghị biếu Ms một giỏ đầy mang về. Ms đi ra vườn, lượm một giỏ đầy toàn là trái hư thối đã rụng xuống đất. Gia chủ ngạc nhiên: Sao ông không hái những trái ngon trên cây mà chỉ lượm những trái hư thối dưới đất. Ms ôn tồn đáp: Ông ơi! tôi ước ao từ hôm nay trở đi ông hãy sống như lời ông nói với tôi. tại sao chúng ta không hái những trái tốt đẹp của người khác, mà cứ thích lượm những trái hư thối đã rơi xuống đất. Sao không nói về những điều tốt đẹp mà chỉ nói xấu nhau. Kể từ chuyến thăm ấy người tín đồ này hoàn toàn thay đổi.

Hãy nghĩ đến những trái tốt Chúa ban, để luôn có lời ngợi khen.

III. CỦA LỄ LÀ SỰ DÂNG GIÚP.

1. Sự chuyển tiếp Cựu qua Tân ước:

- **Thầy tế lễ Cựu ước:** giúp cấp phát lương thực cho người nghèo khó. **Nêhêmi 8: 9.** *..Exora, thầy tế lễ và thầy thông giáo, cùng người Lêvi mà dạy dỗ dân sự... c10..gởi phần cho những người không có sắm sửa gì hết + c11,12).*

- **Thầy tế lễ tân ước:** **Hêb 13:16.** *Chớ quên việc lành và lòng bố thí, vì sự tế lễ đường ấy đẹp lòng Đức Chúa Trời.* Để ý việc lành, bố thí ở đây là của lễ, không chỉ về giúp đỡ hay là ban cho người nghèo.

chết. Người cũ là gì? Ý riêng, là chịu theo tư dục..v..v. Nói khác hơn: Khi người cũ chết đi, người mới sẽ bắt đầu.. Sự sống không nảy mầm nếu không chết người cũ.

Giăng 12:24. *Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi thì kết quả được nhiều.*

* **Nicôdem và Phaolô** giống nhau mọi phương diện, thậm chí Chúa dành cho Nicôdem cơ hội để trở nên Sứ đồ trước Phaolô nữa. Nhưng họ khác nhau Phaolô chịu vỡ lớp vỏ của mình còn Nicôdem giữ lại lớp vỏ đó để là một môn đồ kín dấu.

* **Bài cầu nguyện của thánh Augustine**, sau này đã trở thành bài hát: Lạy Chúa từ nhân xin cho con biết mến yêu và phục sự Chúa.. vì chính khi thử tha là khi được tha thứ, chính lúc quên mình là lúc gặp lại bản thân. Chính lúc chết đi là khi vui sống an bình.

6. Ma-ra: **Tĩa sửa để trọn vẹn:** **Giăng 15: 2.** *Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả để được sai trái hơn*

* **Hỏi:** - Vì sao qua biển đỏ họ lại đi 3 ngày không có nước,

- Gặp nước thì lại là nước đắng,

- Chúa bảo liệng cây gỗ xuống thì nước đắng hoá ngọt có nghĩa gì?

* **Có nguyên nhân mới có hậu quả.** Hãy đọc lại: **Xuất 14:11.** *chúng lại nói cùng Môise rằng: xú Êđípô há chẳng có mộ phần, nên nôi người dẫn chúng tôi vào đồng vắng đặng chết sao? ..để mặc chúng tôi phục dịch dân Êđípô, vì thà phục dịch họ còn hơn phải chết nơi đồng vắng.* - Chúa nghe lời làm bầm, nhưng Ngài phải đưa họ đi qua biển đỏ trước đã, rồi sửa dạy sau.

* **Hãy xem hiện tại và nhớ lại quá khứ để, biết Chúa muốn nói gì.**

Biển đỏ và Ma-ra có hai vẻ đối nhau: Biển đỏ có nước, Mara có nước. Biển đỏ có làm bầm, Mara có nước đắng. Biển đỏ đi xuống đi qua được, Mara liệng cây gỗ xuống nước nên ngọt.

- **Cây gỗ liệng xuống thì nước hóa nên ngọt?** cây gỗ khô chỉ về sự chết, liệng xuống nước là hình ảnh dân Ysơraên đáng phải có khi xuống nước biển đỏ, bước đi đừng phàn nàn, nước đắng sẽ trở nên ngọt. Tôi cũng tin rằng cây gỗ cũng chỉ về thập tự giá của Chúa, nhưng đó là hình bóng về sau, còn bài học thực tại Chúa dạy dân Ysơraên lúc đó: Nếu các người đi xuống biển đỏ như liệng cây gỗ xuống nước, thì ngày nay không có nước đắng.

+ **Kết:** Liên kết với Tân ước. **Côl 3:10 và Êphêso 4: 22-24.**

Lúc người ta bắt đầu sản xuất Tivi, có tranh luận xảy ra trong Hội thánh tín đồ có nên có tivi trong nhà không ? Thời đó gọi là xem Xine trong rạp chiếu phim, thường pha lẫn ..nên có nhiều người nói là mua tivi giống như đem rạp chiếu phim vào nhà. Ngày nay là internet.?

3. Êtam: **Trông lên để thấy Chúa.** Côlôse 3:1. *Vậy nếu anh em được sống lại với ĐCT hãy tìm các sự ở trên trời.*

* **Vi sao Chúa dùng hình ảnh Trụ Mây và Trụ Lửa** để chỉ về sự hiện diện của Chúa ? Đây chỉ nói 1 điểm: Theo Chúa, Ngài muốn chúng ta **nhìn lên**. + Khi Lót lấy hết cách đồng, Chúa bảo Ápraham hãy nhìn lên. Khi Ápraham dâng con Ysác trên bàn thờ. **Sáng 22:13.** *Ápraham nhướng mắt lên, xem thấy sau lưng một con chiên đực.* **Thiên 121:1.** *Tôi ngước mắt lên trên núi.* **Công vụ 7:59.** *Êtiên mắt ngó chăm lên trời.*

Vi sao Môise đập trên hòn đá hai lần ? bị phạt không vào được đất hứa ? Hãy xem **Xuất 17: 6.** *Này ta sẽ đứng đằng trước người, ở trên hòn đá tại Hôrếp kia, người hãy đập hòn đá thì nước từ đó chảy ra.* Môise đã quên Chúa trên hòn đá ! Chúa đang ở trên Hội thánh, không thấy sự tể trị của Chúa, chúng ta đã có những lời không xứng. Thật nguy !!

4. Phihahirôt: **Tuân theo để trải nghiệm.** Theo Chúa có lúc Ngài bảo chúng ta đi vào chỗ không phải là đường. Để tập chúng ta vâng lời và để phạt kẻ dữ (đạo quân Pharaôn).

* **Phía sau mỗi mạng lệnh luôn có lý do của Ngài.** Khi Bác sĩ bảo với Y tá lấy thuốc cho bệnh nhân, sẽ không giải thích bệnh nhân thế nào và trong loại thuốc này có gì. Bên trong toa thuốc có cả sự khôn ngoan tài tình của thầy thuốc.

* **Nan đề theo Chúa là chúng ta dành cho mình quyền lựa chọn.**

Lời Chúa (KT) là một thân thể hoàn chỉnh không bớt hoặc thêm vào.

5. Biển đỏ: **Tự bỏ để được sống.** **Luca 9:23.** *Nếu ai muốn theo ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày vác Thập tự giá..*

* **Chặng biển đỏ.** **Xuất 14:21,22.** Có 3 loại người xuống biển đỏ:

- **Đạo quân Êđiptô.** **Thành phần truy đuổi.** Mang theo tất cả những gì mình có, bản tánh xác thịt, lòng căm giận, vũ khí, luôn luôn phản ứng, họ bị dòng nước che lấp không qua được.

- **Dân ngoại di theo:** **Thuộc viên cảm tình.** qua được, nhưng không đổi mới, có từng trải thuộc linh.

- **Dân Ysoraên.** **Thuộc viên được cứu.** Được kêu gọi để trở nên một dân thuộc riêng về Chúa. Ra đi bởi sự Cứu rỗi qua hình ảnh con chiên Lễ Vượt qua. Báp-têm không chỉ xuống nước, mà là kẻ con người cũ mình đã

2. Ý nghĩa chữ "làm lành" trong Thánh kinh:

Chúa Giêxu nói về chữ: *ai đã làm lành thì sống lại để được sống.* **Giăng 5:29.** chữ lành này không phải là làm việc lành, mà là dấu hiệu của người thật trọn vẹn trong ơn Cứu rỗi. hãy xem:

* **Êphêsô 2:10.** *..đã được đựng nên trong Đức Chúa GiêXu để làm việc lành mà Ngài đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo.*

* **IITimôthê 3:17.** *Hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trộn ven và sắm sẵn để làm mọi việc lành.*

Người được *đựng nên* trong Chúa, và *trộn ven* mới làm được. Có 3 việc:

(1) **Việc lành với các Thánh đồ:** + **IICôr 8:4.** *và nài xin chúng tôi làm ơn cho họ có phần dự giùm giúp các thánh đồ.* Vì người không ra đi cho Chúa thì dự phần với người ra đi, và như vậy chúng ta sẽ được cùng gặt phần thưởng của người giảng Tin lành.

IIIGiăng 6. *Anh sẽ giúp đỡ sự đi đường cho các anh em một cách xứng đáng với Đức Chúa Trời..c8. Chúng ta tiếp đãi những người thể ấy, hầu cho chúng ta với họ đồng làm việc cho lẽ thật.*

Phil 4: 10. *Tôi rất được vui mừng trong Chúa, vì nay anh em lại lo tưởng về tôi lần nữa - c18c như thức hương có mùi thơm, tức là một của lễ Đức Chúa Trời đáng nhận, và đẹp lòng Ngài.*

(2) **Việc lành với anh em trong Chúa.** + **IICôr 9:** *1...giúp đỡ thánh đồ. c7. kẻ thí của. c8c rời rộng nữa để làm các thứ việc lành. c12 Vì việc phát tiền bố thí..đỡ ngặt cho các thánh đồ.*

+ **IICôrinhtô 9:1.** *Vả lại về việc giúp đỡ các thánh đồ..*

(3) **Việc lành với mọi người.** **9 : 13c.** *về sự bố thí của anh em đối với họ cùng đối với mọi người.*

Kết : **Mathiô 10: 41.** *Ai rước một Đấng tiên tri vì là tiên tri, thì sẽ lãnh phần thưởng của Đấng tiên tri; ai rước một công chính vì là người công chính, thì sẽ lãnh phần thưởng của người công chính.*

c42. *một người trong bọn nhỏ này...người nhỏ này.* Đây là hai chữ dễ hiểu nhầm.

* **Để ý thương vấn:** *đấng tiên tri, người công chính, người nhỏ.* Không phải chỉ về đứa trẻ, *bọn nhỏ.* Nhóm nhỏ ít người này, và *người nhỏ,* một người đầy tớ Chúa tâm thương. "người đầy tớ hèn mọn của Ta, ở giữa một nhóm nhỏ" + **Của lễ là sự dự phần với người hầu việc Ta.**

Bài 10.

QUẢN LÝ CỦA DÂNG

I Côrinhtô 8:16- 24. Câu gốc: c19b

Là việc chúng tôi làm trọn để tỏ vinh hiển chính mình Chúa ra.

Dãnsốky 33:1c....có Môise và Arôn quản lý. Có 3 câu hỏi:

1. Vì sao có cần Môise và Arôn quản lý ?
2. Những phẩm hạnh cần có trong vị trí này ?
3. Liên quan gì đến Lễ đạo Thuộc linh ?

Công việc của Thầy tế lễ là dâng của lễ, nhưng việc "*quản lý của dâng*" còn quan trọng hơn nữa.

Hãy xem giữa lúc đang nói về của dâng IICô 8, 9, Phaolô dành phần giữa hai đoạn này để hướng dẫn về chức vụ quản lý của dâng.

(Một cách nghe giảng để hiểu , là mở Kinh thánh ra dò theo khi nghe giảng. Vì Dàn bài và Trình bày ra từ Kinh thánh).

I. HỌ LÀ AI ?

Trả lời câu hỏi số 1. Cựu ước có Môise và Arôn quản lý, ngày nay Mục sư và Chấp sự chịu trách nhiệm.

c16 - 24. Sứ đồ Phaolô đề cập đến một ban có 4 người chịu trách nhiệm đến tiền dâng Chúa. Gạch dưới. c16, 18, 22. và Phaolô 9: 5.

1. Sứ đồ Phaolô: chỉ dẫn Hội thánh làm thế nào để dâng và dùng.

a. Hướng dẫn người dâng (8:1-15.) c6. *Tôi nói điều đó chẳng phải để truyền dạy...c10. Ấy là tôi ngỏ cho anh em; ý đó là ích cho anh em..*

b. Hướng dẫn người giữ : c16-24. có 3 người được nói đến đây:

2. Một Giám mục:Tít. c16,17; 23. *Tít, thì là bạn bè tôi, và là người cùng làm việc với tôi ở cùng anh em. Bạn :* có 2 ý nghĩa:

- **Người đồng lao trong chức vụ, II Cô 3: 9.** *Vả, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời.* Theo cách nói của Chúa Giêxu: **Giăng 15:15.** *Ta chẳng gọi các người là đầy tớ..nhưng gọi các người là bạn hữu.* Tít là Giám mục người được Phaolô huấn luyện trở nên người hầu việc Chúa cũng như Timôthê. (**Tít 1:5.** PL gọi Tít là con) người làm công việc cho Chúa là người biết và thực hành Lễ đạo.

- Cùng một tấm lòng với Chúa. 12:18c. *Chúng tôi há chẳng bước đi bởi một Thánh Linh, theo cùng một dấu chơn sao ?*

3. **Một chấp sự:** c18,19. người không được nói rõ tên, chỉ biết người này là một người đã được các Hội thánh lựa chọn. ngày nay chúng ta gọi là bầu cử. Đây hơn thế, là một chấp sự của các Hội thánh. Làm việc trong

cùng làm việc này. Sự quan tâm hay tình thương trong Hội thánh là việc làm của mọi người.

Các nhà nghiên cứu về gia đình đang báo động một nếp sống gọi là:

* **Ở trọ trong gia đình.** Đi làm, đi học về là vào phòng riêng. Không còn trò chuyện, vui đùa với nhau. mỗi người mỗi việc, mỗi người một góc. Thế giới mất tình thương vì gia đình không còn tình thương.

* **Ở trọ trong Hội thánh.** Trong tuần chúng ta có bao nhiêu cuộc điện thoại, trong đó có bao nhiêu anh em trong Hội thánh ? chúng ta trách Hội thánh không quan tâm đến tôi, Hội thánh là ai ? là mọi người trong đó có mỗi cá nhân chúng ta. Chính mình đã thiếu quan tâm nhau.

Điểm bắt đầu mọi phước hạnh là lòng yêu thương. + Vì ĐCT yêu thương thế gian + Hội thánh đầu tiên bắt đầu bằng tình yêu, + 9 trái Thánh Linh trái đầu tiên là lòng yêu thương. + Vì sao ? vì đó là bằng chứng đang ở trong một thân thể, trong đại gia đình Đấng Christ.

Điểm bắt đầu sa sút cũng là suy giảm tình thương. Cá nhân, Hội thánh, Thế giới + Adam đổ lỗi Eva. + Cain giết em mình là Abên. + Lót đi khỏi Ápraham + Sasút của Hội thánh Laodixê: *Nhưng điều ta trách người là người đã bỏ tình yêu ban đầu.* + Sự băng hoại của thế giới. **Mathiơ:12.** *Lòng yêu mến của phần nhiều người nguội lần.*

* **Nghe một câu nói chúng ta biết người ấy đang lớn lên trong Chúa, hay là suy giảm thuộc linh.**

2.Sucôt: **Tinh sạch để biệt riêng.** **Giăng 13:10,11.** *Các người được tinh sạch, nhưng chưa phải tinh sạch đều.* (c3. Trong sạch là tác động bởi lời Chúa. Tinh sạch là hành động đáp ứng) **Xuất 12: 38,** *lại có vô số người ngoại bang đi lên chung. c39.* *Chúng bèn hấp bánh không men bằng bột của mình đem theo từ xứ Êđiptô; bột không men.* Cả hai câu này có một nghĩa gì ?

- Đi chung với người chưa tin, nhưng không sống theo cách của họ.

- Ăn bột của xứ Êđiptô nhưng không có men. Nghĩa là gì? Ra khỏi thế gian không có nghĩa tất cả những gì trong thế gian, bỏ hết ! không ! trong thế gian cũng có nhiều điều tốt. Chử nhắc hai lần: Không men. Khoa học, kỹ thuật, Y học, văn học, kiến trúc..v..v tất cả đều góp phần xây dựng một cuộc sống tốt đẹp hơn cho thế giới, nhưng nhớ là hấp không men, men chỉ về tội lỗi, những gì không đẹp lòng Chúa.

ICô 5:7,8. *Hãy làm cho mình sạch men cũ đi, hầu cho anh em trở nên bột nhồi mới không men, như anh em là bánh không men vậy....nhưng dùng bánh không men của sự thật thà và của lễ thật.*

CHUYỂN ĐỘNG THUỘC LINH

Dã số 33: 5- 8. Câu gốc. Cô-lô-sê 3:10.

Mà mặc lấy người mới là người đang đổi ra mới theo hình tượng

Đáng dựng nên người ấy, đáng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn.

Ý nghĩa: **Biển đỏ** là sự tái sinh ; **Giô đanh** là sự Nền thánh ; **Samac** là những chuyển động thuộc linh từ **Tái sinh đến Nền thánh.**

Câu hỏi: Điều gì cho biết tôi đang có sự sống thuộc linh ?

Căn cứ vào : Dân 33: 5-8.

I. VIỆC GÌ XẢY RA.

+ **5 chặng dừng và điểm ghi nhớ:**

1. Su-cốt; 2. Ê-tam, 3. Phi-ha-hi-rốt; 4. Biển đỏ ; 5. Mara.

1. **Tại Su-cốt. Xuất 12: 37- 39.** **Đếm người và ăn.** Họ đếm số người ra đi, 60 vạn người đàn ông = 600 x 3 = 1.800.000. gần 2 triệu người.

- c36. Đi với người ngoại bang.

- c39. Ăn bột của xứ Êđíp-tô, không có men.

2. **Tại Ê-tam. Xuất 13:20.** **Mây và Lửa.** Trụ mây ban ngày và trụ lửa ban đêm, có sự hiện diện của Chúa qua hình ảnh thấy được.

3. **Tại Phi-ha-hi-rốt. Xuất 14:1-3,9** **Tướng Lạc đường.** Nơi không phải là đường, khiến Pharôn cho rằng Ysơraên lạc đường, và họ đuổi theo.

4. **Tại Biển đỏ. Xuất 14: 29.** **Qua biển.** như đi trên đất khô.

5. **Tại Ma-ra. Xuất 15:22** **Nước đắng.** sau khi qua biển họ đi trong đồng vắng 3 ngày chẳng có nước, đến Mara gặp giếng có nước đắng, Chúa dạy lấy thanh gỗ liệng xuống nước, nước trở nên ngọt.

II. Ý NGHĨA MỖI CHẶNG.

+ **5 chặng có 6 dấu hiệu** sự sống thuộc linh đang xảy ra ?

1. **Sucốt: Tình thương để bắt đầu. Giảng 13:35.** *Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta.* * **Điều gì xảy ra đầu tiên trong một thai nhi ?** **Trái tim** có trước nhất.

* **Điểm bắt đầu cho đời sống thuộc linh?** là Tình yêu. Chúa phán: *Nếu các người yêu nhau, Ấy là tại điều đó mà thiên hạ nhận biết các người là môn đồ ta.*

Chữ " *được chùng* " cho thấy không phải mạng lệnh Chúa, nhưng vì quan tâm, vì tình thương họ đếm thủ số anh em mình được bao nhiêu, không chỉ Môise làm sao đủ sức đếm 600 ngàn người đàn ông, mọi người

Hội thánh có chấp sự của Hội thánh, liên Hội thánh thì có chấp sự của các Hội thánh.

4. **Một đại diện.** c22 một người anh em đáng tin cậy, đã chịu Phaolô thử thách trong nhiều dịp.

c23. Tóm lại: Phaolô và Tít là đầy tớ Chúa, và hai người là đại diện của Hội thánh. Đây chính là hình ảnh Môise và Arôn trong Cựu ước.

Vì sao lại có nhiều người như vậy ?

a. Tính quan trọng: không ở trên một người chịu trách nhiệm, mà một ban bao gồm Sứ đồ và Giám mục, Chấp sự và đại diện tín hữu.

b Sự vâng phục: Trong vườn Êden con người chọn ăn trái cây biết điều thiện và điều ác để tự quyết định, nhưng trong Hội thánh Chúa đem con người trở lại sự vâng phục Chúa, bởi đó Sáng 6. Thần, hay Thánh linh của Đức Chúa Trời lìa khỏi loài người, trong Công vụ 2. Thánh Linh lại đến trên Hội thánh.

Áp dụng **Tính cân bằng: Thiên nhiên, Gia đình, Hội thánh:**

- **Thiên nhiên:** Vì sao cần có Mặt trời và mặt trăng ? sự cân bằng hỏa và thủy, sức nóng mặt trời là cho nước đi lên cây, và sức hút của mặt trăng làm cho thủy triều dâng lên bù vào chỗ bốc hơi và nhu cần cây cối. Khi mặt trời nắng quá mà thủy triều không dâng lên, hoặc thủy triều cao quá mà thiếu ánh nắng mặt trời.

- **Gia đình:** * *Một người (ông hay bà) không tạo nên hạnh phúc.* Hạnh phúc gia đình ở chỗ cộng tác, người xưa nói: của chồng công vợ, ở xứ Mỹ: đồng vợ đồng chồng. Đánh mất hạnh phúc ngay trong điều chúng ta quá lo cho Gia đình, mà quên yếu tố cộng tác Chúa đã đặt vào gia đình: *Ta làm nên kẻ giúp đỡ.* Hạnh phúc vì thấy giá trị mình.

Tôi biết có một ông chồng rất yêu vợ, nhưng từ khi mua được ngôi nhà mới, đêm nào ngủ cũng nghe vợ thở ra. Hỏi cũng không nói. Sau đó nhờ Mục sư tư vấn, hỏi riel bà mới đáp: mọi việc ông ấy định liệ, tôi chẳng có phần gì trong đó. Gặp người tín đồ này vị mục sư nói: ông biết xây nhà nhưng không biết xây tổ ấm. Cùng một cách đó,

* **Chúng ta bị cám dỗ ngay trong chỗ sống hầu việc Chúa.**

- **Hội thánh:** * *Hãy cho mọi người biết rằng mình có giá trị, họ sẽ hầu việc Chúa tốt hơn khả năng họ có.*

Bạn hãy thực hiện gia đình, Hội thánh ngay hôm nay, sẽ thấy đổi khác.

II. PHẨM HẠNH.

Trả lời câu hỏi số 2. Khi đề cập đến những vị này Phaolô không quên ghi vào những phẩm hạnh của người vốn thật cần thiết, **phẩm** là những gì

bên trong, và hạnh là biểu lộ bên ngoài thấy được. Làm mẫu trong Hội thánh ngày nay khi bầu cử, hoặc người đang có chức vụ.

A. Phẩm hạnh Giám mục:

- Đối với **Chúa**: *Ngài xui lòng Tít*: người mà Chúa xoay lòng chuyển ý
- Đối với **Hội thánh**: *cùng ân cần với anh em thể ấy*. Nghĩ nhiều tới.
- **Đối Phaolô**: *vì người nghe lời tôi khuyên*. chịu nghe người lãnh đạo.
- **Đối với mình**: *người tự ý đến thăm anh em*. không bị ép buộc.

B. Phẩm hạnh của Chấp sự:

- là người có tiếng khen đồn khắp trong các Hội thánh, có tiếng tốt được nhiều nơi biết đến.

- tại những điều người làm vi đạo Tin lành: người có một mục đích, cũng là trọng tâm cuộc đời Chúa Giêsu (Mác 1:38. *ta cũng giảng đạo ở đó nữa, vì cốt tại việc đó mà Ta đến*)

- làm trọn để tỏ chính mình vinh hiển Chúa ra: mục đích chức vụ là để dâng sự vinh hiển cho chính Chúa. Nan đề ngày nay là bảo vệ vinh hiển cá nhân, khi bảo vệ cá nhân người ta có thể làm mọi thứ, kể cả mất vinh hiển danh Chúa.

C. Phẩm hạnh người đại diện tín hữu.

- là người có lòng sốt sắng.
- tôi đã thử thách trong nhiều dịp.

Những người được Phaolô đề cập ở trên cho chúng ta thấy :

* Tính bổ xung: Chức vụ và chức việc bổ xung cho nhau.

Phaolô và Tít là người có chức vụ, và hai người kia: là Chấp sự và đại diện tín hữu là chức việc. Hai phương diện trong Hội thánh: thường thì người có chức vụ thì có ân tứ, còn người có chức việc thì có khả năng, có ân tứ mà thiếu người có khả năng không được, ngược lại người tín đồ có khả năng mà không có ân tứ cũng không được. Hai chức vụ này bổ sung lẫn nhau. Dầu Môisê là người có Khả năng lẫn ân tứ, nhưng để làm gương về sau nên Chúa hướng dẫn ông ghi cả hai.

III. Ý NGHĨA.

Trả lời câu hỏi số 3. Những điều trên có ý nghĩa thuộc linh gì không ?

1. Theo nghĩa thực tại: Bảo vệ chức vụ. Có 3 câu KT .

- c19. *để làm chúng cho ý tốt chúng tôi*.
- c20. *tránh khỏi tiếng trách móc về sự dùng tiền*.
- c21. *tìm điều lành ở trước mặt Chúa, mà cũng ở nơi người ta nữa*.

* Phaolô, Tít có một chức vụ, để giữ cho chức vụ không bị mang tiếng, phải có người phụ trách riêng việc giữ phần dâng hiến.

thánh. Chúng ta phải nhận định cách đúng đắn rằng: Bóng đêm không làm mặt trăng tối hơn, mà

* Mặt trăng không đủ sáng sẽ làm cho bóng đêm dày đặc hơn.

3. Dẫn chứng:

* Người ta hỏi: Hội thánh làm gì để cứu vãn thế giới này ?

- **Chúa phán**: *các người là muối của đất...là sự sáng của thế gian, Ma 5:13,14*. Muối giữ cho thực phẩm không hoặc chậm bị hư thối. Nếu thực phẩm hư thối vì muối không đủ mặn. Nếu trần thế tối tăm, vì Hội thánh đã thiếu sự sáng. Nghiêm chỉnh chúng ta nhận rằng: Đời sống tín đồ suy thoái trước, mục sư suy thoái trước, Hội thánh suy thoái trước và sau đó thế giới suy thoái.

Êsai 13:9,10. *..ngày hung dữ, này thanh nộ..vì các ngôi sao..mặt trăng không soi sáng đâu*.

Ma 24:29. *Sự tai nạn của những ngày đó..mặt trăng không sáng*.

so c12. *lòng yêu mến của phần nhiều người nguội lẫn*.

c22. *..song vì có các người được chọn, thì những ngày ấy sẽ giảm bớt*.

* Câu trả lời: Làm sao cứu thế giới này khỏi suy thoái, giải pháp nào cho thế giới ngày nay. Tín đồ phải thật là tín đồ, Mục sư phải thật là mục sư, Hội thánh phải thật là Hội thánh.

Ápraham cầu nguyện cho Sôđôm và Gômôrê. Tại sao Chúa hủy diệt thành đó : Câu trả lời vì thành đó đầy dẫy tội lỗi. Nhưng cũng vì chúng ta không có đủ mười người công bình . Sáng 18: 32. *Ta cũng sẽ chẳng diệt thành đâu.Vì tình thương mười người đó*. Mười người đó là ai ? Lót, vợ Lót, hai con gái, hai rể là 6, thêm 4 trong số rất nhiều đầy tớ của Lót. Thành đó bị lửa vì Lót không có đủ mười người công bình.

Có hai người tạm gọi là người này và người kia. Người này đến thăm người kia, thấy có treo **một bức tranh**, lấy làm lạ mỗi ngày trong tranh đó có mặt trăng thay đổi y như trăng trên bầu trời lúc bấy giờ, anh ta quá mê, ngày nọ đến thăm bạn không có ở nhà, Không cảm lòng tham anh cuộn tranh bỏ vào tay áo đem về. Nhưng treo mãi tranh cũng không thay đổi gì. Thăm nghĩ chắc tại mình tham cho nên tranh không sáng, đem tranh trả lại cho bạn và nhận lỗi. Người bạn kia cười không nói gì, đi vào trong lấy ra 29 bức nữa, và nói rằng mỗi ngày tôi đổi một bức, biết bạn thích tranh anh ta tặng luôn. Có một nhà văn thêm vào đoạn kết: **Hãy tìm cả vàng trắng, chớ đừng tìm một mảnh trắng**. Mỗi ngày đều trăng tròn, thì bầu trời đêm không bao giờ tối

* **c9. đóng trại tại Ê-lim.** nơi có mười hai suối nước và bảy mươi cây chà là. Chỗ này tốt quá, qua biển đỏ đạo quân Êđípô bị chôn vùi, ở đây bình an, có bóng mát có nước uống. Còn đi tới là đồng vắng Sin, dùng đây tốt hơn.

* **Khi dân Ysơrên qua khỏi sông Giôđanh** để tiến vào đất hứa, một lần nữa tại Giêricô, cũng là thành phố có nhiều cây chà là.

Phục 33:3. *miền Nam, đồng bằng, sông Giôđanh và trũng Giêricô, thành cây chà là.* Trũng chỗ nước dồn lại, đất đai màu mỡ cây cối xum xuê, đồng bằng tốt tươi, ở lại đây chủ đi vào Canaan phải đánh chiếm nhiều thành, nhiều giống dân giềng giàng nguy hiểm cực khổ. **Điều tốt là kẻ thù của điều tốt hơn.** Chúng ta luôn được đặt trước hai con đường.

* **Có sự lựa chọn để biết bạn cần điều nào hơn.**

Mathiô 13:44. *Nước thiên đàng giống như của báu chôn trong một đám ruộng kia. Một người kia tìm được thì giấu đi, vui mừng trở về, bán hết gia tài mình, mua đám ruộng đó.*

III. BIẾT SỰ MẠNG THEO CHÚA.

1. Ý nghĩa:

- **c3 Ngày rằm tháng giêng.** Ngày rằm, ngày rằm mặt trăng tròn trên bầu trời ban đêm rất rõ. Vì sao không phải là ngày khác ?

- **Mặt trăng hình bóng về Hội thánh. Nhã ca 6:10.** *Người nữ này là ai (người nữ trong Nhã ca chỉ về Hội thánh), hiện ra như rạng đông, Đẹp như mặt trăng, tinh sạch như mặt trời. Đáng sợ khác nào đạo quân giương cờ xí.* Vì sao Hội thánh được ví như mặt trăng ?

- **Mặt trăng phản chiếu ánh sáng của mặt trời,** tự mặt trăng không phát sáng như Hội thánh không có sự sáng mà phải phản chiếu lại sự sáng, vinh hiển của Đức Chúa Trời. Êsai 60:19,20. *Mặt trăng chẳng còn khuyết, vì ĐGHV làm sự sáng đời đời cho người.*

- **Từ Hội thánh Đức Chúa Trời ban vào thế gian những gì quý nhất của Ngài. Phục truyền 33:14.** *Những huê lợi quý nhất của mặt trời, Hoa quả cực báu của mặt trăng.*

2. Sự mệnh:

- Hãy xem **lần đầu tiên Kinh thánh nói về mặt trăng,** Ngài đã trao Sự mệnh gì ? **Sáng thế ký 1:16.** *Đức Chúa Trời làm nên hai vì sáng lớn; vì nhỏ hơn để cai trị ban đêm. Mặt trăng để cai trị ban đêm.* Phương diện vũ trụ vật lý mặt trăng soi ban đêm, phương diện thuộc linh Chúa dùng Hội thánh để soi vào thế giới tối tăm này. Chúa dùng Hội thánh cai trị bóng đêm. Là con cái Chúa chúng ta phải hiểu Sự mệnh của Chúa trao cho Hội

Chức vụ nào tiếng xấu rất dễ xảy ra, về sau Phaolô đã nói. 12:17-18. c19. *Đã lâu nay, anh em tưởng rằng chúng tôi tìm cách chữa mình....* người ta gieo tiếng xấu với nhiều lý do khác nhau. Hãy làm theo cách Chúa dạy, để giữ lòng với Chúa trước.

* Cũng giống như **Môise.** Dân số ký 16: 15." *tôi không có bắt nạt nơi chúng nó một con lừa nào "* Về sau

*Tiên tri **Samuên** cũng nói như vậy. ISamuên 12:3. Trong **Hội thánh đầu tiên,** Công vụ 6:2. *Giúp việc bàn tiệc thật chẳng xứng hợp.* Lỗi nói khéo, tránh tiếng phượng hại cho chức vụ quan trọng hơn.

Ba tôi dạy: Khi có tín hữu gặp riêng con để gởi tiền dâng, nên mời họ ngồi lại, con mời một chấp sự Hội thánh đến nhận, để bảo vệ chức vụ của con, và con cũng bảo vệ danh dự cho các chấp sự của Hội thánh bằng cách hãy căn dặn họ đừng bao giờ chi xuất một mình. Lúc đó tôi nói: sẽ gởi biên nhận đến sau cũng được vậy. Ba tôi đáp: còn điều quan trọng hơn nữa.

Về sau này khi học Kinh thánh, tôi mới biết còn một ý nghĩa thuộc linh mà khi tôi còn trẻ ba tôi đã chưa giải thích. Chắc ai nấy còn nhớ khi có một người dâng số tiền lớn tôi phải công bố giữa Hội thánh.

2. Theo nghĩa thuộc linh:

- **Làm trọn ý nghĩa của lễ :Xuất 29:44; 30:30.** cho chúng ta về sự chịu trách nhiệm cũng giống như thời Cựu ước, có 2 thành phần:

* **Tính hiệp nhất: Môise + Arôn + Dân sự.**

So trong Tân ước có Sứ đồ Phaolô và Tít, có các Chức việc và Tín hữu. **Tình yêu đơn phương** có vui không? Hầu việc Chúa cũng vậy, công việc Chúa sẽ được phước có sự dự phần chức vụ và chức việc .

* **Thiếu hiệp nhất: I Samuên 13:8,9 và I Các vua 12:21- 13:3.**

Vấn đề không phải vì thiếu khả năng hay sự tin cậy mà vì tính chất là của lễ. * *Của lễ của ai mà quyết định có thành phần nào.*

Thời Tộc trưởng có thể tự dâng của lễ cho gia đình, vua Saulô, vua Giêrôbôam dâng tế lễ cho Dân sự lại không có thầy tế lễ của dân sự.

Kết: Lời dặn dò c24. anh em ở trước mặt Hội thánh hãy chứng tỏ chúng có của lòng yêu thương, bày ra cho họ biết chúng tôi có cố khoe mình nơi họ vì anh em, có nghĩa chúng tôi khen anh em, nhưng làm sao để Hội thánh nơi anh em đến cũng thấy điều chúng tôi nói về anh em là thật, và khen anh em nữa.

BUỐC ĐẦU THEO CHÚA

Dânsốký 33:3,4. Câugóc. Phục truyền 8:2a.

Hãy nhớ trọn con đường nơi đồng vắng mà Giê-hô-va

Đức Chúa Trời người đã dẫn người đi trong bốn mươi năm này...

Một người nhà quê lên thành phố lần đầu, không biết gọi xe thế nào
Một bà lão: 80 Lê thị minh Khai. Một người thanh niên: 30 Nguyễn văn Trỗi. Ô! tưởng khó hoá ra dễ: Tuổi trước tên sau. Sau khi gọi xe: 60 Lê văn Cua. Lắm người theo Chúa bằng cách làm giống người.

Đây là loạt bài giúp chúng ta những nét căn bản: Thế nào là theo Chúa.

* **Nhớ trọn:** Câu gốc đây nói rằng: *Hãy nhớ trọn con đường*. vì sao phải nhớ trọn con đường ? vì mỗi chặng đường đều có ý nghĩa.

* **Có 6 Giai đoạn** người theo Chúa trải qua, gạch dưới chữ trọng tâm:

1. Ra đi. c3-4. 2. Giữa biển. 5-6. 3. Suối và cây. c 9-14.
4. Đồng vắng c 15-37. 5. Hô-rơ. c38-39. 6. Mô-áp. 40-49.

* **So Ysơaên với chúng ta:** họ đi con đường chưa từng đi qua, còn chúng ta, đi lại chặng đường của họ. Chữ trong tâm phần 1: Ra đi. Phần này giải thích theo Chúa là gì ? Để theo Chúa có 3 điều cần biết:

I. BIẾT ĐI TỪ ĐÂU VÀ ĐẾN ĐÂU.

Ysơaên được đi tù nô lệ đến tự do, đi tù đất tạm trú đến đất hứa.

Người tín đồ cũng biết mình đi từ đâu đến đâu.

1. **Biết mình ra đi từ đâu:** đi từ Ramse : là chỗ làm nô lệ.

Xuất 1: 11. + I Têsalônica 1:9,10. *Trở lại cùng ĐCT, bỏ..dạng thờ..đặng chờ đợi..cứu khỏi cơn thịnh nộ ngày sau.*

* Được cứu là được Chúa đem từ nô lệ đến tự do.

2. **Quyết định đến tinh thần:** cách dạn dĩ. Biết kiếp nô lệ, nên ra đi dạn dĩ. **Luca 7:47.** *...đã được tha hết, vì người yêu mến nhiều; song kẻ được tha ít thì yêu mến ít.* * Chưa yêu Chúa đúng mức vì chưa biết được tha đúng mức. Một Mục sư đến thăm tín đồ ngã lòng. Tín đồ này than tin Chúa, làm con cái Chúa có khác gì ngày xưa, cũng làm ăn khó nhọc.v..v. Mục sư hỏi trước khi tin Chúa anh thế nào ?

- Anh có uống rượu không ? Có. Anh đã làm nô lệ cho Mamen.
- Anh có đánh bạc không ? Có. Anh đã làm nô lệ cho Mamôn.
- Anh có hút sách không ? Có. Anh đã làm nô lệ cho Matuy.

(Anh có ham mê sắc dục không ? có. Anh đã làm nô lệ cho Mađam)

Lúc đó anh có đất ruộng không ? Không ! tôi chỉ có đất thuê. Anh có bò cày ruộng không? Không ! tôi chỉ thuê bò. Bây giờ thế nào? Anh có

ruộng, anh có bò, anh không còn làm nô lệ rượu, cờ bạc, truy lạc.vv. Đó là anh đã ra khỏi nô lệ. Được Chúa đem ra khỏi. Mỗi một ngày anh uống bao nhiêu rượu? hút sách bao nhiêu? vào sòng bạc, v..v. mỗi ngày, mỗi tháng, mỗi năm anh tốn bao nhiêu. Làm nô lệ cho tội lỗi tốn hao không biết bao nhiêu tiền, tiêu hao không biết bao nhiêu sức khoẻ, nhiều hơn nhiều lần hầu việc Chúa nữa.

* **Biết tổn thất ngoài Chúa bao nhiêu, sẽ hầu việc trong Chúa bấy nhiêu**

3. **Tạo nên sự thu hút:** *..cách dạn dĩ, có mắt của hết thầy người Êđiptô thấy.* Việc gì xảy ra ? **Xuất 12:37,38.** *Dân Ysơaên đi từ Ramse..lại có vô số người ngoại bang đi lên chung.*

* **Nhiệt tâm theo Chúa bao nhiêu thu hút bấy nhiêu.**

II. BIẾT ĐIỀU TỪ BỎ ĐỂ THEO CHÚA.

c3... tức ngày sau ngày lễ Vượt qua là ngày gì ? Giá trả để theo Chúa:

Luca 14: 28-32. Chúa nói một người xây tháp, mà trước hết không ngồi tính phí tổn , một người ra trận mà không tính phải đem bao nhiêu lính. Như vậy, nếu ai trong các người không bỏ mọi sự mình có, thì không được làm môn đồ ta.

1. **Điều từ bỏ của quá khứ:**

Xuất 13: 4. *Ngày nay, nhằm tháng lúc trở các người ra đi.*

Hãy nghĩ đến những bông lúa đã cong trái me. Chúa gọi họ ra đi ngay vào mùa lúa trở. Êlísê đang cày ruộng, các môn đồ Chúa như Mathiơ đang ngồi tại sở thu thuế, như Phierơ Giacơ, Giảng đang đánh cá... bác sĩ Tống thượng Tiết, bỏ nhiều năm đi du học. Trên tàu trở về quê hương, ông được Chúa kêu gọi, để tỏ ra sự dứt khoát ông đã ném những bảng cấp xuống biển.

Lúa trở của chúng ta ngày nay là gì ? Lúa trở của chúng ta có thể là ngày Chúa nhật, nhất là khi sống trên đất Hoa kỳ, ngày Chúa nhật một giờ lương gấp hai ngày bình thường. Làm việc không phải là tội, nhưng sẽ là tội một khi ngăn trở sự theo Chúa của chúng ta.

* **Ban từ bỏ bao nhiêu, ban biết giá trị theo Chúa bấy nhiêu.**

2. **Điều từ bỏ của hiện tại:**

Mỗi bước theo Chúa đều có điều tốt đeo đuổi, điều tốt sẽ trở thành xấu nếu nó ngăn trở chúng ta tiến đến mục tiêu của Chúa.

* **c6. Đóng trại tại Ê-tam.** Xuất 13:20,21. là nơi mà Đức Chúa Trời hiện diện với họ ban ngày bằng trụ mây, ban đêm bằng trụ lửa. còn phía trước họ là biển đỏ. Dừng lại ở Ê-tam tốt hơn xuống biển.